

ŠENTJURSKA
KNIŽNICA
Šentjurske



NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik IX, št.11

26. november 2002

cena 300 SIT

www.sentjurskenovice.si

poštmina plačana pri pošti



Razvoz kurilnega olja

OMV ISTRABENZ

Naročilo osebno na bencinskem servisu Šentjur, ali po telefonu: 03/574-38-01

JAGROS d.o.o.

SUPERMARKET

JAGER

Redna cena: 319,90 SIT

ŠENTJUR



V ŽIVLJENJU
IZ ŽIVLJENJA
ZA ŽIVLJENJE!

**Štefan
TISEL**

ŽUPANSKI KANDIDAT

Potrditev,
da si
na pravi poti
je,
ko se le-ta
za tabo polni.

/ Branko
Zupanc /

ODKTRITO ZA

V veri, da želi in zmore združiti, nas, občane Šentjurja,
ne glede na versko ali politično prepričanje, da skupaj
z dogovori složno in ustvarjalno, na tem koščku
sloveske zemlje preživimo kratko nam odmerjen čas.

P.S. Izjavljam, da tako kot Štefan Tisel, tudi
sam nisem član nobene politične stranke

Franc Branko ZUPANC

/ AKVONIJ /

VSEBINA

UVODNIK

Volitve 2002 v številkah
in komentarjih 4Človek, ki je dvignil
reko na župana 8

Sindikalne težave v klavnici 13

Za Mejo mi meja 13

Mesarstvo: Ločitev siamskih
dvojčkov uspela 14

Tudi Jurmes bo preživel 14

Kulturni center danes in
nikdar več 15

Mesečnik Šentjurske novice izdaja:

Šentjurske novice, d.o.o., Šentjur,

Dušana Kvedra 11

Glavni in odgovorni urednik:

Franc Kovač

Lektoriranje:

Eva Kovač

Postavitve in oblikovanje:

Šentjurske novice

Tisk:

Grafika Gracer, Celje

8,5% DDV je vračunan v ceno.

Naslova uredništva:

Dušana Kvedra 11, 3230 Šentjur

Telefon:

03 574 15 00, 041 759 816

E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net

Spletna verzija

www.sentjurskenovice.si

Transakcijski račun:

Šentjurske novice
06000-0105036264

Naklada:

1100 kom

Časopis je vpisan v evidenco

javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,

pod zaporedno številko 1056

(Ne)vznemirljivost drugega kroga

Franc Kovač

Ne enega, kar dva druga volilna kroga bomo imeli, dva dvoboja, ki imata kar nekaj skupnih potez. Prvi, na državni ravni, nam pravzaprav sploh ne gre prehudo do živega. Pa ne le zato, ker gre za boj, ki ne bo kaj veliko vplival na naše vsakdanje težave in radosti. Že, že, bomo že veseli, če bo zmagal »naš« kandidat oziroma kandidatka, vendar se ne bomo metali ob tla, če se bo zgodilo nasprotno. Drnovšek in Brezigarjeva sta si namreč v bistvu zelo podobna, tudi po izgledu in temperamentu. Kljub temu velja Brezigarjeva velja za desno, Drnovšek pa za kontinuitetnega levičarja. In še dodaten dolgčas: analitiki pravijo, da je Drnovškova prednost nedosegljiva. Kje naj bi potem tu tičala vsaj majčkena sled vznemirljivosti? V špekulaciji, v pričakovanju čudeža kot smo ga pred slabim desetletjem in pol doživeli ob znameniti izvolitvi Drnovška kot Ne-bulca.

Se Brezigarjevi lahko zgodi Ne-drnovšek?

V takšnem obsegu, kot se je zgodil Ne-bulc, težko. Kljub temu, da smo se v tem zadnjem desetletju do kraja naveličali Drnovškove dolgočasne face in njegove že kar grozljive umirjenosti. Pa tega tudi, da mu vse rata. Zamislil si je, da bo predsednik velike stranke, predsednik vlade in je bil. Zdaj pa naj bi še malo počival na tronu očeta naroda? Ne, to je rahlo mentalno nasilje celo že nad tradicionalistično miselnostjo povprečnega Slovence, ki ne mara sprememb. Če bi mediji malo odločneje dregnili v ta zanimiv miselni klobčič oziroma se odločili, da hočejo BB za predsednico, bi se razvila zanimiva dirka z nejasnim izidom. Toda to se ni in se ne bo zgodilo; mediji so tako ali drugače disciplinirani in na Drnovškovi strani. Škoda. Vsaj na simbolni ravni bi za Kučanom in Drnovškom potegnili mejo med sedanjostjo in preteklostjo, dobili svežo in simpatično predsednico države, že skoraj monopolna LDS pa bi dobila zaušnico, ki jo še kako potrebuje za lastno zdravje.

Precej podobno sliko imamo na občinski ravni: tudi tu gre za spopad Ne-malovrha z Malovrhom. Le s to razliko, da smo Šentjurčani v prvem volilnem krogu precej bolj odločno pokazali, da imamo več jajc od povprečnega Slovence in se gladko opredelili za spremembo, za Ne-malovrha. Takšna anti-izbira sama po sebi sicer nima hudo velike vsebinske vrednosti, je pa

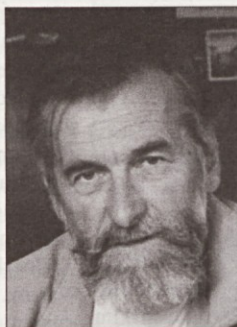
bistveno bolj simpatična od bojazljivega mencanja na mestu. Upam, da se tega zavedajo tudi zmagujoči županski kandidat Tisel in njegovi oficirji iz koalicijskih strank. Pa sploh vnaprej ne dvomim v Tislove sposobnosti upam, da jih ima in da jih bo imel kmalu priložnost pokazati. Do sedaj tovrstne prave priložnosti kljub vsem džumbusu okrog volilne kampanje ni imel, zato je še vedno bolj Ne-malovrh kot pravi akter nove dobe v občinski politiki.

Ali je to dejstvo lahko Malovrhova rešilna bilka? Lahko bi bila. Zlasti še, če bo Tislov volilni štab zaspal na prvi lovori, njegovi bolj mlačni volivci pa bodo v prepričanju, da je bitka že dobljena, naslednjo nedeljo raje preživeli pred televizorji, kot da bi šli še enkrat na volišča. Malovrhovo volilno telo je nasprotno neverjetno zvesto in mu je tokrat še vedno namenilo 3241 glasov prvem krogu, kar je komaj 450 glasov manj, kot jih je dobil leta 1998, ko je bil na višku svoje politične moči. Pred štirimi leti bi ta številka pomenila 43 odstotno podporo in zelo spodbuden štart za drugi krog. Zlasti še, če bi imel za sabo podporo SMS, ki ji je menda ponudil kar Čoklovo podžupanstvo in Peperkotov resor vodje oddelka družbenih služb. Spet ta Malovrhova trgovina! Toda Diaci, ki očitno ne verjame v županovo »vstajenje od mrtvih«, ga je menda zelo vljudno odklonil. Odločna Malovrhova plakarna

ofenziva – samo jumbo plakati, ki jih je dal namestiti po vsej občini in so najmanj dvakrat presegli z zakonom dovoljeno vsoto za volilno propagando – je pomenljivo znamenje, da bo šel v boj z vsemi sredstvi. Tudi nedovoljenimi.

Torej naše županske volitve nikakor še niso izgubile svojega mika.

Zanimivi so odmevi na Šentjursko koalicijo, na povezavo LDS, SDS in NSi. Obsegajo ves spekter od občudovanja do skepse in pljuvanja. Dejstvo, da je dobila večino v občinskem svetu, je vendarle znamenje, da so jo Šentjurčani vzeli za svojo. Kar, upam, pomeni, da v šentjurski politiki ne bo več »verskih vojn« in se bomo vnaprej v javnih zadevah bolj opredeljevali na osnovi otipljivih kriterijev, kot po razlikovanju med tistimi, ki hodijo ali ne hodijo v cerkev.



naslednja številka:

[torek]

NOVICE

24. december 2002

Volitve 2002

Izidi volitev v občinski svet

Odstotki dobljenih glasov po KS

	LDS	SDS	SMS	SLS	ZLSD	Nsi	DESUS	SNS
Šentjur mesto	27,6	16,6	14,8	11,2	9,6	6,6	4,5	4,8
Šentjur okolica	23,6	14,4	16,0	14,8	2,8	8,0	5,3	5,2
Blagovna	22,4	15,3	16,3	21,4	7,9	8,8	4,6	-
Dramlje	20,0	14,3	10,9	26,2	6,9	12,0	7,0	-
Ponikva	22,3	22,4	11,1	12,9	9,6	6,9	4,5	-
Slivnica	31,8	11,5	13,6	12,6	4,8	10,0	7,0	7,0
Kalobje	17,4	15,4	18,0	8,6	14,0	12,9	6,3	-
Loka	23,0	13,0	16,4	9,8	16,2	6,6	3,4	9,3
Planina	20,3	9,4	8,6	18,0	5,9	12,6	4,8	8,5
Prevorje	27,9	15,9	14,9	16,8	1,9	5,0	7,3	8,6

Rang šentjurskih strank 2002:

1.	LDS	25,14%
2.	SLS	15,19%
3.	SDS	15,07%
4.	SMS	13,80%
5.	Nsi	8,65%
6.	ZLSD	7,54%
7.	DESUS	5,43%
8.	SNS	4,31%

LDS

LDS gre naprej. Pred 4 leti je imela 21,7% glasov, letos pa kar 25,14%. Preračunano v odstotke pomeni, da so svoje volilno telo povečali za 15,8%. Primerjava s slovenskim povprečjem (23,57) pokaže, da so letos šentjurski eldesovci prvič presegli slovensko povprečje, kar je izjemen uspeh. V kadrovskega pogledu niso pokazali pretirano veliko novega, peterici starih prekaljenih svetnikov, ki je grela skupščinske klopi že v preteklih mandatih, so dodali tri mladeniče, enega za zamenjavo ter dva na račun boljšega volilnega uspeha, kar kaže na to, da jim je zelo koristila vnaprej napovedana koalicija s SDS in NSi. Še bolj pa verjetno skupna kandidatura Štefana Tisla, ki si ga je LDS v svojih javnih predvolilnih nastopih domala spretno prisvojila in kar veliko Tislovih privrženec se je odločilo za LDS.

V vseh volilnih enotah je LDS med strankami na prvem mestu, v slivniški VE je dobila celo 27,7%.

Zanimivo je, da je LDS za svojih 25,14 % glasov dobila kar 31% mandatov v občinskem svetu.

V OS bodo: Anita Koleča, Jure Godler, Sebastjan Jaklič, Branko Gorečan, Jožef Artnak, Gregor Kovač in Mirko Pajek.

SLS

Leta 1998 je bila daleč najmočnejša SKD, ki je sama dobila 25,5% glasov, skupaj s SLS (13,7%) pa kar 39,2%. Njeno strmoglavljenje na sedanjih 15,2% je sicer katastrofalno, v primerjavi s slovenskim povprečjem 2002 (9,38%) pa še vedno zelo solidno. Splošni slovenski negativni trend SLS je nesporen, očitno pa je odpovedala tudi šentjurska ekipa. Stranka SLS kot demokratična organizacija je tako rekoč izginila iz šentjurske javnosti, članstvo pa se je v celoti lahko identificiralo le z županom Malovrhom in predsednikom Čoklom. Kot je slišati komentarje iz njihovih vrst, sta oba glavna akterja povsem zanemarila delo s članstvom. Le še v politično najmanj razvitih Dramljah ter v neposredni okolici Malovrhovega domovanja (Blagovna, Lokarje, Vrbno...) SLS še igra vlogo politične sile, v samem Šentjurju, na Ponikvi in Planini pa je dobesedno poniknila.

Da je SLS v resnični krizi, kaže tudi njihova »zarjavela« svetniška lista: Janez Čokl, Jožef Bračko, Anton Kolar in Martin Luskar. So edina stranka, ki v občinski svet ni pripeljala niti enega novega obraza.

SDS

V primerjavi z letom 1998 (17,4%) je izgubila 2,3% glasov in en mandat v OS oziroma je nazadovala za 13,2%. Primerjava s slovenskim povprečjem (12,63%), ki je padlo celo za cele 3 %, nekoliko ublažuje šentjursko nazadovanje. Katastrofa se je zgodila na Planini, v Slivnici in v Loki, ki so pred 4 leti SDS prinašali rekordne odstotke (23,4%, 18,5% in 23,8%), zdaj pa so na dnu. Kje so vzroki, bodo morali šentjurski janševci temeljito preanalizirati. Dogajanje na Planini, sesutje KS, ki so mu neposredno in iz ozadja botrovali tudi člani SDS, glavni krivci tega

debakla pa so se menda zadnji hip celo obrnili proti stranki in začeli delati za LDS, je naredilo svoje. SDS bo na Planini morala začeti tako rekoč z nule. Krizo je na občinski ravni kompenziral severni del občine, še največ Ponikva, kjer so svoj rezultat povečali z 20,4% na spodbudnih 22,4%, s čimer so postali na Ponikvi tudi najmočnejša stranka.

Najvišji rezultat je SDS presenetljivo dosegla na volišču na Mestnem trgu v Šentjurju – 23,51%, kjer je bila tudi zmagovalka med vsemi strankami, najnižjega pa v Visočah (4,5%) in Planinski vasi (7,34%).

Polovica ekipa je ostala stara (Ludvik Žafran in Jože Korže), šentjurski del pa je stoodstotno nov (Gregor Kovač in Alojz Gajšek).

SMS

Zaseda presenetljivo četrto pozicijo in le za las zaostaja za SLS in SDS. Če jo primerjamo z njeno predhodnico Neodvisno listo, je svoj volilni rezultat povečala z 8,7% na 13,8% oziroma kar za 58%, na voliščih v Osredku (35,4%), Vrbnem (24,6%) in na Kalobju (18%) je postala celo zmagovalka teh volitev. Najslabše se je odrezala v Šentvidu (5,63%) in na Visočah (6,7%). Tudi primerjava s slovenskim povprečjem (4,46%) je naravnost bleščeča.

Kaj pomeni strmi vzpon šentjurske SMS za šentjursko politiko? Predvsem nezaupnico pravim političnim strankam in njihovo idejno ter generacijsko siromašenje. Po drugi strani pa nesporno kaže, da se mladina zapira v svoje kroge, kar tudi ni dobro. Je morda njen vzpon



Ve se, kdo bi zmagal

zasluga le Diacija, ki se s politikou ukvarja dobesedno poklicno in jo potem, ko bo on »odrasel«, čaka vrnitev v običajne okvire?

Svetniki Marko Diaci, Jernej Košak, Jernej Jančič in Boris Belej bodo vsekakor nadležna opozicija, toda ker je kaj malo verjetno, da bi se lahko uspešno usklajevali s Čoklom,

Erjavcem in Artičkom, ni od njih pričakovati velikih podvigov.

NSI

Nova Slovenija, krščanska ljudska stranka se očitno prijema tudi pri nas. 8,65% je sicer še zelo daleč od nekdanjih vrtoglavih števil SKD, toda presešla je ZLSD, ki ima dolgo tradicijo in uveljavljene kadre. Tudi primerjava s slovenskim povprečjem (8,31%) je spodbudna. Njeni izidi so dokaj izenačeni, odstotki, ki jih je dobila v Dramljah (OŠ 12,24%), Pletovarje (16,48%), v KD Gorica (12,90%), na Kalobju (13,6%) in GD Planina (13,08%) kažejo, da se ji odpirajo svetlejšje perspektive. **Kaj prinašata Drago Arzenšek in Franc Gračnar v občinski svet?** Vsaj dva nova obraza, če ne nič drugega.

ZLSD

Združena lista na državnem nivoju cveti (10,71%), v Šentjurju pa nezadržno hira. Pred štirimi leti je dobila 9,9% glasov, zdaj le še 7,45%. Če padec izrazimo v odstotkih, to znese 26%, kar pomeni, da je za SLS drugi največji poraženec teh volitev. In to kljub spodbudnemu poskusu z Dubravko Turk. Kadrovska politika »združenih listovcev« je očitno na psu, saj na vrhu vztrajajo stari kadri, linije Boruta Pahorja pa bodisi nimajo ali ji na dajo dihati. Vsaj druga pozicija Turkove na kandidatni listi dovoljuje razmišljanje v tej smeri. Le kaj lahko naredita **Cveto Erjavec in Vili Zatljer** v opoziciji skupaj s SLS in SMS? 9,6% glasov v centru Šentjurja pa je kljub temu standarden in soliden rezultat.

DESUS

Občutek imam, da so na volitve šli bolj za šalo kot zares, a kljub temu pobrali 5,43% glasov in en mandat in so preseгли slovensko povprečje (5,29). Kako se bo v razmeroma pomlajenem občinskem svetu počutil gasilski veteran Stanko Artiček, je vprašanje. Skupaj s Čoklom, Erjavcem in Zatljerjem bodo kar osamljen kontinuitetni šopek seniorjev z rojstno letnico izpred leta 1950.

SNS

Jelinčič se vrača na slovensko sceno (2,35%), v Šentjurju pa bi zlahka dobil celo dva mandata, če bi se fantje zadeve lotili resno. Pa se jo niso. Sandi Kovačič, Planinčan, skoraj ne more biti kaj več kot Tislov. Torej 15. član šentjurske koalicije.

F.K.

Kaj imamo v občinskem svetu

Če strankarska sestava občinskega sveta predstavlja politično sestavo občine, potem smo se Šentjurčani letos poslovlili od naše tradicionalne desne usmerjenosti. Če seveda o ideološki levo - desni polarizaciji ob zmagi totalno premešane Šentjurske koalicije sploh še lahko govorimo. Po nekdanji klasifikaciji bi levičarjem, to naj bi v šentjurskem primeru bili LDS, ZLSD, SNS, DESUS in SMS, pripadlo kar 62%, desničarjem NSi, SLS in SDS pa le 38% glasov. Še na zadnjih lokalnih volitvah je bilo razmerje ravno obratno. Toda če verjamemo zagotovilom akterjev zmagovalne Šentjurske koalicije (LDS + SDS + NSi), potem je ta delitev dokončno mimo.

Dilema, ki se v Šentjurski javnosti že pojavlja, je, ali jim res lahko verjamemo? Amaterski politični analitiki namreč predvidevajo, da bo LDS, ki je preveč suvereno dobila volitve, kmalu začela samozavestno solirati in da ji bodo prikrito ali odkrito podporo pri tem dajali nekdanji politični sorodniki, zmagovita koalicija pa bo žalostno razpadla. Končni učinek teh lokalnih volitev bi potem bil, da sta SDS in NSi odigrali vlogo trojanskega konja za LDS, ki sama ni bila v stanju ponuditi volivcem zmagovitega župana. Takšen konec Šentjurske koalicije bi seveda bil usoden korak nazaj v čase črno-rdeče polarizacije. Ki ga lahko nevtralizira le še neizvoljeni »desni« župan Tisel.

Ampak pustimo se presenetiti. Predvidevam, da bo Šentjurska koalicija, ki s 14 proti 12 glasovom že obvladuje občinski svet, dobila tudi župana in s tem tudi priložnost, da se loti načrtov, s katerimi je osvajala volivce. Pa ne gre toliko za konkretne obljube, temveč predvsem za dosledno spoštovanje principov odprtega političnega in duhovnega prostora. Kar je daleč najpomembnejša in najzahtevnejša naloga vsake demokratične politike.

Županske volitve

Štefan Tisel se je okitil s podporo 5058 volilcev, kar je sploh največja številka v zgodovini šentjurskih županskih volitev. Vendar je 49,2% seveda premalo za zmago v prvem krogu. Zmanjkalo mu je 90 glasov. Leta 1994 je Malovrhu za zmago nad Grdino zadostovalo 3769 glasov, štiri leta kasneje v tekmi z Bezenškom pa le še okrog 200 glasov več.

Malovrh je dobil 3241 glasov (31,47%), 1258 glasov (12,21%) je bilo **Diacijevih**, **Dubravka Turk** pa je bila verjetno nad 7,21% glasov rahlo razočarana.

Glavna bitka se je povsod bila le med Tislom in Malovrhom, Diaci in Turkova pa sta bila le »špilferderberja«. Če vsaj eden od njiju ne bi kandidiral, bi župana že imeli, občina pa bi prihranila lep kupček denarja.

Pravo katastrofo je Malovrh doživel na Planini: le dober odstotek Planinčanov je še prepričan, da bi bil dober za župana. Na volišču v gasilskem domu mu je podpora padla celo na 0,2 odstotka.

Drugo odločilno bojišče je bilo v Šentjurju. Na štirih mestnih voliščih je Tisel dobil 1242 glasov, Malovrh pa 758.

Povsem drugače je bilo na drameljskih voliščih, kjer je Malovrh s 511 glasovi zmel svojega konkurenta (337 glasov). Dramatično je bilo v Mariji Dobju, kjer je Tisel dobil le 17% glasov, Malovrh pa kar 69%.

Nekoliko presenetljivo je bila Malovrhova tudi Blagovna: Tisel 33%, Malovrh 48%.

Ponikva: Tisel 51%, Malovrh 31%.

V Loki, ki je bila doslej tradicionalno nenaklonjena Malovrhu, je tokrat dobil 20% glasov, Tisel pa 57%.

Marko Diaci in Dubravka Turk sta imela nekoliko bolj svetle trenutke le na domačih voliščih, Turkova v Novi vasi 18%, Diaci pa v Vrbnem 28%.

Zanimiva je ocena kvalitete županskih kandidatov. Če njihove odstotke primerjamo z odstotki njihovih strank, je daleč najboljšega kandidata imela SLS, saj je Malovrh dosegel skoraj za 100% boljši rezultat kot njegova stranka. Tislovi odstotki so do desetinke skladajo z skupnim odstotkom Šentjurske koalicije, kar daje misliti, da je učinkoval dokaj nevtrarno. Dubravka Turk je za las zgrešila odstotek svoje stranke, najslabši kandidat pa je bil očitno Marko Diaci, ki je zaostal za svojo stranko za 1,6 odstotne točke.



Volilna udeležba 68 odstotna – spet na repu

V prvem krogu je prišlo na volišča 10 440 volivcev, kar pomeni, da smo imeli 68 odstotno volilno udeležbo. Glede na vse prejšnje volitve in referendum, z izjemo tistih na začetku demokratizacije, gre za zelo solidno številko. Njen blesek pa takoj zbledi, če se primerjamo z drugimi

območji. Bili smo sicer boljši od večine mestnih volilnih okrajev, kjer je tradicionalno najnižja udeležba, v primerjavi z nam sorodnimi občinami pa smo se skupaj s Šmarjem in Lenartom spet znašli na repu slovenske lestvice.

Kakšna je bila udeležba po posameznih voliščih, žal iz dosegljivih podatkov ni mogoče izračunati. Ker se je tokrat prvič zgodilo, da teh podatkov ni. Sta odpovedala elektronika in računalniki? Malo verjetno.

Preferenčni glas ima zobe

Svojih zob še sicer ni pokazal v vsej ostrini, vendar dovolj, da bo že na prihodnjih volitvah, ko ga bodo volivci in kandidati malo bolje poznali, prav gotovo že pošteno grizel. Kar trikrat so liste zbrale dovolj preferenčnih glasov, en kandidat pa tudi dovolj osebnih glasov, da bi se povzpел na vrh – če tam že ne bi bil.

Očitno so sistem preferenčnega glasovanja najboljše osvojili volivci združene liste. V Šentjurski volilni enoti je njihova lista dobila 25,26% preferenčnih glasov, zanje pa sta se udarila Erjavec in Turkova. Erjavec je tako že bil prvi na listi, Turkovi pa je manjkalo 6 glasov, da bi ga vrgla s trona. V 3. VE (Slivnica, Prevorje, Planina) so zbrali celo 27,57% preferenčnih glasov, toda so se ti tako nesrečno porazdelili, da spet z njimi ni bilo nič. Toda če bi Kalobje ne imelo na listi dveh kandidatov in bi njune preferenčne glasove namenili le enemu, bi jih le ta imel dovolj.

Prava bitka za preferenčno mesto v občinskem svetu se je razvila v LDS v 3. volilni enoti. Kot smo zvedeli, so se tam

kar trije kandidati podali v aktivni lov za preferenčnimi glasovi, to pomeni, da so pisali volivcem, jih seznanjali s sistemom in tudi agitirali zase. Njihova lista je nabrala skupaj kar 29,6 % preferenčnih glasov, toda le Jože Artnak jih je dobil tudi dovolj (119), da bi bil izvoljen, če ne bi bil nosilec liste in že lastnik rednega mandata. Gregor Kovač (44) in Iztok Senica (30) sta bila precej prekratka, da bi ga ogrozila. Sicer pa je Gregor Kovač že tako imel redni mandat.

Druge liste se s preferenčnimi glasovi niso pretirano ubadale, še najmanj DESUS in NSi. Zanimivo je, da je drugopostavljeni kandidat NSi v slivniški volilni enoti Janko Cerkenik dobil več kot dovolj glasov, da bi pohodil izvoljenega Franca Gračnerja, toda lista NSi ni presegla praga 25 % in s Cerkenikovo zgodbo o uspehu ni bilo nič. Sicer pa so praviloma največ glasov dobili na vseh listah prvopostavljeni kandidati, ki jih v bistvu niso potrebovali.

Letošnja izkušnja s preferenčnimi glasovi je vsekakor dala spodbudne rezultate in na prihodnjih volitvah sem prepričan, jih bo kot lista in trave, glasov in izvoljenih predstavnikov ljudstva.

Roparski D'Hondtov izračun

Veljavni sistem izračunavanja mandatov je, milo rečeno, roparski. Toda ne po Guzajevo, ki je menda jemal bogatim in dajal malim, v politiki se dogaja ravno nasprotno, da se jemlje malim strankam in daje velikim. Najlažje bom razložil na primeru LDS in DESUS.

LDS je dobila 25,1% glasov in 30,7% mandatov, Desus pa je dobil 5,43% glasov in komaj 3,8% mandatov. Če to preračunamo v število volivcev na en mandat, vidimo, da je LDS za vsakih 309 volivcev dobila en mandat, Desus pa za 534 volivcev en mandat. Takoj za Desusom sta v vrsti osmoljencev NSi (426 volivcev na mandat) in SNS (424). Združena lista je prišla skozi najbolj pošteno, s 371 volivci na mandat, kar je zelo blizu povprečju (378 volivcev na mandat). SMS je poleg velike LDS imela največ sreče, saj je za svoje mandate potrebovala le po 339 glasov. V občinskem svetu enako zastopani s po 4 svetniki SDS in SLS sta za vsak svoj mandat »potrošili«² že 370 oziroma 373 glasov.

Kako so mogoče takšne razlike? Izgleda nemogoče, skoraj kot pomota. Ampak tako je, takšen sistem so uzakonili – veliki.

D'Hondtov izračun pa je poln še drugačnih muh. Tako je na primer dal drugi mandat SMS v 2. volilni enoti, kjer je ta stranka imela najslabši rezultat, podobno je dobil mandat Cveto Erjavec iz Združene liste iz 1. volilne enote (7,12%), čeprav bi le tega zaslužil Skale iz 3. volilne enote (7,43%).

Izidi volitev v svete KS

KS Blagovna

Modic Alojz (1951) iz Primoža, Korenjak Franc (1957) iz Lokarij, Jug Ivan (1968) iz Dol, Selič Karel (1955) iz Repnega, Peperko Edi (1959) iz Zlateč, Kresnik Franc (1950) iz Cerovca, Rezar Boštjan (1976) s Proseniškega, Gjerkeš Zlatko (1964) s Proseniškega, Mastnak Anton (1958) iz Goričice.

Kar sedem od devetih izvoljenih kandidatov je predlagal svet KS, kar pomeni, da gre za izrazit primer tako imenovanega samopredlaganja. Le "mladincema" Ivanu Jugu in Boštjanu Rezarju je uspelo prebiti falango prejšnjega vodstva KS. Morda je pomenljivo tudi dejstvo, da je Jug v neposrednem boju izločil prejšnjega predsednika Gajška. Strank na Blagovni še ne poznajo, ali jih skrivajo.

KS Dramlje

Zdolšek Franc (1965) iz Jazbin, Lavbic Matej (1973) iz Laz, Stiplovšek Vili (1962) iz Trnovca, Jager Urška (1955) s Starže na gori, Jevšinek Anton (1941) iz Vodul, Kramaršek Vili (1966) iz Svetelke, Kotnik Franc (1972) iz Spodnjih Slemen, Vodušek Vinko (1959) iz Jarmovca, Kopinšek Stanko (1968) iz Pletovarja, Zdolšek Anton (1968) iz Marija Dobja, Lorgar Marko (1964) iz Razborja.

Tudi v Dramljah še ni bilo strankarskih kandidatov ali pa so se skrili pod imena

drugacnih predlagateljev. Z izjemo kandidatke SDS Božnikove, ki je vsega za dva glasova izgubila bitko z Francem Zdolškom. Bajukov Vili Kramaršek (ki ga pa ni kandidirala njegova NSi) je boleče izrinil is sveta KS dolgoletnega občinskega svetnika SLS Antona Kolarja. Izvoljenih je bilo kar devet kandidatov, ki so bili vpisani prvi (pod št.1) na volilnem listku.

KS Slivnica

Iskra Matija (1980) iz Gorice, Cmok Martin (1930) iz Gorice, Pušnik Konrad (1962) iz Gorice, Cmok Martin (1966) s Tratne, Kladnik Franc (1974) iz Bukovje, Artnak Vlado (1965) iz Javorja, Robič Ivan (1947) iz Jelc, Skale Darko (1952), Čepin Bojan (1952) iz Voduc, Mastnak Ignac (1952) s Slivnice.

Prejšnje "pučistične" ekipe sveta KS skoraj ni več, Cmok Martin mlajši pa je porazil celo nekdanjega predsednika sveta KS Polenška. Toda v nenavadni volini enoti, ki naj bi mu jo nezakonito "podtaknil" prejšni svet KS. Od strankarskih kandidatov je uspel samo Martin Cmok starejši (DESUS), kandidat SDS Kantužar pa se je "proslavil" tako, da si je sam predlagal dodatnega protikandidata – in izpadel.

KS Kalobje

Erjavec Nevenka (1958) s Kalobja, Hribernik Zdravko (1967) iz Polešja, Vladimir Pungaršek (1953) iz Trške gorce,

Šuster Jože (1962) iz Jazbin vrha, Novak Cvetko (1968) iz Vodice, Rozman Alojz (1965) iz Kostivnice, Kraševac Peter (1959) iz Kostivnice, Šafran Ivan (1957) iz Kostivnice, Kladnik Jože (1970) iz Kostivnice.

Z eno izjemo so bili spet izvoljeni vsi kandidati, ki so bili prvi na volilnem listku. Je to res lahko le slučaj? Od štirih predlaganih strankarskih kandidatov so bili uspešni trije.

KS Loka pri Žusmu

Skale Marjan (1939) iz Loke, Kranjčan Srečko (1967) iz Loke, Gobec Marjan (1967) iz Loke, Kodrin Vida (1957) iz Loke, Užmah Peter (1972) iz Dobrine, Lesjak Branko (1975) iz Dobrine, Recko Danica (1954) iz Dobrine, Artnak Branko (1966) iz Hrastja, Kolar Slavko (1953) iz Hrastja.

Le Združena lista se je potrudila in predlagala dva svoja kandidata – ter obakrat zadela v polno.

KS Planina pri Sevnici

Kovačič Sandi (1970), Iztok Senica (1972), Vouk Marko (1976) – vsi s Planine, Mihaela Kotnik (57) iz Planinske vasi, Pančur Gregor (1976) iz Doropolja, Zapašek Milan (1976) s Parpretebega, Senica Anton (1974) s Prepretebega, Kovač Metod (1979) iz Šentvida, Luskar Martin (1979) iz Podpeči, Tovornik Marko (1975) iz Tajht, Senica Robert (1974) iz Hrušovja.

Na Planini se je verjetno zgodila dolgo pričakovana revolucija, stare garde (M. Kovač, Koželj), ki se je prej skrivala za Romanom Plankom, ni nikjer več. Absolutni zamgovalci so "samopredlagateljski mladinci" s prvodpodpisanim predsednikom študentskega kluba Markom Voukom, ki so s svojimi nasprotniki dobesedno pometli. Le v Planinski vasi, kjer je očitno šlo za spopad okrog asfaltne baze, je njena najbolj vroča nasprotnica Mihaela Kotnik premagala njihovega kandidata, asfaltne Gregorja Kovača. Poleg Kotnikove je uspel priti v svet KS le še občinski svetnik Martin Luskar. Ali to pomeni, da je Planina obrnila novo stran v svoji zgodovini, ali pa gre le za mladostno razposajenost, ki se bo spotaknila ob prvih težavah, se bo kmalu pokazalo.

KS Ponikva

Vrečko Anton (1940), Šur Slavko (1951), Pisanec Boštjan (1975) iz Hotunja, Arzenak Franc (1966) iz Dolge gore, Fiere Alojz (1948) iz Dolge gore, Štro Mihael iz Ostrožnega, Hrovatič Franc (1966) iz Slatine, Mohar Srečko (1966) iz Slatine, Lah Janez (1964) iz Srzevice, Ivan Buser (1950) iz Okroga, Germek Anton (1955) iz Zg. Sela.

Vse kaže, da na Ponikvi sprememb ne bo; stara ekipa je ostala čvrsto na svojih pozicijah. Le SDS in LDS sta predlagali svoje kandidate in v večji meri uspeli.

KS Prevorje

Pajak Mirko (1957), Maček Anton (1963), Gubenšek Rafko (1968), Bevc

Marjan (1953), Rezec Majda (1962), Dvoršak Olga (1967), Maček Damjan (1975).

KS Šentjur mesto

Ferlež Rudi (1941), Amon Martin (1949), Kovač Franc (1940), Koželj Bojana (1954), Štiglic Jože (1942), Erjavec Cveto (1944), Čokl Janez (1939), Jazbec Jožef (1963), Zdošek Simon (1965), Tisel Štefan (1954), Oset Branko (1954), Močnik Vojko (1961), Gajšek Robert (1959), Horvat Zdenko (1949), Maruša Robert (1963).

Tudi v mestni KS ne bo sprememb. Kar 13 "samopredlaganih" kandidatov, kandidatura so vložili kot mestni svet KS (??), ki so bili že v prejšnjem in večina tudi v predprejšnjem svetu KS, je bilo ponovno izvoljenih. Akcija mladih, podobna tisti na Planini, je popolnoma pogorela. V staro ekipo sta se uspela vrniti s pomočjo SDS le Branko Oset in Franc Kovač.

KS Šentjur okolica

Brilej Martin (1953), Žmaher Andrej (1962), Brodej Ivan (1954), Turk Dubravka (1958) – vsi Nova vas, Veber Branko (1961) iz Vodruža, Kukovič Janez (1958) iz Jakoba, Jagodič Dušan (1971) iz Jakoba, Dobovišek Aleksander (1960), Novak Hinko (1960), Jager Srečko (1962) – vsi iz Vrbnega, Centrih Franc (1946) in Krč Peter (1957) – oba z Botričnice, Ljubej Anton (1953) iz Stopč, Centrih Jurij (1953) z Grobelnega, Centrih Ivan (1953) iz Tratne.

Vse kaže, da tudi v tej KS ne bo nobenih kadrovskih pretresov.

F.K.

kolumna

Ko občani obmolknejo



Nekaj dni pred volitvami smo bili priče predvolilni paradi, ki sta jo uprizorila župan Malovrh in podžupan Čokl, ko sta skušala javnosti prodati v celofan zaviti »škart«. Sedaj je menda že povsem jasno, da je šlo pri predstavitvi Kulturnega centra Šentjur predvsem za

čirkus, ki je nazorno pokazal, da je nekaj dni pred volitvami priporočljivo občanom ponuditi megalomanski projekt, ki naj jih prepriča o svetovljanstvu naših občinskih vizionarjev. Stavke, ki sem ga zapisal na začetku, namreč, da je šlo pri predstavitvi Kulturnega centra predvsem za propagandno intrigo, se je potrdil par dni pozneje, ko je župan Malovrh ob srečanju županskih kandidatov na Blagovni povedal, da arhitekt Mušič od njega oziroma od občine ni dobil nobenih finančnih omejitev, v okviru katerih bi se projekt naredil. Še nečemu tako tipično šentjurskemu se seveda ni bilo mogoče izogniti: nesodelovanje strokovne javnosti pri projektu, katerega izdelava in financiranje je zavito v nepredirno zaveso molka. Župan je povedal javnosti, da Mušič pripravlja projekt prireditvenega prostora pred občino in okolico cerkve sv. Jurija v zgornjem trgu, v resnici pa bi ta dva projekta Mušič naredil brezplačno, če bi mu zaupali izdelavo projekta kulturnega centra. Daleč od oči javnosti, brez razpisa se je sklenil posel, katerega produkt smo videli malo pred prvim krogom volitev. Seveda se nobenemu od akterjev te predstavitve ni zdelo vredno ukvarjati z banalnim vprašanjem, kje bo občina dobila denar. Jasno je torej, da smo priče izdelavi idejnega projekta, kjer si je Mušič privoščil vso svobodo in naredil projekt, ki je vse očaral (filharmonična dvorana z orglami, dvorana za ples, dvorana za mlade, glasbena šola z oddelki za trobila, tolkala, prostorna knjižnica, atrij, v kleti pa še garaža z 80 parkirnimi mesti). Hudo pa je, ker proračun občine finančno niti približno ne more slediti temu projektu. Mušič ni le dober arhitekt, je tudi poslovnež, ki svoje projekte trudi in prodaja in v njegovem interesu je ponuditi najprestižnejši projekt. Gledano skozi oči občinske oblasti v izginjanju, bo račun izstavljen njej, čeprav ga bodo v končni fazi poravnali davkoplačevalci. Ali če se izrazim bolj banalno, gre za frčkanje občinskega denarja, pri čemer veliko občanov po merilih svobodne volje noče sodelovati. Seveda je treba rešiti prostorsko stisko glasbene šole, knjižnice in dvorane, vendar s projekti, ki so realni in odražajo finančne zmožnosti občinskega proračuna. Sedanja, še stara šentjurska oblast je pokazala, da ji gre v prvi vrsti za lastno promocijo na račun projekta, kateremu so še pred meseci odločno nasprotovali, predvsem zato, ker ga je predlagala opozicija. Vse to daje slutiti, da je pod površjem sedanje oblasti precej nejasnosti, ki se znajo razkriti ob prvi objavi neprerejene bilance.

L. Žafran

Volitve v občini Dobje

Po vseh peripetijah z zavrtno in potem zadnji hip vendarle veljavno kandidatura Združene liste, po odločitvi Ustavnega sodišča, so se volitve v sosednjem Dobju iztekle v pričakovani smeri.

Volilna udeležba je bila zelo solidna, 71 odstotna, neveljavnih glasovnic pa skoraj ni bilo. Skratka, dobjanski volivci so očitno bolj osveščeni kot šentjurski.

V županski dirki je Franci Salobir (78,11%) prepričljivo premagal Draga Čadeja (21,89%). Tako huda razlika pa naj bi bila tudi posledica nesrečnih odločitev njihove občinske volilne komisije, saj so Čadej in kandidati ZLSD za občinske svetnike imeli na razpolago le en teden predvolilne kampanje.

Na večinskih volitvah v občinski svet se je največje presenečenje zgodilo pravzaprav že pred volitvami, ko kar štirje od sedmih bivših



svetnikov sploh niso hoteli kandidirati. Kljub temu pa presenečenj ni bilo, saj je volitve prepričljivo dobila »Salobirjeva linija«. V županovo falango, tako pravijo domači komentatorji, se je uspelo vrniti le Dragu Čadeju in še to šele potem, ko je pri žrebanju za sedmi mandat potegnil daljši konec kot njegov konkurent Vlado Robič. Slišati pa je, da bo Robič poskušal priti v občinski svet s pomočjo sodišča.

Kandidati so dobili naslednje število glasov: David Salobir 379, Leopold Arzenšek 324, Jožica Salobir 281, Edi Kovačič 265, Ivan Tovornik 225, Jožef Uduč 216 in Karl Čadej 202.

Prehlajeni dogodki Občinska volilna komisija »go home«

Ne nameravam širiti nezaupanja v njeno delo, ker verjamem, da je naše glasove pravilno prešela in zapisala. Nisem pa prepričan, da jih je prešela dovolj ažurno in še manj, da je bila dovolj odprta do javnosti. Morda so res delali vse po zakonu, toda ko sem na volilno soboto zvečer kot pes na kost čakal pred njenimi vrati, nato pa naslednje dni vsaj šestkrat tekel v drugo občinsko nadstropje, da sem dobil vsaj večino neuradnih podatkov, sem se odločil, da jo pokritiziram.

Kaj ji zamerim?

Prvič: objavo kandidatnih list. Komisija se je odločila za Šentjurčana, ne da bi poskušala poiskati ugodnejšo ponudbo. Celo ponudbo (priznam, provokativno) ŠN, da liste objavimo zastoj, so gladko prezrli. Če upoštevamo, kako je bila dosedanja šentjurska občinska oblast polarizirana okrog obeh lokalnih časopisov, je povsem jasno, kje so (bile) simpatije občinske volilne komisije.

Drugič: nerazumevanje potreb javnosti.

V nedeljo zvečer smo čakajoči šele okrog 23. ure dobili v roke prvi podatek: število mandatov, ki so jih dobile stranke. Vse druge vmesne in začasne izide so si strankarski štabi, ki so napeto čakali v sosednjih gostilnah, morali preskrbeti preko zvez, volilnih odborov na voliščih ali znancev, ki so blizu članom občinske volilne komisije. Ali pa celo na radiu, TV in internetu. Člani komisije so letali iz enega prostora v drugega, od centrale do stranišča (zanimivo, da je bila ta relacija zelo zasedena), na vse naše obupno vprašujoče poglede pa so odgovarjali kot da smo prozorni ali pa le smeti, ki se jim nadležno motajo pod nogami.

Toda, ko je prišel župan z buteljkami, ni imel težav z vstopom v posvečene prostore in če je moj podatek pravi, je dobil vmesne izide celo v pisni obliki.

V ponedeljek okrog 13. ure sem imel prvič v roki poimenski seznam novih občinskih svetnikov, 26 ur kasneje rezultate glasovanja za župane, občinski svet in svet KS po voliščih. O predsedniških volitvah še do sedaj ni ne sluha ne duha. Preferenčne glasove sem si izprosil pri gospe Erjavčevi 24 ur kasneje, za kar se ji zahvaljujem. Udeležba po voliščih je še sedaj skrivnost.

Tretjič: nesprenmenljivost volilnih odborov.

V volilne odbor lahko stranke predlagajo člane, občinska volilna komisija pa njihov predlog praviloma upošteva le, če jim kdo od starih kadrov umre ali pobegne. Podobno je tudi sestava občinske volilne komisije že desetletje ali dve skoraj nesprenmenjena.

Četrtrič: Ne poznam volilne zakonodaje, toda odločitev naše volilne komisije, ki je sprejela kandidate obstoječih svetov KS, se mi zdi sporna. Ali pa vsaj zavajajoča in nehijska. Ne krnim pravice svetnikov KS, da organizirano kot skupina volivcev predlagajo sami sebe, ni pa prav, da to storijo v imenu institucije.

Čeprav nekateri pravijo, da naša volilna komisija sploh ni bila med slabimi, je dajala vtis, da je bodisi preobremenjena, slabo organizirana ali pa pomembno vzvišena.

Ali veste, da so volitve tudi zanimiv posel? Predsednik, podpredsednik in tajnik občinske volilne komisije prejmejo po eno županovo mesečno plačo, člani in namestniki članov pa 20% županove plače.

F.K.

Poskus življenjepisa tistega kandidata, ki si je upal dvigniti roko na Malovrha.

Štefana rodijo na božič 1954 na Planini kot drugega od sedmih otrok v kmečki družini, kjer preživi svojo rosno mladost. Do osnovne šole ga lahko kliče Štefanček le starejša sestra, za vse ostale



je obvezno od vsega začetka Štefan. V prvem razredu začne z zbiranjem dobrih ocen, ki ga spremljajo skozi vso osnovnošolsko obdobje, ki ga konča 1970 pri razredničarki Alenki Kovačič, materi planinskega jelinčičevca Pupija. Šolo konča kot odličnjak in se vpiše na gimnazijo v Mariboru in v cerkvenem internatu guli klopi skupaj z Dorijem Pečovnikom, ki veliko let kasneje organizira zelo odmevno modno revijo v Šentrupertu. Postaneta zelo dobra prijatelja, le dileme, ali so boljši Slaki ali Avseniki, nikoli ne rešita. Tudi vzgojiteljem Žličarju, Kraševcu in



poznejšemu škofu Krambergerju dela željni mladenič ne povzroča sivih las.

Štefan se odloči študirati medicino in 1973 odide v Ljubljano. V prostem času opravlja dolžnosti predsednika študentskega doma na Ilirski, kjer se gužvajo študentje medicine in športa. Pusti si rasti dolge lase, tudi z brado se pojavi, še posebno opažen pa je z majico, na kateri ima naslikano skupino The

Sweet. Dela kot spremljevalec na rešilcu in si z denarjem, ki ga zasluži, kupi svoj prvi avto. Verjetno se urološki zametki njegove poznejše specializacije skrivajo v tem Citroenovem spačku, ki ga je zaradi pogostih defektov večkrat pošlje v k.... Fakulteto konča 1979. Stažira v Splošni bolnici Celje, vendar v prostem času večkrat zaide v svoj rojstni kraj, kjer njegovo kirurško znanje okoliški kmetje koristno uporabijo, zlasti, ko je treba na



kolinah »pikniti« kakšnega prašiča. Oborožen z zdravniškim znanjem skuša leta 1980 odslužiti vojaški rok čim bolj kvalitetno, zato pristane v Novem Sadu in Petrinji kot ambulantni zdravnik in postane odličen strokovnjak za



»bolovanja«.

Še pred diplomo Štefan začne občasno delati kot stažist v Šentjurski ambulanti, ko pa si dr. Prebilova srečno zlomi nogo, nato po nesreči še zanosi in bolniško podaljša v porodniški dopust, ostane Štefan v šentjurskem zdravstvenem domu dve leti. Ne gleda pa toliko v knjige in recepte kot za mladimi dekletji, tako mu hitro pade v oči temnolasa Barica in



kmalu postaneta par. Potem ko dvakrat preloži poroko (zaradi obletnice mature in sindikalnega izleta), se v tretje uspe poročiti, rodijo se mu trije otroci, zdaj že študenta Mateja, srednješolko Amadejo in Blaža, ki še guli osnovno šolske klopi. Starejši ga kliče kar ata Štefan. Leta 1983, tri dni po poroki, se vrne v celjsko bolnico kot specializant urologije in po štirih letih opravi specialistični izpit na Urološki kliniki v Ljubljani, kjer ugotovi, da urologija nima nobene zveze z



direktorja bolnišnice Celje. Vmes opravlja še magistrski študij MBA na Ekonomski poslovni fakulteti v Mariboru, želi napisati zaključno nalogo, a za to ni in ni časa. Štefana opazijo v pevskem zboru skladateljev Ipavcev, kje je zaslovel kot zabaven član. V letu 2002 šentjurska opozicija išče

novega župana in ker koaliciji LDS, SDS in NSi vedeževalci prerokujejo, da bo na volitvah za župana zmagal drugi tenor, ga kandidirajo na svojih listah in v prvem krogu p r e m a g a j o nepremagljivega Jurija za slabih 20 odstotkov.

Vedeževanje: Štefan v drugem krogu premaga Malovrha in postane župan občine Šentjur. Šentjurski dekan in drameljski župnik hitro pozabita na predvolilne pridige in postaneta vneta županova zagovornika. Štefan v oktobru 2006 napove ponovno kandidaturo, in prvem krogu premaga nasprotnika. Leto kasneje dobi doktorat za literarno-zgodovinsko delo »Ipavci in njihov urološki status«. Kljub temu, da ga v tem času začne najstarejši sin klicati stari ata, se ne umiri. Skupaj z Janezom Čoklom in Jurijem Malovrhom izvede zelo uspešno pevsko turnejo po vseh KS šentjurske občine, z izkupiščkom pa zgradi šentjurski kulturni center. V njem odpre drugo šentjursko visoko šolo, akademijo za zdrav način življenja, za dekana postavi Marka Diacija, sam pa malo pred upokojitvijo začne skupaj z Marijano Novak, izdajati novi šentjurski časopis "Vesele Šentjurčanke"

Biografija, ilustracije in vedeževanje
Žafran L.



urami.

V devetdesetih letih zaide v politične vode, kandidira na listi Socialistične zveze za Občinsko skupščino in se kot doslej edini v Sloveniji s preferenčnimi glasovi z osmega mesta prebije na prvo pozicijo. Tega res ni nihče pričakoval in še danes nekatere



politike preganja »Tislov sindrom«, po katerem jih lahko nekdo spodnese z prvega mesta. Politične izkušnje si je poskušal nabrati še v drugo in kandidiral na listi LDS za državnega svetnika, vendar mu to politično kariero zagrenijo kršćanski demokrati, ki ga pustijo na cedilu. Nekaj časa škrtja z zobmi, vendar si za uho zapiše, da mora biti v drugo previdnejši. Od julija 1996 do novembra 2000 en mandat opravlja funkcijo strokovnega

Barbarin zorni kot

Predvolilne muke šentjurske volivke



Sedim v sobi, piše se 4. november. Pred mano leži gora letakov, iz katerih je mogoče razbrati eno sporočilo: »Voli me!«. Čas volitev je in jaz

nimam pojma, koga naj obkrožim.

Ne sanja se mi (mislim, da kar večini) koga in zakaj voliti. Načeloma se ne udeležujem takšnih debat in s prijatelji ne komentiramo teh tem. Pa bi morali! Če ne drugega, da lahko pljuvamo po politikih in nenazadnje izpademo celo malce razgledani.

Listam, berem... Obkrožajo me prijazni obrazi in lepi nasmeški. Odločitev bo težka! Izbiram med štirimi kandidati za župana in ko pomislim, da moram izbrati še predsednika, me zvije v trebuhu.

Skušam se strankarsko opredeliti. H komu spadam? K nikomur, saj me pravzaprav ne zanima(jo). Včasih se skušam vključiti v politične pogovore in izpadem bedasta, ker nimam pojma o nobeni stvari. Da pa moje znanje ni čisto na psu, se lahko pohvalim, ker vsaj na daleč poznam predsednike strank in mogoče še kakšnega člana.

Ja, fantje in dekle, pridite bližje! Moja soba v zadnjem tednu premore letake županskih in predsedniškega kandidata. Še zdaleč (po slikah sodeč) najbolj prepričljivo in številčno vodi gospod Tisel. Njegove ponudbe ležijo povsod, celo na postelji. V roke vzamem letak ZLSD, za katero kandidira gospa Turk. Edina ženska, »ornk« postave in divjega stila - kar zavidam ji. Dobivam občutek, da ni pravišnja za boj, da je, pogledimo resnici v obraz, usoda šentjurskih žensk na vodilnih oz. županskih položajih zapečaten. Poskušamo zaupati moškimi s tradicijo. Ne upamo pomisliti, kako bi bilo imeti šefico, ki bi držala vse vajeti v rokah.

Ko sem v torek zjutraj preverjala prispelo pošto, sem bila presenečena. Domov smo dobili časopis. »Jurij Malovrh!«, zakričim od veselja, njegovo ponudbo sem težko pričakovala, saj je zadnja prispela v zbirko. Hlastno se lotim branja promocijskega gradiva. Nekaj zanimivih slik, med njimi prijazna obraza gospodov Malovrha in Čokla. Tokrat prvič resno pomislim, kdo je sploh župan naše občine. Na zadnji

strani se mi zmeša od števil in idejnih projektov.

Ker sem mlada (vsaj po srcu), z veliko radostjo gledam po letaku gospoda Diacija. Dobro se zavedam problematike mladih. Mogoče ni pametno razglablјati o tem, kaj potrebujemo in za kaj smo prikrajšani. Ali pač. Konec koncev izbiram župana, kar pomeni, da moram upoštevati vse možne alternative. Če upoštevam še to, da četica mojih kolegov kandidira, nisem daleč od pravilne izbire.

Zlekнем se na posteljo in pričnem z obdelavo zadnjega kandidata. Iz vsakega letaka se razlega lušten nasmeh. Gospoda Tisla podpirajo tri stranke: LDS, SDS, NSi. Iz kupa izvlečem vse tri strankarske letake. Najlepsi je LDS-ov, izrezanka zaobljenih oblik, lepих barv. Malce sem razočarana nad NSi, saj ni nikjer slik pristašev in, priznam, razžalostila sem se ob črno-beli Tislovi fotografiji. SDS - poglejte letake in vse bo jasno... Slike kandidatov so. Barvne.

Kako se pravilno odločiti? Vsi obljubljajo, vsi se na vse spoznajo in kar je najbolj pomembno, vsi so poslali na dom volilne letake. Po dolgem, ne boste verjeli, dvodnevnem premisleku, se odločim, da bom kandidata izbrala po simpatičnosti. Takoj odpadeta gospa Turk (zaradi stereotipa o ženskah, ki sem ga prejle nalagala) in gospod Malovrh (mislim, da smo se ga malo naveličali). Ostala sta dva najbolj simpatična kandidata. Ta ali ta? Ne morem se odločiti. Nekaj časa so me preletavale misli o bojkotiranju volitev. Ah ne! Se mogoče zavedate, kakšne muke sem prestajala zadnji teden?! Pravzaprav sem glasno protestirala proti vsakomur, ki je to nameraval storiti.

O predsedniku sem sklenila: Moj izbraneц ne tisti, ki bo prvi priromal v poštni nabiralnik. In je, samo eden. Zato nimam o čem dolgozeviti.

10.11. ob 10 uri, trdno odločena za svojega kandidata in seveda v svoj prav, kot revolucionar, ki bo rešil državo, se odpravim na volišče voliti. Volim...

Hja, pa imam še drugi krog. Ponudba se je zelo skrcila, kar pomeni, da tudi težave pri izbiri. Torej bom šla spet na volišče. Kaj pravite, bom tokrat pravilno izbrala?

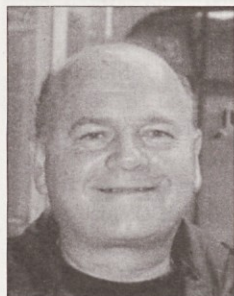
B.M.

Anketa

Še enkrat o volitvah

Volilne dirke so v večji meri že končane, povsem pa še vedno ne. Iz naših občanov smo poskušali zbežati njihove komentarje o že opravljenih postopkih in o njihovih mnenjih glede obeh drugih krogov, županskega in predsedniškega.

Refik Arnautović s Pešnice:



Vem, da je Tisel dobil 49%, Malovrh pa nekaj čez 30%, o drugih izidih volitev v občinski svet in v svete KS pa ne vem ničesar. Pa še tega ne bi vedel, če ne bi poznal nekoga iz volilne komisije. Z izidom županski volitev sem zadovoljen, saj je zmagal moj kandidat. Res je, da z Malovrhom nisem imel nobenih slabih izkušenj, toda čas je bil, da se zamenja. Sam niti ni bil tako slab, toda okrog sebe je imel ljudi, ki so zavirali razvoj občine. Jaz sem bil pač za spremembo tudi zato, ker Tisla osebno poznam in se mi zdi zelo v redu. Sploh ne dvomim, da v drugem krogu ne bi zmagal. Na volitve bom seveda šel.

Moj predsedniški kandidat je Drnovšek in ga bom volil. Mislim, da bo tudi on na volitvah gladko dobil.

Dragica Brilej s Planine:



Smo ga lepo pili tisto volilno nedeljo, na čast prvemu Planinčanu, ki bo šentjurski župan. No, čaka ga še drugi krog, a ni problema, bomo šli še pač enkrat volit. Moram priznati, da so me v živo zanimala le županske volitve, vse druge pa sem spremljala tako bolj mimogrede. Izide strankarskih volitev sem prebrala v Novem tedniku, ampak za njih mi je bolj vseeno. Od strank ni posebne koristi, vsi, ki so izvoljeni, se tako vedno takoj izgubijo, ko

pridejo v Šentjur. To, da so na Planini zmagali mladi, je kar v redu. So zagnani, če bodo tudi uspešni, bomo pa še videli. Kaj pričakujem od novega župana? Ne veliko, ker vem, da čudežev ne more delati, vsekakor pa spremembe in pošteno financiranje krajevnih skupnosti po vnaprej sprejetem ključu. Pa da bo vez med Ljubljano, občino in obrobjem občine.

Franc Bevc iz Šentjurja:



Šele danes sem v Delu zasledil rezultate volitev v občinski svet; nič posebnega, morda le to, da smo ena redkih občin brez neodvisnih list. Na županskih volitvah sem sicer pričakoval zmago Tisla, toda veliko bolj tesno. Ampak tudi Tisel ni tisti pravi, tako kot nobeden

od štirih kandidatov, ki bi vsi bili župani tako bolj mimogrede. Škoda, da ni bilo nobenega soočenja med njimi. Zakaj Tisel? Mislim, da se je v 10 letih naveličal tako Malovrh občine kot občani njega. Od Tisla pričakujem malo več elana. Ker bo županoval neprofesionalno, je zdaj vprašanje, kdo bo tisti, ki bo vodil občino v njegovem imenu.

Doslej sem volil Drnovška, ali ga bom tudi sedaj, še ne vem. Tudi on je že kar dolgo v špiči in se pravzaprav čudim, da se je podal v predsedniško dirko.

Tanja Plahuta iz Šentjurja:

Kar pridno sem spremljala kampanjo in tudi za rezultate sem se hitro pozanimala. Uradnih izidov sicer še ne poznam, za šankom in pri prijateljih pa se vse zve. Zmago Tisla sem pričakovala v prvem krogu, ker je bil edini resni kandidat. Diaci je še malo premlad, Turkova je padla v politiko takorekoč iz lufta, Malovrh pa je že kar malo prestar in preveč govori. Volitve v občinski svet so prinesle veliko novih



svetnikov, kar je dobro, ker bo nekaj drugače. Med njimi je kar nekaj tudi takšnih, ki po mojem mnenju tja ne sodijo. SMS? Je uspela, čeprav sem jaz pričakovala več glasov za Diacijo, vsaj 20%. Bo pa morda zmagala na naslednjih volitvah. V

drugem krogu bo zmagal Tisel, jaz pa na volitve verjetno ne bom več šla. Tudi med Drnovškom in Brezigarjevo je že več ali manj konec. Sicer mi je všeč, da se je Brezigarjeva kot ženska spustila v ta boj, toda za predsednico države pa le še ni zrela.

Aleksandra Planko iz Dobja



O volitvah v Šentjurju nimam pojma, o dobjski volilni sceni pa sem kar dobro informirana, večinoma od staršev, pa tudi na predstavitvi obeh županskih kandidatov sem bila. Prave izbire ni bilo, oba sta govorila isto, volila pa sem Salobirja, čeprav ni po moji meri. Imela sem občutek, kot da ljudje ne vedo, za kaj gre. Ni kaj reči, Dobje je zaprto, brez pravih informacij in takšno bo očitno tudi ostalo. Na volitve sem šla bolj zaradi reda, pa tudi zato, ker je bilo tokrat prvič. Če bi moje prepričanje kaj veljalo, potem bi bil župan kdo iz trojke David Salobir, Leopold Arzenšek in Bojan Guček.

Predsedniške volitve? Ista žalost kot v Dobju, vse bo ostalo po starem.

Z novinarske konference SMS

Diaci zadovoljen

SMS je postala četrta najmočnejša stranka, njen županski kandidat pa je dobil okrog 500 glasov več kot na državnoborskih volitvah, ko je bil izvoljen za poslanca.

SMS doslej ni dobila nobene ponudbe za sodelovanje in ne namerava aktivno podpreti nobenega od kandidatov. Že prej ni bila zadovoljna z delom Malovrha, zato njegove ponudbe ni sprejela, Tisel pa je po mnenju Diacije »maček v žaklju«. Županske volitve še zdaleč naj ne bi bile zaključene.

Glede korenitega zasuka na relaciji levo – desno in to v prid leve (ta naj bi v občinskem svetu imela dejansko kar 16 mandatov) pa Diaci ni prepričan, da



je LDS levo usmerjena. Pričuje večje težave v zmagoviti koaliciji v občinskem svetu, ker v zmagoviti koaliciji prevladuje LDS.

Na vprašanje, zakaj se SMS ni vključila v kandidiranje v svete KS, je odgovoril, da krajevne skupnosti niso primerno mesto za strankarsko dejavnost.

V nadaljevanju je predstavil nekaj cestnih poslanskih amandmajev k državnem proračunu za naslednji dve leti, ki sta jih vložila skupaj z Malovrhom, ter se zavzel za izgradnjo šentjurske industrijske cone nekje na relaciji proti avtocesti.

F.K.

v prodajnem centru AKVONIJI

Cesta
Kozjanskega
odreda 13,
3230 Šentjur**Petek
Aleš***Zlatarstvo - galerija*

tel.: 03 749 27 60

DEL.ČAS

PON-PET

8 - 12

13 - 18

SOB

8 - 13



Minilo je prvo leto naše prisotnosti v Šentjurju, zato se ob tej priložnosti najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nam z nakupom izkazali zaupanje, še posebej pa hvala tistim, ki so s pohvalo in dobro besedo potrli, da smo na pravi poti.

Želimo vam srečne Božične in Novoletne praznike ter veliko lepega v prihajajočem letu 2003.



**Kozmetični salon
"BARBARA"
Tržnica Šentjur
tel. 03/5740-330**

Nudim Vam
BOŽIČNO-NOVOLETNE DARILNE PAKETE-BONE
z 10% popustom, s katerimi
lahko razveselite najdražje.

"NOVO v DECEMBRU"

V zimskih dneh postaja koža na obrazu vedno bolj izsušena, neprožna in lišajasta.

Pomagajte koži s **SPECIAL A*C*E* VITA-** nego obraza ohraniti mladosten, žameten in zdrav izgled kože.



Barbara LAVRE s.p.
ing.kem.tehn.-zdravstveni sodelavec
klinične.kem.in biokem.kozmeti



SPLOŠNO STEKLARSTVO

ALU in PVC stavbno pohištvo, zimski vrtovi



Franc MAJORANC s.p.,
C. Leona Dobrotinška 21, 3230 Šentjur
Tel.: 03/ 749 27 33, GSM 041/ 629 572



- ◆ **PROIZVODNJA TERMOPAN STEKLA**
- ◆ **ZIMSKI VRTOVI - FASADE**
- ◆ **ALU - PVC STAVBNO POHIŠTVO**
- ◆ **VHODNA VRATA**
- ◆ **RAZNE ZASTEKLITVE**
- ◆ **DODATNE ZASTEKLITVE**



**PREDELAVA
OBSTOJEČIH
OKENSKIH
KRIL!**

PRODAJA ZLATEGA NAKITA

IZDELAVA ZLATEGA NAKITA PO
ŽELJI STRANKE Z VGRAJENIMI
DRAGIMI ALI POLDRAGIMI
KAMNI

KRSTNA IN
OBHAJILNA
DARILA

PRODAJA
ROČNIH
UR IN BUDILK

EKSPRES IZDELAVA POROČNIH PRSTANOV

PRODAJA JAPONSKIH IN
KITAJSIH BISEROV

VELIKA IZBIRA
BELEGA ZLATA



ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

V TRŽNO PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 03/ 749 20 30

Spoštovane občanke in občani!

*Na volitvah za občinski svet občine
Šentjur ste strankam koalicije LDS,
SDS in NSi, ki za župana podpira g.
Štefana Tisla, privolili večino v
občinskem svetu. Za podporo vam iskrena
hvala. Z našim resnim delom ter
uresničevanjem zastavljenih nalog in ciljev
se bomo trudili upravičiti vaše zaupanje.*

Predsedniki občinskih odborov:

Jože Artnak

LDS

Jože Korže

SDS

Drago Arzenšek

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka



PREVOZI - TRGOVINA

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

VSE NA ENEM MESTU!

Cesta pod Rifnikom 27, ŠENTJUR

Peter Jeršič s.p.,
Cesta pod Rifnikom 27,
3230 Šentjur

Tel.: 03/ 749 18 77
fax: 03/ 749 18 78

DELOVNI ČAS
pon - pet
7.00 - 18.00
sob
7.00 - 13.00

NUDIMO VAM:

- PVC cevi
- betonske zidake
- vse vrste opek
- Schidel dimnike
- cement, apno, mivko
- različne vrste betonskih plošč
in tlakovcev - Podlesnik in Stavbar
- nosilce in polnila
- barve Jupol, Belton in Beltop
- demit fasade, stiropor
- kombi plošče
- izolacije Novoterm
in Tervol
- opeko Bramac
- opeko modul

**MOŽNA DOSTAVA
NA DOM TER
RAZKLADANJE Z
AVTODVIGALOM**

**PRODAJA
PLINA**



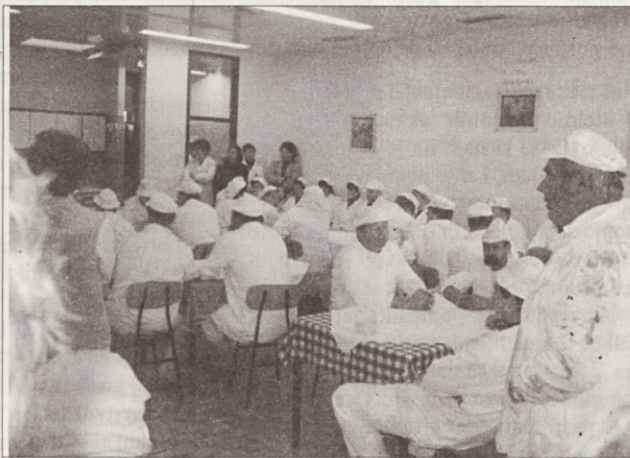
Aut - aut v Mesarstvu Šentjur Sindikalist ali direktor?

S precejšnjo skepso sem se odzval na anonimno povabilo na izredni sindikalni zbor v Mesarstvu. Ker sem pričakoval, da me bo uprava postavila pred vrata. Pa se ni zgodilo nič takega, celo nasprotno, čisto prijazno so me sprejeli.

V petek, 15. novembra, ob 9. uri, je bila klavniška jedilnica polna ljudi in emocij. Sindikalni zbor je vodil član izvršnega odbora sindikata Mirko Hribar. Direktor Štukelj je bil jasan in učinkovit: predsednik sindikata Stanko Mikola ga je neutemeljeno zatožil na republiških sindikatih, da ga šikanira. Štukelj je vztrajal, da to ni res, še več, da je Mikola zlorabil svojo funkcijo predsednika sindikata. Ker se sam zavzema za odprte odnose, za reševanje vseh sporov znotraj kolektiva, Mikolovi postopki niso le žaljivi zanj, temveč tudi v načelu vnašajo stihijo v notranje odnose in dejansko ogrožajo uspešen začetek ekonomske stabilizacije firme. Na takšen način dela Štukelj ne pristaja in če delavci ne bodo odslovili svojega predsednika sindikata, bo firmo zapustil sam. »Mi vsi smo tukaj delavci, enaki in me ne zanima, če je nekdo politični funkcionar«, je približal Štukelj in zapustil zbor.

Iz pičle razprave, ki je sledila, sem razbral, da naj bi bil Mikola prerazporejen na sicer kvalifikacijsko primerno, toda nekoliko težje delovno mesto, ker je kot sindikalist prišel v

spor z direktorjem. Premestitve ni sprejel, temveč je s pritožbo šel na sindikalne forume in v bolniški stalež. Mirko Hribar je menil, da Mikola ni ravnal prav, da je vse naredil mimo vodstva sindikata, zato je po kratkem postopku predlagal tajne volitve in njegovo razrešitev. Predlogu so navzoči večinoma nasprotovali, češ da izvršni odbor neupravičeno prelaga svojo odgovornost na delavce. Nazadnje so se brez glasovanja odločili, da naj se sestane



izvršni odbor sindikata in predlaga, kaj narediti.

Pri naključnih sogovorniki sem poskušal zvedeti, za kaj pravzaprav gre, toda največkrat sem naletel na neprijeten molk ali na malo verjeten izgovor, da o tej zadevi nimajo pojma. Tisti odločnejši so se opredelili nekoliko bolj proti Mikoli, vendar tudi jasno povedali, da se ne strinjajo z nobeno samovoljo, tudi z direktorjevo ne.

Tehnologinja Tanja Jager je povedala:

»Glede vsebine spora med direktorjem in Mikolo nisem seznanjena, toda zagotavljam, da sem Mikolo prerazporedila na drugo mesto sama, zaradi povečane proizvodnje na eni od linij. Strinjam se z direktorjem in ga v tem primeru podpiram, saj bo sicer Mikolov postopek postal precedens in bo učinkovito vodenje dela res ogroženo.«

S predsednikom sindikata Mikolo sem se pogovarjal po telefonu: »Eno uro po sestanku sindikalistov z direktorjem, kjer se nismo strinjali glede odpravnine za odpuščene delavce (enomesečna plača namesto po pol plače za vsako leto staža), sem bil prestavljen na težje delovno mesto. Poklical sem v Ljubljano in jim to povedal, sekretar ZSSS Čater je poklical lastnike Mesarstva, ti pa so menda vzeli v precep direktorja Štuklja. Nato so se pričeli pritiski, da mi je potrebno odvzeti sindikalno funkcijo.

Ne glede na to, če imam še kaj podpore med sodelavci in če je to res v interesu firme, bom verjetno sam odstopil. Takšnih psihičnih pritiskov ne vzdržim. Dveletna imuniteta, ki mi jo daje funkcija predsednika sindikata, pa mi zagotavlja pravico do prejšnjega delovnega mesta.«

PS

Sindikalna zgodba se je končala po pričakovanjih: Mikola, ki je še vedno v bolniškem staležu, je odstopil kot predsednik, izvršni odbor pa je njegovo odstopno izjavo sprejel in za predsednika izvolil Mateja Šmigovca.

F.K.

Za Mejo ni meja

Naslov je rahlo poetično patetičen, toda po srečanju z direktorjem Jožetom Fidlerjem sem dobil vtis, da se je Meja uspešno soočila s svojimi poslovnimi izzivi. Hlevi na Slomu so res prazni, toda posli se odpirajo na drugih področjih. Njihov ekonomski položaj je stabilen in direktor pričakuje letos znatno večji dobiček, kot so ga imeli v preteklih letih.

G. Fidler, kaj boste naredili s hlevi na Slomu?

»Ta trenutek ne morem še ničesar reči. Hlevi so prazni, konzervirani in čakajo na novo poslovno odločitev. Tako kot zdaj kaže, v slovenski živinoreji vsaj v doglednem času ni mogoče pričakovati, da bi se vrnili na pitanje govedi. Ni telet in ni cen. Še najraje bi vse stavbe prodali in sredstva vložili v bolj perspektivne panoge. Pa ne gre samo za Slom, podobne probleme imamo tudi na Planini.«

Kaj pa bo z vašimi tamkajšnjimi kmetijskimi površinami?

Zemljišča so v lasti Sklada, mi smo le najemniki, kar upam, bomo tudi ostali. Le nekaj malega bomo še verjetno izgubili; z nekaj hektari bo sklad pokrili cerkvene denacionalizacijske zahteve. Smo se pa povsem preusmerili v pridelavo koruze v zrnju za potrebe naše proizvodnje jajc in

sadjarstvo. Imamo dovolj svojih sušilnih kapacitet za koruzo in v naslednjem letu bomo proizvodno sodelovanje ponudili še kmetom.

In tam tudi vidite svoje poslovne perspektive?

»Tudi. Letos bomo pridelali okrog 35 milijonov jajc, kar pomeni 20 odstotno rast in hkrati učvrstitev na drugem mestu v slovenskem prostoru, s tem da se vztrajno približujemo Jati. Naših kapacitet v Slivnici sicer ne širimo, več smo navzoči pri kooperantih v Trbovljah. Enako rast predvidevamo tudi v naslednjem letu.

Tudi v sadjarstvu gremo naprej. Letošnji pridelek sta nam nekoliko oklestili pozeba in toča, toda še vedno smo pridelali okrog 3000 ton jabolk, kar je enkrat več kot pred par leti. Jabolk prve kvalitete je le polovico, druga polovica je tako imenovana industrijska

kvaliteta, katere cena (12 SIT) še zdaleč ne pokriva niti proizvodnih stroškov. Naše nasade na Škrbniku in na Ponikvi bomo naslednje leto povečali še za 24 hektarov. Moram tudi povedati, da smo tehnološko, upravljalno in preko lastnikov povezani tudi s sadjarstvom Lenart in smo skupaj z njimi s 14 000 tonami pridelanega sadja največji slovenski sadjar. Naše ozko grlo so hladilne kapacitete, zato bomo v kratkem šli prav gotovo v izgradnjo nove hladilnice, sami ali skupaj z Lenartom.

Lani ste zmanjševali plače, tudi o odpuščanjih delavcev se je menda razmišljalo. Je to mimo?

»Mimo je. Plače smo uredili, povrnili, kar je bilo premalo izplačanega, delavce pa smo prekvalificirali in zaposlili v sadjarstvu in perutninarstvu.«

F.K.

Prisilna poravnava v Gruda Jurmesu

Gruda Jurmes d.d. bo obstal

Pogovor v direktorjem Gruda Jurmesa (GJ) Radom Tržanom in njegovo pomočnico Sabino Bratuž je izzvenel optimistično. Po njunem prepričanju so težave GJ posledica spleta različnih neugodnih okoliščin, ki jih bo firma s finančno reorganizacijo in novimi poslovnimi pristopi uspešno premagala.

Vzroki njihovih težav so različni. Na prvo mesto je g. Tržan postavil nestrokovno izvedeno prisilno poravnavo v Mesarstvu, ki je obremenila GJ. Pripojitev Grude jim je prinesla neugodno kadrovske strukturo, ki ni prinašala ustreznega prihodka, dodatno pa naj bi bili žrtev splošnih negativnih trendov v mesno-predelovalni branži ter pritiskov organiziranih trgovcev. Ti so se uspeli povezati, medtem ko pri mesarjih še vedno velja, da ni nič hudega, če ti crkuje koza, da je le sosedu že prej poginila. GJ ima 1,6 milijarde SIT dolgov, od tega 850 milijonov ločitvenih in izločitvenih upnikov, a ima še več nepremičnega premoženja. Tudi doslej so praviloma poslovali približno tudi z 2 milijardama sredstev iz drugih virov, ki jih zaradi zaostrenih pogojev na trgu niso uspeli zreducirati, zato so znašli v likvidnostnih težavah.

G. Tržan, kako se boste izvlekli?

»Pripravljamo načrt poslovne in finančne reorganizacije, po katerem bomo obveznosti do izločitvenih in ločitvenih upnikov reprogramirali, navadne upnike pa bomo poplačali najmanj v višini 40% terjatev. Poslovni procesi tečejo preko nove firme Jurmes Trgovina d.o.o. in krovna GJ, ki je v sanaciji. Imamo vrsto nepremičnin, ki jih bomo prodali, kar bo skupaj z dobičkom hčerinske firme pomemben vir sredstev za poplačilo upnikov. GJ bomo organizirali kot

holding, ki bo tržil predvsem proizvode za zdrav način življenja. Nobena hipoteka ne bo vnovčena in tudi konverzije obveznosti v lastniške deleže ne načrtujemo. Za vse delavce GJ bomo poskušali zagotoviti delo. 60 zaposlenih je prerazporejeno v hčerinsko Jurmes Trgovino, za preostale bomo poskušali poiskati delo drugje.

Naš trenutno najakutnejši problem je 10 000 delnic, vrednih skupaj okrog 50 milijonov SIT, ki nam jih je ob zamenjavi delnic vrnil Ihan, ker je pogojeval z nad 50 odstotno lastnino v Mesarstvu. Ker nimamo sklada lastnih delnic, jih moramo vnovčiti najkasneje v roku enega leta. Mi jih seveda želimo prodati takoj, saj nam bi 50 milijonov gotovine pomenilo zelo veliko. Rešili bi se zlasti tistih pritiskov, ki so nam ovira pri uspešnem reprogramiranju nekaterih večjih obveznosti. Osebo sem trdno prepričan, da gre dolgoročno za dobro naložbo, ki pa jo je v teh pogojih težko plasirati na trgu. Že če bi vsak Šentjurčan, ki mu ni vseeno za domača delovna mesta, kupil vsaj eno delnico, bi splavali. Če? Nam morda pri tem pomagajo celo Šentjurske novice?»

Prav, lahko poskusimo. Kako?

»Tudi tako, da nam izkažete zaupanje in lahko kupite nekaj delnic.«

F.K.

Mesarstvo Šentjur

Ločitev siamskih dvojčkov Mesarstvo – Gruda Jurmes uspela

Medtem ko so medijski žarometi usmerjeni predvsem v postopke prisilne poravnave družbe Gruda Jurmes, se njegov ločeni dvojček, tako kaže, že postavlja na svoje noge. Tako mi je vsaj po telefonu povedal direktor Mesarstva Emil Štukelj.

»Sem prijetno presenečen, ker so se že po enem mesecu in pol našega poslovanja ekonomski kazalci opazno obrnili navzgor. Postavili smo nadzor nad ključnimi vhodnimi in izhodnimi točkami in že samo to je bilo dovolj, da smo po okvirni oceni v tem času ustvarili okrog 10 milijonov dobička. Res sem zadovoljen in ne vidim več pravih ovir, da na pomlad ne bi pričeli delati na novi liniji za klanje prašičev.«

Ali to pomeni, da je odločitev za to investicijo že sprejeta?

»Poti nazaj več ni. S 1. januarjem zapiramo sedanjo klavno linijo, neke v marcu pa naj bi že delala nova.«

V Delu sem prebral, da imate težave z Gruda Jurmesom glede presežnih delavcev.

Za kaj gre?

»Mesarstvo dela s polno paro in pri nas večjih odpuščanj ni bilo in jih tudi ne bo, le tista dogovorna, z upokojenci in podobno, bodo prišla v poštev. Drugače je z nekaterimi delavci, ki jih je Jurmes pred kratkim prerazporedil v Mesarstvo na nekatera vitalna delovna mesta, kot so vodja klavnice, skladišča... Tu gre pač za poslovno higieno. Jasno, da ne moremo imeti na ključnih mestih ljudi iz sosednje, da ne rečem konkurenčne firme, če hočemo enkrat imeti čiste račune. Je že prav, da smo dobri sosedji, meja pa mora biti.«

F.K.

Tudi v Dobju »odrasla« knjižnica

Dobjani so otvoritev svoje enote Knjižnice Šentjur opravili slovesno in resno: skoraj poln večnamenski prostor v šoli, himna, kulturni program, slavnostni nagovor novega starega župana Salobirja, direktorice šentjurske knjižnice Osetove... In veliko velikih besed o knjigi, kulturi, narodu. Skoraj malo preveč, da bi si jih človek vzel čisto k srcu.

Dobjanski mešani pevski zbor pod vodstvom g. Volaska je začel odločno, z Zdravljico, in z ozirom na povprečno starost pevcev presenetljivo dobro. V drugem delu nastopa je malo zaškripalo, kar pa so spretno pokrili z močnejšimi toni, a so bili še čisto v redu. Le tako presneto resno so se držali. Je bilo kaj narobe? Tudi recital šolarjev s prijetno glasbeno spremljavo je izzvenel otoplo. Čisto v nasprotju z močnimi besedami župana Salobirja, ki je 15. novembru pripisal zgodovinski pomen: prvič v svoji zgodovini ima Dobje svojo knjižnico. Okrog 1000 naslovov sicer ni bajno bogastvo, je pa začetek.

Mimogrede sem o pomenu dobjanske knjižnične enote spregovoril s Stanko Hrovatič, ki že deseto leto vodi tudi šolsko knjižnico, z ravnateljem Kramplom in drugimi. Nisem dobil vtisa, da jo doživljajo res tako presneto zgodovinsko. Država pač menda noče



bolj za formalnost, pravzaprav za trapasto formalnost. Knjižnici, čeprav vsaka v svojem prostoru, s svojo računalniško povezava bosta tudi

vnaprej funkcionirali povezano, enotno, z eno knjižničarko. Tako kot do sedaj bodo tudi vnaprej šolarji jemali knjige zase in za svoje mame, kaj bistveno večjega pa se od eksponirane enote knjižnice tako ne more zahtevati. Ko bo zgrajen večnamenski objekt, župan ga je v govoru obljubil že v tem mandatu, se bo vanj vselila tudi knjižnica. In začela na svoje in še bolj zares.

Za pogovor z direktorico Knjižnice Šentjur Osetovo in njeno polnoštevilno šentjursko ekipo mi je zmanjkalo časa. Ker je prehitro izbruhnilo prešerno razpoloženje ob prigrizku in vinu, pa s(m)o skupaj z dobjanskimi občinskimi možmi in ravnateljem Kramplom le še (v prazno) duhovičili, kako bi skupaj z knjižničarsko ekipo Tatjane Oset opravili otvoritev županovih apartmajev.

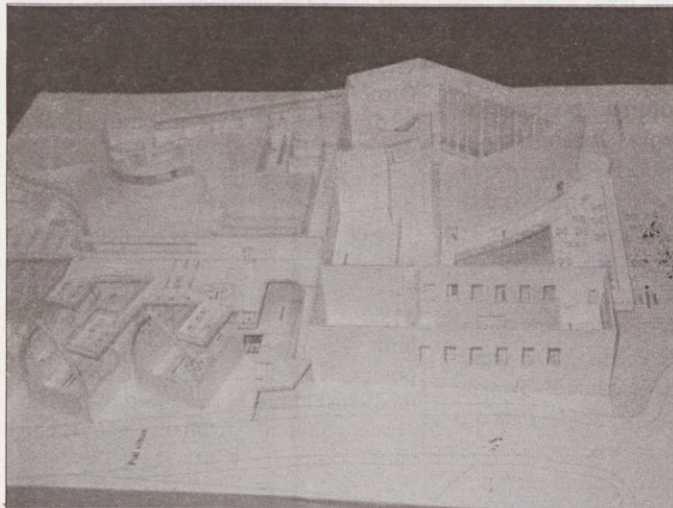
F.K.

Kulturni center Šentjur

KČŠ – danes in nikdar več?

Predstavitve idejnega projekta za Kulturni center Šentjur (KČŠ), ki je bila v veliki sejni dvorani v ponedeljek, 4. novembra, je bil pravzaprav dogodek ne le leta, temveč tudi desetletja, v vsakem primeru pa tudi odlična Malovrhova predvolilna predstava. Polna dvorana, manjkali ni nihče, ki v šentjurskem javnem življenju kaj pomeni, ter spodbudno vzdušje v stilu znane Kučanove predosamosvojitvene misli »Nocoj so dovoljene sanje«. Nadaljevanje te misli, da bo jutri že nov dan, bo verjetno prišlo za nami.

Arhitektov šov



Nastop »občinskega« arhitekta Marka Mušiča iz Ljubljane je bil izpiljen, suvereno je razložil svoje zamisli in sodeč po zadovoljnih obrazih tudi prepričal takorekoč vse navzoče. Ob krasnih in navdušujočih diapozitivih, ki so nam z vseh strani prikazovali bodoče šentjursko kulturno svetišče, česar drugega kot aplavza skoraj ni bilo mogoče pričakovati. Razkošja idej in oblik, ki jih je ponudil Mušič v svoji skoraj dveurni predstavitvi, kot povprečen poslušalec nisem uspel niti polno dojeti, kaj šele, da bi si do njegovih zamisli uspel ustvariti svoje stališče. Zgodilo se je kot fatamorgana, ki ta hip je, trenutek za tem pa je ni več. Ko sem poskušal dogodek zajeti v besede, je vsekakor ni bilo več.

KČŠ je velikanska zadeva

Fizično in v prenesenem pomenu. Stal naj bi na mestu sedanjega kulturnega doma. Sedanja dvorana bi se ohranila, vse druge stavbe pa bi se porušile. V njem naj bi našli svoje mesto knjižnica, glasbena šola ter več prireditvenih prostorov vključno s prireditveno dvorano za 350 obiskovalcev. Vse te ločene objekte bi povezovalo s steklom pokrito dvorišče, vestibulum, ki bi se v obliki vhodne terase nadaljevalo v smeri proti gostilni Bohorč. Na vestibulum bi se navezovali vsi objekti, med njimi tudi primeren gostinski lokal, kavarna ali nekaj podobnega.

Knjižnica, ki bo v treh etažah na površini okrog 2000 m², ima poleg skupnih še tri ločene objekte, kupolaste bralne salone, ki so orientirani proti severu in sicer tako, da velikanske zasteklene površine z vseh kotov nudijo pogled na farne cerkev Sv. Jurija. Vhod v knjižnične in posredno tudi v druge prostore je z ulice Pod Vrbco.

Glasbena šola z več skupinskimi in individualnimi učilnicami in šolsko dvorano za okrog 130 obiskovalcev, pevsko sobo, sobo za pihalni orkester, prostorom za pouk plesa, upravo

šole in drugimi prostori bo prav tako v dveh (treh?)

etažah in sicer v povsem ločenem objektu, ki pa bo povezan z drugimi objekti preko vestibuluma in tudi preko pomožnih internih povezav.

Prireditveno središče se pričena z vhodno teraso, obrnjeno proti jugu, verjetno tam, kjer je sedaj zemljiška knjiga, nadaljuje se s pokritim vestibulumom kot javnim prireditvenim, razstavnim in družabnim prostorom, ki povezuje na istem nivoju sedanjo staro dvorano in novo večjo dvorano na levi strani.

Nisem zasledil, kakšni sta

vloga in mesto tako imenovane mladinske dvorane, ki ni bila podrobneje predstavljena.

V kletni etaži so poleg pomožnih prostorov in garderob še parkirni prostori za 80 avtomobilov.

Skopa razprava, ki se je razvila po Mušičevem nastop se v bistvu ni dotaknila temeljnega koncepta KČŠ. Žafran iz Slivnice je bil mnenja, da objekt KČŠ v tistem okolju ne pride do izraza, morda je vprašljiv tudi, če ga gledano iz perspektive pešca. Zanimalo ga je, če je v igri še kakšna druga lokacija. Anita Koleča je projekt in lokacijo ocenila za sijajna, izrazila pa je pomisleke zaradi pomanjkanja parkirnih prostorov, prevelike prireditvene dvorane, ki je očitno bolj namenjena glasbenim nastopom kot gledališki dejavnost. Izrazila je tudi začudenje, da celo domači ljudje, ki se intenzivno ukvarjajo s kulturo, niso bili pritegnjeni k ustvarjanju idejnih zasnov. Tudi Brežan (iz UE) je bil zadovoljen z lokacijo KČŠ, imel pa je pomisleke zaradi skromnih parkirnih kapacitet, ki jih bo komaj za nastopajoče in v KČŠ zaposlene, vseh mu niso bile kupolaste forme knjižničnih objektov, ki so očitni tujek v šentjurskem prostoru, podvomil pa je v možnost fazne izgradnje in v uporabnost stare dvorane.

Mušič seveda ni odstopil od svojih zasnov in je še enkrat poudaril, da je KČŠ na tej lokaciji zadnja možnost za oživitev Zgornjega trga, vizualno vključitev farne cerkve v ta kompleks in njuno povezavo s sodobnim delom Šentjurja. Kar naj bi bila tudi ena od pomembnejših funkcij njegove idejne zasnove KČŠ.

KČŠ zares ali zgolj za volilne namene?

Bil sem eden od prvih pobudnikov ideje o tako imenovanem šentjurskem kulturnem centru in dejstvo je, da je opozicija v šentjurskem občinskem svetu to zamisel z velikanskimi težavami zrinila v proračun, vsaj v fazo financiranja idejne zasnove. Župan Malovrh in občinska uprava, ki jo je v tem

primeru odločno podpirala Združena lista (Erjavec), ideji KČŠ sploh ni bila naklonjena. Še naprej so vlagali v popravila stare dvorane (samo letos 12 milijonov SIT) in delali na ločeni izgradnji nove knjižnice v ulici Valentina Orožna (samo letos 3 milijone SIT za projekt). Tako je bila pred 14 dnevi v isti sejni sobi predstavitev tega idejnega projekta nove knjižnice (!!!), ki naj bi menda šla v gradnjo skupaj s stanovanjskim kompleksom že naslednje leto. Seveda se mora človek od teh dejstvih vprašati, kaj se pravzaprav mota po občinskih glavah? Kaj je zares in kaj je hec? Predstavljeni idejni projekt KČŠ, za katerega je občinski proračun namenil neskromnih 6 milijonov SIT, je vsekakor resen, ali pa so realni in resni tudi občinski nameni, pa je drugo vprašanje. Če upoštevamo, da sta na lokaciji KČŠ v objektih, ki so namenjeni rušenju, sodišče in zemljiška knjiga, ki ju tudi nimamo kam dati, se dvomi še pomnožijo. Pa je KČŠ, takšen kot je bil predstavljen, grandiozna zadeva in vse prej kot mačji kašelj! Toda o denarju ni nihče niti pisnil, gre pa verjetno za kakšni dve milijardi tolarjev, torej za investicijo, ki jo občinski proračun morda zmora v desetih letih. Pod pogojem, da je to naša edina resnejša investicija. Če vsa ta dejstva zložimo skupaj, se vse bolj zdi, da je KČŠ fatamorgana. Ali pa draga igrlica vladajoče občinske strukture. Ki je bila slučajno ali namerno tempirana na čas, ko se je Malovrhova ekipa na smrt borila za svoj četrti mandat. Spomnimo se samo na krasno fotografijo makete prireditvene dvorane KČŠ na Malovrhovi predvolilni agitki? Zanimiva je tudi domneva, da se namerava »mimogrede« ob projektu KČŠ predvsem le plačati idejni projekt za ureditev okolice farne cerkve in župnišča, ki ju je izdelal isti arhitekt. V navezi s podžupanom Čoklom, kar je še bolj sumljivo.

Pomisleki ob KC

Lokacija: Pretesna. Z ozirom na dolgoročno neurejen promet skozi center Šentjurja tudi neustrezna. Je smiselna gradnja takšnega kompleksa praktično brez parkirišč? Ali ni bolj smiselno graditi nekje na novi lokaciji KČŠ kot novo sodišče, ki ga tu rušimo? KČŠ si najlažje predstavljam na oni strani Pešnice, pod Križem.

Videz: Zaradi škatlastih oblik, ravnih streh in še zlasti knjižničnih kupol daje kompleks KČŠ videz orientalske zgradbe. Kot da smo nekje v Bgdadu.

Stara kulturna dvorana: Ne vidim smisla njene ohranitve. Je neuporabna.

Cena: Ceno razkošnosti vsega sklopa idejnih rešitev puščam ob strani, čeprav je bistveni element. KČŠ je projekt, ki presega realno moč šentjurskih gospodarskih potencialov, zato se bo zelo težko našla pot do tega denarja.

F.K.

Četrti zbornik literarnega društva

Iti naprej ali obstati in se začeti vračati?

Na predstavitev četrtega literarnega zbornika »Z besedami« in razglasitev natečaja za najboljšo kratko zgodbo v Kulturnem domu Šentjur je prišlo preko 120 obiskovalcev. Veliko za takšno prireditev, čeprav smo pogrešali nekatere znane obraze iz šentjurske politične in kulturne elite. Tokrat ni bilo prisotnega niti enega županskega kandidata. Volitve so pač očitno mimo. Med obiskovalci je bilo veliko znancev pokojnega Acija Svetine, ki je v literarnem zborniku predstavljen kot eden od znanih Šentjurčanov.

Prireditve, ki jo je zasnovala Anita Koleča, je bila zopet nekoliko drugačna kot na prejšnjih

odprli nekaj dilem, ki čakajo ustvarjalce zbornika v bodoče. Z večino njegovih trditev bi se lahko strinjali, toda trditev, da sta pred društvom samo dve možni poti: iti naprej ali ostati in se slej ko prej začeti vračati, kar vodi k popolni blokadi in verjetno ugasnitvi dejavnosti društva, ne drži. Dejavnost in aktivnost društva je odvisna od interesa in aktivnosti večine članov.

V zborniku letos sodeluje trideset avtorjev s prispevki. Urednica oziroma predsednica uredniškega odbora Alenka Jovanovski je tematsko uredila avtorje po vsebini in izbrala misli, pesmi in prozo svetovnih avtorjev za uvod k posameznim sklopom. Večina avtorjev je



predstavitvah zbornikov. Večini obiskovalcev je bila všeč in so se z veseljem odzvali povabilu na klet na odru ob koncu programa.

Za video projekcijo je skrbel Marjan Gradišnik, za luč in ton Igor Ivakič. V programu so sodelovali: Plesalke plesne skupine Najtitem Qulenium iz Kranja pod vodstvom Saše Lončar, zaplesale so koreografijo na pesem Radeta Vučkova Maske, domači ansambel Žurdov z nežnim nastopom, všečnim mladim in starejšim obiskovalkam, recitatorki Patricija Škornik in Katarina Jenšterle, ki sta igralsko brali tekste nekaterih avtorjev. Prijetno ju je bilo poslušati in gledati Draga Semeta v vlogi Acija Svetine. Na željo avtorjev zbornika (kot so sami dejali) pa so program povezovali in mu dajali poseben ton Improplegiki – »kulturna« skupina študentov.

Zbornik literarnih ustvarjalcev Šentjurja »Z besedami« številka 4 je po osnovnem izgledu in velikosti podoben prejšnjim, toda po vsebinskem in barvnem je drugačen. Barva naslovnice je podobna barvi svečanih oblačil tibetanskih menihov.

Uvod namesto uvoda, ki ga je zapisal Marcello Potocco, mlad pesnik iz Ljubljane, je

predstavljenih na eni ali dveh straneh zbornika, razen treh pesnikov, ki so izdali v letu 2002 svojo pesniške zbirke: Tomaž Mahkovic, Rado Palir in Rade Vučkovac. Z nekoliko daljšim proznim tekstom je predstavljena Ivana Klepec.

Posebej so predstavljena dela nagajencev razpisa Literarnega društva Šentjur za prozo. Drugo nagrado je prejela Marija Plemenitaš za Kočo na Handilu, tretjo nagrado

Milojka Komprij za prozo V ritmu praznine in Haue Meles (psevdonom) za Odhod. Prva nagrada ni bila podeljena.

Ob zaključku zbornika je portret znamenitega šentjurčana Acija Svetine, ki ga je spisal Jože Mastnak Marjan in prispevek Andreje Laurič – Novim pesniškim zbirkam na pot. Zbornik je zanimiva knjiga, ki jo kaže vzeti v roke, kvaliteto in vsebino bodo ocenili bralci in avtorji.

Nedvomno pa je to zanimiva knjiga, ki jo kaže vzeti v roke.

Po 1500 SIT je naprodaj v Knjižnici na JSKD pri Aniti Koleča.

J.M.M.

Na Ponikvi je
"Mama umrla
dvakrat"

To je naslov komedije Vinka Modendorferja, ki so jo v soboto, 16. novembra, v dvorani na Ponikvi odigrali igralci Kulturno umetniškega društva »France Prešern« iz Vojnika.

Komedija je privabila polno dvorano, staro in mlado. Motila jih ni niti vstopnina, vredna enega prešerna. Otroci so imeli prost vstop. Izkazalo se je, da denar ni bil vržen vstran, igralci so pokazali odlično igro.

Sama komedija pa je prikazala odnose med družinskimi člani Dreksler. To so ljudje, ki se med seboj neprestano kregajo. Najprej z besedami in kasneje zares. Glavno jim je, da bi vsi prišli do denarja. Pri njih imajo mamo, ki je že v letih. Zato da mama oglaš, da rabi pomoč. Na oglaš se javi mlad, prebrisan medicinski brat, ki se z njo tudi nekako poroči. Skupaj si izmisli namišljeno smrt, ki pa je le pretveza, da bi se poigrala z družinskimi člani. Vsi prihitijo, a ugotovijo, da mama sploh ni umrla. To se ponovi še enkrat. Tokrat jim medicinski brat pokaže potrdilo o smrti in na mizo postavi žaro s pepelom. Vsi razburjeni in žalostni komaj čakajo, da jim prebere oporoko. Ko to stori, postavi še en pogoj, ki ga je zahtevala pokojna mama. In to je, da jo vsi člani družine pojedjo kot glavni obrok. Vsi se zmrdujejo, a na koncu jim jo z raznimi dodatki le uspe pojesti. Nenadoma pa se pojavi policijski inšpektor za umore. Razloži jim, da so osumljeni umora pokojne mame Amalije. Ker pač nimajo dokazov, kam je izginil pepel pokojne, jih obtoži umora in jih pošlje na sodišče. Prestrašeni Drekslerji se bojijo, da se bodo okrog razširile novice, da so pojedli lastno mater. Zato se odločijo, da se odpovejo dediščini. Vsi se podpišejo in na hitro odhitijo vsak na svoj konec.

Mama Amalija pa se vsa sključena pojavi izpod mize. Skupaj z namišljenim medicinskim bratom in inšpektorjem so veseli, da jim je štorija uspela in že načrtujejo nov podvig. Inšpektor si zamisli, da bi to naredili v kleti. Skupaj z mamo gre v klet, kjer pa mama Amalija res dočaka svoj konec. Medicinski brat pa že kuje, kje bi se dalo osepariti naslednjo mamo.

Tako se konča ta komedija. Gledalci so uživali in se nasmejali do solz.

Morda pa se je kdo ob tej vsebini tudi zamislil.

Marko L.



»Ipiki« imajo 25 let

»Ipiki« smo jim rekli pred četrto stoletja, ko so začela, morda tudi zato, ker jih nismo jemali še čisto zares, danes pa so renomiran Ženski pevski zbor Skladatelj Ipvcev. V soboto, 23. novembra, so imele v KD svoj jubilejni koncert. Polna dvorana, zgoščenka, pa rože, veliko rož in še več veliko prijaznih besed, celo takšnih, da se je tu pa tam zalesketala kakšna solzica. Skratka bilo je »ornik« praznovanje.

Čeprav so verjetno Šentjurske novice edine, ki niso dobile njihovega povabila – enkrat smo jih malo pokritizirali, pa so tako (originalno po šentjursko)zamerile – sem bil tam. Še več, celo pohvalil bom njihov jubilejni

tradicionalnih slavnostnih nagovorov. Nadaljeval pa je z nekaj duhovitimi situacijskimi domislicami, ki se jim je nasmešnila vsa dvorana, kar tudi ni običajno. Voditelj Matjaž Romih je bil dobra popestritev programa. Še



nastop. Za moje razumevanje petja je bil sploh njihov najboljši. Kar pa ne pomeni, da nisem poslušal tudi že boljših zborov. Pa ne bi vedel povedati, kaj »Ipikam« še manjka. Morda nekaj moči, atraktivnega petja, temperamenta, zabavnega repertoarja, solo vložkov...Saj so lepo pele, toda otožno in premalo živo. Tenenaj, Rezjankica, ki jo je zapela njihova Ženska vokalna skupina, je bil skoraj edini bolj optimistični žarek tega večera. Ali pa solo Kristine Čater. Škoda, da se je tudi eminentna gostja večera, nekdanja pevka tega zbora Dragica Kladnik – Dada, odločila za otožni ljudski melos. Pa tako bi se prilegla kakšna jazz skladba, ali pa črnska duhovna.

Ampak njihovega petja ne smem ocenjevati, ker nisem šolan in nimam posluha – tako nekako me je pred časom poučil podžupan Čokl – toda, ali to pomeni, da tudi ne smem povedati, kaj mi je všeč in kaj ne. Ali delijo tudi »Ipiki« Čoklov pogled na svet?

Uvodni nagovor župana Malovrha je bil dvakratno presenečenje: začel je s tako otožnim glasom, kot ga pri njemu nismo vajeni. Kot da se že z grenkobo v srcu poslavlja od teh svojih

največji aplavz je požel nekdanji pevovdja zbora prof. Klinar, ki ni mogel skriti ganjenosti, ki ga je preplavila, ko se je znašel pred svojimi nekdanjimi varovankami. Slovesna podelitev Gallusovih priznanj je tekla gladko. Milica Doberšek, Karolina Kladnik, Vanda Pungartnik in Jožica Vovk, ki pojejo pri zboru že od prvega dne, so prejele zlate značke, Vlasta Hercog in Lija Pušnik srebrne, bronastih pa je že bilo toliko, da jih nisem uspel zapisati. Skupni pevski nastop z MPZ Ipvci, ni bil ravno vrhunski pevski dosežek, je pa bil prijazna in topla gesta, tako kot tudi darilo moških svojim pevskim kolegicam – velika dvojna torta, ki so jo pripeljali na oder.

Prijazno vzdušje je nekoliko prizmelo tisto dolgočasno naštevanje donatorjev in sponzorjev, ki jih je bilo gotovo tam med 20 in 30. Mar danes res ne gre nič brez »fehtarije«?

In potem čisto na koncu, zunaj na hodniku, kjer so imele postavljeno priložnostno razstavo svojih fotografij in priznanj, so nas pevke še postregle z vinom in kruhom.

Pa naj še kdo reče, da se nismo imeli lepo.

F.K.

Martinovi dnevi 2002

Navadno sem neposredno z zanimanjem spremljal ponkovško martinovo dogajanje, letos pa je nanese tako, da sem ga ujel šele za rep, tik preden je padel zastor v nedeljo zvečer. V gasilskem domu sta za šankom sicer še vedno operirali nepogrešljivi Marija Vrečko in Dragica Žohar, gručica pred šankom pa je že bila bolj ali manj zreducirana na organizatorje in nekatere bolj angažirane Ponkovljane, Kundiha, Vrečka, Špura in Palčnika.

Predsednik TOD g. Špur: »Letos smo našo pozornost namenili gasilski osemdesetletnici, zato smo tudi osrednje dogajanje prenesli v gasilski dom. V petek smo imeli najprej program, peli so naši



Podokničarji, gre v bistvu za člane nekdanjega okteta. Osebo sem bil z njihovim nastopom zelo zadovoljen. Nato smo imeli otvoritev šolske likovne in gasilske razstave. Ali smo uspeli oziroma bili dobri, sam ne morem ocenjevati. Občutek imam, da so bili ljudje zadovoljni. Sledila je seveda tradicionalna pokušina naših vin. S po 5 do 10 litri svojega pridelka je sodelovalo 35 vinogradnikov. Kdo so bili »špica«, težko rečem. Fidler, Zdolšek, Žličar, njihovega vina se je menda največ popilo.

Nesporno je le, da Ponkovljani cenijo sladka in polsladka vina.

Sobotni program je bil izrazito kulturno naravn, najprej fotografska razstava Točke Langus, nato koncert v farni cerkvi. MePZ iz Prevalj, tenorist Marjan Terček, organistka Renata Mirkac in trobentač Jure Gradišnik so navdušili žal le do tri četrtine napolnjeno cerkev, navzoči smo bili skoraj izključno le domačini.

Nedeljsko dopoldne je bilo bolj svetovljansko in živahno, manjkalo tudi ni vseh mogočih volilnih kandidatov. Po slovesni maši je domače kulturno društvo postavilo na oder Slomškova Blažeta in Nežico v nedeljski šoli ter Slomškovo pot v nebo. Obe predstavi, bolje rečeno skeča, je režirala Irena Zevnik. Po mnenju gledalcev so se gledališčniki dobro odrezali, še najbolj Jani Podkrajšek kot župnik Prašnikar, Simon Pevec kot Slomšek in pa Gašper Andrinek ter Mateja Andrinek kot Blaže in Nežica. Ocenjujem, da se je ta gledališki poskus dobro obnesel in ga bomo poskušali nadaljevati v naslednjih letih.

Kaj pa Martinov sejem?

»Nič posebnega, kramarji in stojnica Turističnega društva s spominki, bučnicami, vinom in pecivom.«

Finančni izkupiček?

»Nič še ne morem reči. Ob pokušini vina smo prodali vseh 300 kozarcev, kar je tudi naš najbolj siguren prihodek. Upam, da ne bo rdečih števil.«

Vaša ocena, so martinovi dnevi naredili korak naprej ali nazaj?

»Tudi za to oceno nisem pravi naslov. Obisk je bil približno takšen kot prejšnja leta, čeprav nekaj verjetno tudi zaradi lepega vremena. Agencija iz Škofje Loke je pripeljala celo dva avtobusa izletnikov, ki smo jim postregli tu v Gasilskem domu.«

Koga bi posebej pohvalili za sodelovanje pri izvedbi?

»Turistično društvo, gasilce, župnika Hermana...«

Tako predsednik TOD. Ponkovljani, ki sem jih uspel nagovoriti, pa so letošnje martinove dneve ocenili bolj kritično. Razstave in petkova otvoritev naj bi le kazali, da je ponkovskim turističnim delavcem zmanjkalo idej. In tudi volje. Vsi po vrsti so pohvalili sobotni koncert kot izjemen, toda tudi opazili na pol prazno cerkev. Na splošno naj bi bila tako obisk kot dogajanje skromnejša kot sicer, prav tako tudi naj bi tudi nedeljski gledališki nastop izžvenel preveč v prazno.

F.K.

DNEVNİK

Žan Žafran

Sobota, 26. X.

Če ne bi dobil priporočenega klica, se verjetno itak ne bi zbudil iz popoldanskega spanca.

Nič, napol speč sem se podal v Gorico, da spravimo dvorano v kulturnem domu v normalno stanje. Značilnost takšnih delovnih akcij je, da se folk nabira kot kapljice. Najprej eden, da pobremo smeti okoli kulturnega doma, nato dva, da pometemo dvorano, nato trije, štirje... Kul, jih je že možno razparcelirati.

Res, goriški mladinci so zelo pridni in delavni. Ko že pridemo v neko napol udarniško štimungo, pa ... ni elektrike. No, hišnikova žena nam kmalu pojasni, da imajo gasilci pri Jurmesu vaje in da je ukinjena elektrifikacija na šentjurskem in slivniškem. Fajn, samo zaradi vaje.

Pač, v skladu z Leninovo tezo, nam parim zbranim svetom ni ostalo drugega, kot da počakamo na elektrifikacijo, da bomo lahko ustvarili komunizem.

Eto, dvorana in avla sta čisti. Posebej smo bili presenečeni nad sejo sobo, kjer so bili nastanjeni ansambli. Svinjarija, smo si mislili, ko smo z miz in tal pucali brozgo, nastalo iz smokijev, politih z vinom.

Tema se je že spustila, ko smo pospravili za koncertom in še za seboj. Nameravana košarka je odpadla, zato smo se odločili, da gremo kot vsako soboto – na biljard v Moser Pub.

Četrtek, 31. X.

Na dan, ki združuje tako krščanski (protestantski) dan reformacije, kot ameriški (sicer izvirno keltski) halloween, smo se v našem MD odločili za čisto natur varianto: kres (*Bože Gromovladni dao nama svima dar jezika...*).

Popoldne smo še malo za šalo, pa malo za res šli risat črte na asfaltno igrišče (samo pod "našim" košem). Ta delovna akcija je bila zasnovana od zadaj, tako da smo se šele po "okrepčanju" lotili dela. Rezultat je bil, da so se črte zelo simbolično prilegale valovitemu reliefu igrišča.

Dobim klic, da se bosta našega poganskega praznika udeležila celo dva Šentjurčana, zato smo morali z delom hitro zaključiti. Bil je seveda poslovni obisk, kakršni so sedaj, ko je minila poletna "zelena kriza", v Slivnici kar pogosti.

Večjih posledic kurjenja ni bilo, zato smo se že zgodaj odpravili v »hauptstadt« (Šentjur). Obvezno, če si v Šentjurju – domače pivo pri Moserju.

Oglasili smo se tudi v Prostoru, vendar zaradi velike gužve nismo uspeli priti not. Odločimo se za staro slivniško halloween tradicijo – gremo na t.i. britof in tam prižgemo ogenj mrtvim, po starem izročilu: brez sveč.

Petek, 1. XI.

Jebeš tak praznik, ko moraš umret, da ga lahko praznuješ! Čudno, kadar nisem ravno v Ljubljani, se vedno zbujam relativno pozno. Klima, verjetno. Tipičen 1. november: potem ko starši ugotovijo, da je edini način, da me spravijo v cerkev *by zajla and traktor*, se vsi slovesno našemijo in mi polni zaupanja prepustijo varstvo nad domom.

Letos je sosed za čuda imel isto srečo, tako da sem se oglasil pri njemu. No, imel je manjše probleme s populacijsko preobremenitvijo na krvni podlagi, pa sploh ni bilo tako grozno. Na



Žan Žafran, 20, študent 1. letnika politologije - obramboslovja. Predsednik MD Gorica pri Slivnici

moje presenečenje je bil eden celo zelo navdušen nad čretnimi lepotami (*stir it up, little darling, stir it up...*).

Najlepše na dan 1. novembra je, da ko prideš domov od sicer zelo začinjene mladinske žurke (*fiesta*), ugotoviš, da je tvoje fiziološko stanje v primerjavi s tistim tvoje zlahte še kar zadovoljivo.

Ponedeljek, 11. XI.

Yes! Prvič v svojem življenju sem bil na volitvah. Res nor občutek, da pač preko nekega birokratskega postopka soustvarjaš usodo države, ki ga ne mora odtehtati za prebivalca Čreta že skoraj ponižujoč planinski pohod do volišča v Bukovje do gasilskega doma.

No – moj favorit se je uvrstil na 3. mesto, kar po eni strani sploh ni slabo, po drugi pa se ni nič zgodilo. Pa saj je rekel: "Naslednjič bo še več pametnih Slovencev!". Osebo upam, da bo več pametnih Slovencev na državnoborskih volitvah. Če bi SNS prišla v vlado, bi lahko že enkrat končali s to postkomunistično liberalnodemokratsko agonijo naše domovine in končno vzpostavili pravo samostojno Slovenijo, zaradi katere smo bežali iz Jugoslavije.

Seveda, večina misli, da zaradi družbenega sistema in demokracije (Jebeš demokracijo!).

Pravično do zgodovine bi bilo, da smo šli iz Jugoslavije zaradi srbske hegemonije in ne zaradi družbenega sistema, ki je bil titoističnemu odklonu navkljub še kar O.K.. Še posebej z vidika današnje družbe, prepojene s tiranijo situacijske prisile.

Pa še to izvem: Tisel je dobil 49,15%. Waw! Če bi verjel v zarote, bi rekel, da je postal žrtev šentjurske klerikalne nomenklature, ki je tako pametna, da ga je zabremzala pri neočitnih 49,15%. No, saj bo v drugem krogu zmagal. Če nam nov režim ne da mladinske sobe v Gorici, mi še vedno preostane samomorilski napad.

Petek, 15. XI.

Seja izvršnega odbora MD Gorica pri Slivnici se že po polurni razpravi sprevrže v politikantski klub. Vsi začnemo obujati upanje in zadovoljstvo s "St. Georgische Wände", z liberalizacijo (8 sedežev LDS v občinskem sovetu) in s koncem klerikalne hegemonije.

Res, te volitve bodo popolnoma spremenile stanje v Šentjurju. Upam, da se bo končno spremenil iz ene zaostale občine v še posebej mladini prijazen moderen agro-polis. Upam, da bodo novi na oblasti končno prevetrili upravni aparat in celotni sistem subvencijskih struktur in postopkov, da bo le-ta postal mladini bolj prijazen.

Sreda, 20. XI.

Datum zgoraj je seveda kronološki. Dan se namreč začne ob 2:34 zjutraj. Pokanje petard me že za četrtno dneva prej vrže iz spanca. Skozi okno sem lahko opazil le - najboljši je domači izraz "pjanšna" - ki se je grupirala pred blokom A.

Ja, bolje da grem dol, da preverim stanje, kot pa da ob taki jakosti zvoka poskušam zaspati.

Že takoj pri vходу sem zagledal kolega iz domovine. Po neformalni izmenjavi informacij je obvezno sledilo čekiranje šanka.

Med drugim sem na tem žuru, tako v prestolnici rečejo fešti, srečal še zmagovalca slivniških lokalnih volitev, ki mi je vtil obilo optimizma glede problematike mladinske sobe v Gorici (yes!!).

Pred spanjem se še ustavim pri grupi Dolenjcev, s katerimi izmenjamo vtise o "žuru". Zaspanost kakršnegakoli vzroka pa me konec koncev le spravi nazaj k spanju.

Takšne prekinitve počitka lahko imajo dokaj neprijetne posledice. Poleg tega, da se počutiš, kot da bi ravnokar zapustil prostor zadnjega počitka, te na tvojo nepozorno prezenco opomni še predavatelj.

strankamladihslovenije

S S
www.sms-mladi.com

Zahvaljujemo se za podporo in zaupanje. Izbrali ste pravi cilj.

LO SMS Šentjur in Marko Diaci

Prejeli smo

Obnova vodovoda Hruševca-Krajncica

Spomenik ljubiteljsko - prostovoljnemu delu

Območje zahodnega dela Hruševca in Krajncice je glede vodooskrbe razdeljeno na dva dela. Novejši del naselja se oskrbuje s pitno vodo iz omrežja JKP Šentjur, preostali del in naselje Krajncica pa je oskrbovan z vodo iz vaškega vodovoda. Na vaški vodovod je priključeno 115 gospodinjstev, kar pomeni oskrbo okrog 500 prebivalcev dela naselja Hruševca in Krajncice.

Korenine vaškega vodovoda segajo v leto 1965, ko so vodovodni veterani Lubej Vinko, Šet Franc, Mastnak-Zalar Slava, Vončina Jože ter pokojni Maver, Lubej, Kladnik, Teržan in ostali sovaščani gradili zajetja na Resevni, rezervoar pri Zalarju in omrežje, ki je obratovalo vse do letošnjega leta. Ščasoma se je ob povečani stanovanjski gradnji potreba po vodi povečevala in pod vodstvom Straže Franca se je izgradil tako imenovan spodnji vod, z zajetjem in rezervoarjem pri Mlinar. Škoberne Franc-Džimi je vodil izgradnjo črpališča in dodatnega vira vode iz zajetja Šumec. Delo teh veteranov je pohvale in spoštovanja vredno, saj so delali v časih, ko še ni bilo na voljo sodobne mehanizacije in je bilo potrebno večino del opraviti ročno. So pa nedvomno imeli veliko prednost, saj so takrat sovaščani še bili bolj zagreti za takšne akcije, kot so danes. Le redki se namreč zavedajo, da ima voda neprecenljivo vrednost šele ko je vodnjak suh.

Glede na pogosto pomanjkanje vode se je vodovodni odbor odločil, da zgradi povezavo s komunalnim vodovodom preko skupnega odjemnega mesta. Podpisali smo tripartitno pogodbo med KS, JKP in Vaškim vodovodom, s katero je omogočen ob pomanjkanju dokup vode. Zato smo v letu 1998 vsa porabniška mesta opremili z vodomernimi števci za lažje spremljanje in obračuna z JKP Šentjur. Poudariti je potrebno, da ima JKP Šentjur do našega vaškega vodovoda zelo korektno odnose.

Zaradi dotrajanosti in približevanjem visokim standardom dobave vode ter prilagajanju odloku »O oskrbi s pitno vodo v občini Šentjur« se je vodovodni odbor odločil za temeljito sanacijo primarnih in sekundarnih vodov. V celoti bo potrebno zamenjati stare »juvidur« cevi, ki so spojene na vsakih 6m in puščajo pri najmanjših premikih zemljišča.

Pod vodstvom Maruša Roberta in sodelavcev Jurgelj Marjana, Vončina Rafka in Straže Mirka ter peščice krajanov smo se v začetku leta 2002 odločili in poprijeli za delo ter skoraj v celoti opravili zamenjavo glavnih cevi (stare cevi je ostalo le še 80 m) ter sekundarnih vodov do hišnih priključkov. Zgradili smo tudi tri sodobne jaške z razvodom in vozliščem ter štiri podjaške, tako da je sedaj možno izredno

fleksibilno in kombinirano obratovanje vodovoda.

Opravljen je bila tudi elektrifikacija ter krmilno-komunikacijska povezava med rezervoarji, črpališčem in centralnim rezervoarjem, saj je predvideno prečrpavanje iz rezervoarja pri Mlinar v glavni rezervoar, s čimer bi bila oba glavna voda napajana skupaj.

Po 37 letih so bila na našem vodovodu to verjetno največjima dela in tudi finančno in tehnično zahteven projekt. Večji del sredstev za to smo prispevali z vodarino in prispevkom za obnovo vaščani sami, cca 20 % sredstev pa sta nam primaknila Občina Šentjur in KS Šentjur mesto. O vseh delih so napisana tehniška poročila, izdelane pa so tudi funkcionalne skice ter geodetski vrisi tras vodovoda, vse v digitalni obliki, vgrajena oprema pa ima atestno dokumentacijo.

Dela so bila uspešno zaključena meseca oktobra, drugo leto pa nas čaka še obnova preostalega dela omrežja in sanacija zajetij na Resevni. V letu 2004 načrtujemo razdelilne jaške in glavne ventile opremiti s servo-opremo in mikrokrmilniki, ki bodo z vhodnimi podatki iz tlakomerov in senzorja motnosti preko GSM vmesnikov optimirali porabo in pretoke vode.

Za ta del avtomatizacije sami in s strokovnjaki proizvajalcev tovrstne opreme izdelujemo idejne projekte, sredstva pa bomo pridobili v večjem delu od izdelovalcev te opreme, ki bi naj na našem vodovodu delovala kot pilotni projekt in kot nekakšna poizkusna DEMO verzija za male vendar za izdelovalce opreme zanimive sisteme krmiljenja vodovodov. Celoten vodovod bi bil v veliki večini preko GSM mobilta in dlančnika krmiljen in obvladovan, kar bi bilo za nas, ki nimamo profesionalno zaposlenega gospodarja, v smislu operativnosti izredna pridobitev.

Seveda po takšnem uspešnem delu pripada tudi primeren »likof«, kar se je zgodilo ob pravih vaških muzikantih, vokalni skupini žensk izpod Resevne (Korajža velja), dobrem golažu in obilici rujne kapljice ter ob zajetni množici prijetno razpoloženih vaščanov naselja Hruševca in Krajncica. Slednjim so se pridružili tudi župan Jurij Malovrh, Janez Čokl ter Cveto Erjavec, ki so prinesli s sabo vsak po pletenko domačega. Sicer odlične barve in okusa, vendar z malo predvolilne arome.

Otvoritev sta v nedeljo, 3. novembra opravila župan Malovrh in Robert Maruša, veselo rajanje ob dobri kapljici pa se je zavleklo pozno v noč.

Zapisal: Robert Maruša

Prodani Cinkarni?

V bližini Proseniškega se nahajajo tri odlagališča odpadkov, Bukovžlak, deponija Cinkarne in odlagališče Železarne Štore, ki po mnenju Zavoda za zdravstveno varstvo Celje obremenjujejo okolje z negativnimi vplivi.

Od marca 2001 do danes so potekali med vodstvom KS Blagovna, županom Občine Šentjur in Cinkarno Celje dogovori, o katerih krajanji ne vemo ničesar. Vodstvo KS se je pogovarjalo in se še pogovarja s sedmimi posamezniki, ki stanujejo v neposredni bližini deponije, za vse druge jim je malo mar. Na zboru krajanov dne 13.10.2002 je predsednik KS Gajšek povedal, da dogovora s Cinkarno še ni, hkrati pa je že omenjal možni hrup, ki po mnenju Cinkarne naj ne bi presegal hrupa, ki je dovoljen za kmetijsko dejavnost. V »Šentjurčanu« smo dne 21. 8. 2001 prebrali, da je KS obvestila občino Šentjur in Cinkarno, da krajanji pod določenimi pogoji pristajajo na gradnjo cinkarniškega suhega odlagališča sadre.

Na vprašanje zastavljeno Cinkarni Celje, sem dobil negativni odgovor, dela na deponiji pa so se že začela. Vprašal sem vodstvo KS. Odgovora nisem dobil, ker še čakajo na odgovor iz Cinkarne. Poklical sem spet v Cinkarno. Odgovor je že na KS, mi povejo. Potem, ko je staro vodstvo na teh volitvah uspešno kandidiralo samo sebe, so vrata KS tudi ob uradnih urah zaprta. Dvakrat se mi je zgodilo tako in ostal sem brez odgovora.

V programu KS, objavljenem v »Šentjurčanu« 21. 8. 2001, piše: »Cesta proti Bukovžlaku je prav tako potrebna obnove, tudi tu naj bi svoj večji delež prispevala Cinkarna. Ocenjujem, da smo delo dobro opravili«.

Kdo zdaj koga zavaja? Kdo izigrava sklepe zbora krajanov, ki je bil marca lanske leto?

Krajanji Proseniškega živimo v okolju, ki je preveč onesnaženo še iz preteklih časov, toda sedaj smo dovolj osveščeni, da nadaljnega onesnaževanja ne bomo dovolili. Zato imamo pravico biti obveščeni, kaj se dogaja, zato si tudi želimo drugačnega vodstva KS Blagovna. Po volitvah zahtevamo odgovore na vsa vprašanja. S skupno akcijo moramo spremeniti način razmišljanja župana občine in vodstva KS, pa kakršnokoli že bo, da mi lahko investiramo le tisto, kar nam podari Cinkarna. Kajti podari pa nam seveda ne ničesar, le z najmanjšo možno ceno plačuje za naše onesnaženo okolje in izgubljeno zdravje.

(Naslov v uredništvu)

Prejeli smo

Privatna omejitev hitrosti ob Slivniškem jezeru?

Ker se je pred kratkim pojavila omejitev hitrosti na 60 km/h na lokalni cesti Gorica pri Slivnici – Loka pri Žusmu (ob Slivniškem jezeru v dolžini 1,1 km), sem se odločil, da o tej postavitvi omejitvenih prometnih znakov seznanim širšo javnost. Predvsem zaradi tega, ker je bil celoten postopek postavitve znakov zelo čuden, lahko rečem, da tudi nezakonit.

Pisno pobudo za omejitev hitrosti na 40 km/h je maja vložil na občino takratni predsednik KS, g. Polenšek in sicer v imenu Krajevne skupnosti Slivnica pri Celju, med drugim pa jo je utemeljil z besedami, da »...v tem delu jezera beležimo največje število ribičev, ki parkirajo vozila ob robu vozišča ali ob obali jezera...«, da se »...na tako imenovanem delu Ramna – plaža zbere večje število obiskovalcev, voznikov...«, ki se vključujejo v promet..., da prihaja do ogrožanja udeležencev v prometu in da je potrebno poskrbeti za varnost žab.« Predvsem pa je poudaril, da »...predlagamo postavitev prometnih znakov za omejitev hitrosti na 40 km/h in sicer iz smeri Gorice do stanovanjske hiše g. Praha«, vse zaradi razvoja turizma in rekreacije. S to pobudo je bila storjena prva nezakonitost (zloraba položaja?), ker je bila pobuda lažna. Svet KS o tem nikoli ni razpravljal, še manj sprejel kakšen sklep. G. Polenšek je torej posredoval popolnoma privatno pobudo, pod krinko KS, da je pridobila na pomembnosti. O razlogih v pobudi ne bi razpravljaj, saj vsi uporabniki te ceste vemo, kje žabe v največjem številu prečkajo cesto (samo nekaj dni na leto in to izven omejitvenega odseka) in da je morebitno nepravilno parkiranje ribičev potrebno kaznovati, ne pa zaradi tega omejiti hitrosti. Da je imel g. Polenšek zasebni interes, je jasno, saj je tudi predsednik Turističnega društva, ki razpolaga s kioskom na t.i. plaži Ramna. Da skrbi za razvoj turizma se strinjam, ne pa, da na tak način in s prevaro. Ne vem pa, zakaj se je odločil za

omejitev do objekta g. Praha (še ni vseljen, je še v fazi gradnje).

Na podlagi te pobude je bil nato v avgustu komisijski ogled, v sestavi policista iz PU Celje, policista PP Šentjur, predstavnika podjetja VOC, dveh predstavnikov občine in g. Polenška (sicer tudi policist na PP Šentjur) kot 'predstavnika' KS. Bistvo ogleda ceste s strani komisije je, da »je zaradi neposredne bližine jezera in povečanega prometa, obiska turistov, ribičev in ostalih na lokalni cesti nujno umiriti promet zaradi varnosti.« in da predlaga na omenjeni relaciji omejitev hitrosti na 60 km/h.

Kmalu po ogledu smo svetniki KS po ovinkih izvedeli za ta dogodek in pobudo, zato sem takoj najprej ustno obvestil pristojno službo na občini, oddelek za varstvo okolja, urejanja prostora in gospodarske javne službe, da gre za lažno pobudo. Naknadno je svet KS še pisno seznanil občino, da svet KS nima nič s to pobudo in da omejitev na tej relaciji ni potrebna. Rečeno je bilo, da bodo pristojni na občini tej problematiki še razmislili.

Rezultat vsega pa je bil, da je omenjeni oddelek občine kljub temu oktobra izdal odločbo pogodbenemu vzdrževalcu lokalnih občinskih cest Vzdrževanje in obnova cest Celje d.d. o postavitvi prometne signalizacije, torej znakov za omejitev hitrosti na 60 km/h. Najbolj sporna v tej odločbi je navedba, da se odločba izdaja na podlagi vloge Krajevne skupnosti Slivnica pri Celju. Sedaj javno sprašujem pristojne s tega oddelka na občini, zakaj so zavestno upoštevali lažno pobudo (zasebni interes), svet KS kot predstavnika lokalne skupnosti pa popolnoma ignorirali? Da bi se izognili nadaljnji bolj podrobni obravnavi tega postopka, občini predlagam, da sporno odločbo razveljavi in znake odstrani.

mag. Vinko Frece

Pošteni župan

Rad bi vam posredoval nekaj podatkov, da boste lahko še pred volitvami seznanili širšo javnost z dogajanjem v občinski upravi.

Kot vam je morda že znano, je sedanji župan v zadnjih 14 dni spremenil sistemizacijo občinske uprave, brez razpisa ali objave prostega delovnega mesta je na novo zaposlil 3 delavce, vse iz vrst svoje stranke.

Postavljam vprašanje strokovnosti tega kadra, kot tudi upravičenosti teh zaposlitev. Sam menim, da ima občinska uprava že dovolj nestrokovnega in nekvolitetnega kadra in da smo vsi tisti, ki nismo v Malovrhovi stranki, v neenakopravnem položaju glede zaposlitve.

Dobro bi bilo tudi raziskati financiranje Malovrhove predvolilne kampanje, kajti občina menda plačuje Mavrici d.o.o. velike zneske za storitve, ki se trenutno ne izvajajo. Po neuradnih podatkih naj bi njegov časopis, ki smo ga prejeli pred volitvami, pripravili prav v tej firmi.

Ker nekateri občani redno prebiramo ŠN, za katere menimo, da niso pisane zgolj na kožo občinskim veljakom (ki so velik sponzorji Šentjurčana), sem prepričan, da boste o tej zadevi le kaj napisali še pred volitvami.

p.o.

Alpos gre na Poljsko in v Srbijo

Alpos je prejšnji mesec začel z gradnjo 1800 m² proizvodnih in 500 m² pomožnih prostorov za svojo hčerinsko firmo invalidsko podjetje Alpos Posebne storitve d.o.o.. Halo gradijo v sklopu prejšnje tovarne Emo Energetika, investicija, ki je vredna 400 milijonov SIT, pa bo končana že v začetku naslednjega leta.

Alpos Posebne storitve d.o.o. zaposluje 130 delavcev, od tega je 52 invalidov. V lanskem letu je imela 1 milijardo realizacije. V zadnjih letih so se širili z 10 do 15 odstotno rastjo, kar jih uvršča med najhitreje razvijajoča se podjetja v Sloveniji. Tričetr svoje proizvodnje imajo vezane na matično firmo, okrog četrtno pa dajejo na trg samostojno. Njihova lastna proizvodnja je vezana na izdelke iz žice, opremo trgovin po naročilu in tapetništvo. Za matično firmo opravljajo posebne storitve, kot so

kurirska dela, arhiviranje, servisiranje strojev in drugo. Že vrsto let podjetje uspešno vodi direktor Dušan Belej.

Generalni direktor Bevc je tako bolj mimogrede predstavil še nekaj zanimivih splošnih poslovnih podatkov in odločitev. Alpos skupaj s hčerinskimi firmami zaposluje 740 delavcev, lani je ustvaril 13 milijard realizacije in 80 milijonov dobička. Na lokaciji v Šentjurju bodo razvijali predvsem predelavo aluminijastih izdelkov, cevartvo, ki predstavlja 60% njihove realizacije, pa zaradi velikih transportnih stroškov razvijajo v bližini svojih trgov. V tovrstno mešano podjetje na Poljskem, ki bo pokrivalo predvsem nemški trg, so že vložili 2,3 milijona evrov, naslednje leto pa bodo zgradili še cevarno v Srbiji blizu Smederevega, ki bo pokrivala romunski in madžarski trg.

F.K.

Pred 30 leti

19. novembra 1972 leta je v Sloveniji izveden referendum o združitvi zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. V občini je 81,3 % volilcev glasovalo za združitve.

Odkritje spomenika duhovniku, geografu in kartografu Blažu KOCENU je bilo 28. oktobra 1972 na njegovi rojstni domačiji v Hotunjah. V prizadevanje krajanov Ponikve in občine Šentjur so se vključili ugledni slovenski geografi: akademik prof. Svetozar Ilešič, član SAZU, prof. dr. Marjan Žagar in prof. Janko Liška ter mnogo drugih.

Predsednik skupščine občine Šentjur Franc Aci Svetina je umrl 18. novembra 1972, star 37 let. Pred izvolitvijo za predsednika je opravljal delo tajnika okrajnega ljudskega odbora Celje in nadaljeval kot sodnik na okrajnem pravobranilstvu Celje. Leta 1967 je prevzel dolžnost predsednika skupščine do volitev leta 1969. Do pogreba je ležal v avli kulturnega doma.

Incident na volitvah leta 1961

Zgodilo se je na volišču št. 1 v Šentjurju. Volišče je bilo v pritličju sedeža občine, sedaj Mestni trg 1. Predsednik volilnega odbora je bil g. Franjo Žagar, upokojeni šolski upravitelj. Eden od prispelih volilcev je obvestil odbor, da je v verandi pri vhodu odložena precej neugledna nočna posoda.

Takoj je obveščena občinska volilna komisija v nadstropju in politični aktiv, ki se je zadrževal v pisarni predsednika občine. Nastalo je splošno vznemirjenje.

Zadeva se je na splošno zadovoljstvo uredila, ko je volilni odbor ugotovil, da si je »provokacija« privoščil pes veterinarja Edija Bezenška, ki je povsod sledil svojemu gospodarju, tokrat pa je mimogrede vzel pred domačim blokom otroško kahlo in jo dostavil na nepravo mesto.

V. Jagodič

V spomin

Jože Kolar iz Pletovarja



V sredo 20. novembra, smo se na drameljskem pokopališču poslovili od naprednega kmeta, moža in očeta Jožeta Kolarja.

Rodil se je kot 13. in najmlajši otrok pri Gregorjevih v Marija Dobju. Ko je bil star sedem let, mu je umrl oče, zato se je zelo zgodaj spoprijel s kmečkim delom in se priučil zahtevnih kmečkih opravil in rokodelskih spretnosti. Med vojno je bil mobiliziran v nemško vojsko. Umaknil se je v narodno osvobodilno gibanje

kot kurir, nekaj časa je bil vzdrževalec bolnišnice Zime.

Leta 1948 se je priženil na domačijo Podkrajškovih, po domače Gajičevih, v Pletovarje. Nadaljeval je skrbno delo predhodnika ter skupaj z družino širil posestvo in posodabljal proizvodnjo od tradicionalnega vinogradništva do živinoreje in drugih kmetijskih kultur. Od prvotnih 5, kasneje pa 8, so po izgradnji sodobnega hleva prišli na 50 glav govedi. Leta 1972 so zgradili tudi farmo za vzrejo piščancev.

Njegova prizadevanja za posodobitev domačije so ga privedla do spoznanja, da brez pospešenega infrastrukturnega razvoja vasi, krajevnih skupnosti in občine ni možno doseči spodobnejših življenjskih pogojev. Krajani so bili z njim, izvolili so ga za odbornika občinske skupščine Šentjur, v samoupravne organe Kmetijskega kombinata in gozdne uprave, vrsto let pa tudi v svet KS Dramlje. Z svojo upornostjo je dosegel izgradnjo cestne povezave do Pletovarja in še nekaterih cestnih odsekov ter asfaltiranje ceste od Sel skozi Dramlje do križišča proti Pletovarju. Po potresu je bil med pobudniki za gradnjo nove osnovne šole in vrsto drugih pridobitev. Lahko ga prištevamo med veterane nosilcev razvoja drameljske KS.

Družina Kolarjevih je pevsko nadarjena; Jože je bil član cerkvenega zbora, bil je med ustanovitelji prosvetnega pevskega zbora in je v njem tudi prepeval mnogo let.

Pokojnega Jožeta se bomo spominjali kot dobrega in iskrenega prijatelja.

Vinko Jagodič

Ponkovljan dr. Tine Lah - častni občan mesta Maribor

Ob 20. oktobru, prazniku mesta Maribor, so bila na osrednji slovesnosti podeljena občinska priznanja in nagrade zaslužnim. Naziv častni občan je letos prejel prof. dr. Tine Lah, ki je eden od utemeljiteljev visokega šolstva in ustanovitelj institucij, pomembnih za splošni razvoj Maribora.

V glasilu »Mariborčan« so 9. septembra 2002 pod naslovom »mariborski obraz« zapisali: dr. Tine Lah - mož, ki je zasejal seme univerze.

Mariborčanom se zdi že samoumevno, da imajo univerzo, ker se večina sploh ne spomni več njenega nastanka. Mlajša mariborska generacija pa verjetno ne ve, da je doživljala prva šola, ki je bila zametek poznejše univerze, hude porodne težave. Velike zasluge za njeno rojevanje smemo pripisati prvemu rektorju te šole dr. Tinetu Lahu in njegovim najožjim sodelavcem in prijateljem. Nekateri takratni lokalni politični veljaki so jih takrat obtoževali, da so lokalpatrioti.

Martin Lah se je rodil 17. junija 1918 na Ponikvi, torej v istem kraju kot ustanovitelj mariborskega bogoslovja Slomšek. Rojenice mu niso bila naklonjene, saj je komaj

trimesečnemu fantku umrl oče Martin. Leta 1925 mu je umrla tudi mati in sedemletni Tinček je odslej živel pri krušnih starših, pri očetovem prijatelju Martinu Zdolšku in njegovi ženi Amaliji v Okrogu pri Ponikvi. Po osnovni šoli na Ponikvi, meščanski v Celju in Slovenski Bistrici se je šolal na mariborski Trgovski akademiji in se lotil študija ekonomije v Zagrebu, ki ga je končal po vojni. Prisilno so ga mobilizirali v nemško vojsko, a mu je uspelo leta 1944 pobegniti k partizanom.

Po vojni je opravljal celo vrsto pomembnih nalog in je veliko prispeval k odpravljanju posledic vojne ter h krepitvi strokovnega dela povsod, kjer je deloval. Bil je eden glavnih pobudnikov ustanavljanja druge univerze v državi in prvi dekan VEKŠa. Kot pedagog, vzgojitelj in znanstvenik si je pridobil ugled ne le doma, temveč tudi v tujini. Poročen je z ženo Vlasto (o njej sam pravi, da dobesedno simbolizira rek, da ženska podpira tri hišne vogale), s katero imata hčerki Majo in Tanjo.

Sem zaljubljen v mariborsko univerzo, pravi dr. Tine Lah.

V. Jagodič

Jubilee

Hermine Žnidar iz Dolge gore

Nekateri je pravijo Prestrškova mlekarič, ki dajejo dnevno 1.400 litrov

mama, kar je nasledila po pokojni tašči mleka. Imajo tehnološko sodoben in in kar bo najbrž nasledila tudi snaha Jana. Na kmetijo se je poročila leta 1967 in skupaj sta nadaljevala s soprogom Ivanom, naslednikom vzorne govedorejske domačije. Svojo mladost je oblikovala ob trdem in vztrajnem delu na domači kmetiji Dobrajčevih na Ostrožnem, po osnovni šoli si je pridobila potrebna znanja s področja gospodinjstva in kmetijstva, kar je skupaj z možem razvijala na domačiji Žnidarjevih.

Enako kot tast Ivan je tudi mož Ivan umrl v sredi ustvarjalnih let leta 1996. Jubilančka je ostala v pristnem stiku s kmetijo, s sinom Ivanom ter snaho Janjo gospodarijo uspešno in vzorno. Okrog 100 glav govedi, od tega 50



računalniško podprt hlev. Težava in ovira je razpoložljiva kmetijska zemlja. Vse lastne (18 ha) kmetijske površine so podredili pridobivanju krme, v najemu imajo še dodatnih 35 ha. In nenehno prisluškujejo ugibanjem, kaj jih čaka po vstopu Slovenije v evropsko skupnost. Niso edini.

Gospa Hermina je pred štirimi leti opravila šoferski izpit. Ni hotela biti odvisna od delovno preobremenjenih naslednikov. Želimo ji srečno vožnjo, obilo zdravja in prijetnega počutja skozi naslednjih vsaj 40 let do res okroglega jubileja. Življenje naj ji popestrijo doslej rojeni vnuki Žan, Rok, Tomaž, Simon in Filip.

V. Jagodič

Abraham Borisa Zupanca

Leta 2000 se je odločil, da obdobja, ima občutek, da mu v postane kandidat za poslanca v naslednjih desetletjih sledijo novi državnem zboru, kar je takrat izzivi na strokovnem in politično smatral za svojo najpomembnejšo predstavniškem področju. Za nas odločitev v življenju, brez svoje prostovoljne odločitve pa je v tem mesecu dopolnil 50let.

Sam je ugotavljal, da njegova življenjska pot ni bila lahka. Nič mu ni bilo podarjeno, za vse si je moral prizadevati in se odrekati. Ob delu je končal visokošolski



ponkovške krajanje je pomembno, da nas korektno zastopa v organih odločanja in kreiranja javnega življenja. Pričakujemo, da bo še moral sprejemati pomembne odločitve in sprejemati izzive, ki ga bodo držali v javnosti.

V kratko študij in se strokovno vključil v slovensko pošto. Bil je upravnik šentjurske pošte, upravnik pošte v Celju, inšpektor sektorja v službi notranje kontrole pošte Slovenije, sedaj pa je svetnik glavnega direktorja slovenske pošte.

V občinskem svetu in krajevni skupnosti se zavzema, da izvrši dane obljube iz predvolilnega

odmerjenem prostem času je vzorno uredil svoj dom, z mnogo vloženega dela in družinskih naporov. Želimo mu mnogo zadovoljstva v krogu svojih najdražjih, zlasti zdravja skozi naslednja desetletja. Naj bo njegova iskriča beseda vselej prisotna med prijatelji in krajanje.

V. Jagodič

Razmišljanja

Ženske na pohodu



Da ne bi koga naslov preveč prestrašil, naj kar na začetku poudarim, da vas ne mislim moriti s kakšnimi besnimi feminističnimi fintami.

Ampak v naši družbi se nedvomno dogajajo tektonski premiki v smislu uveljavljanja žensk, kar je najbolj razvidno iz področja politične sfere, ki pa je zgolj vrh ledene gore. Gre namreč za proces, ki sega precej globlje v kulturo in dlje v zgodovino.

Kot smo že rekli, nas najbolj preseneča stanje v aktualni politični situaciji, kjer Barbara diha Janezu dobesedno za ovratnik, Danica in Vika pa se dajeta za županski stolček naše prestonice. Kako so se te babnice znašle tako nenadoma, tako visoko? Kdaj so naredile ta vratolomni preskok od štedilnika, se sprašujejo preostali kleni slovenski možje, morebiti zadnji v vrsti generacij »tpravah dedcev«, izza šanka, svoje svetinje in trdnjave, ki še ni padla? Ob vsaki naslednji rundi je njihov pogum večji in besede mogočnejše, misli o omenjenih »babnicah« so jasnejše in duhovitejše, vedno konkretnješe so ideje o tem, kako jih spraviti nazaj tja, kjer so že dolga stoletja bile. Pa pobrskajmo tem vrlim fantom in sebi na ljubo malce po zgodovini, da ugotovimo, kje so naše prednice dejansko bile in kam bi jih bilo po mnenju nekaterih torej nujno zopet pospraviti.

Srednji vek in katolicizem sta jih zaznamovala z jasno obsodbo, po kateri je bila Eva tako ali tako vsega kriva in vse pripadnice njenega spola od takrat naprej nosijo njeno zlehtnobo in grešnost v svojih genih. Na kratko povedano: so zlobne, preračunljive, umazane, hkrati pa tudi precej neumne in naivne - no, še dosti oznak bi lahko izluščili (zainteresiranim priporočam v branje sv. Avguština). Zato je prav in se spodobi, da trpijo in si na pleča naložijo vso odgovornost za morebitni propad svojih zakonskih polovic. Od tu naprej je stvar jasna in razvidna vsakemu mulcu, ki so ga skozi osnovno šolanje travmatizirali s Cankarjevimi mojstrovini in mrcvarili z opisi življenja slovenskega kmečkega prebivalstva. Mene še dandanes ob misli nanje popade tesnoba, hkrati pa so ta dela odlična vir informacij za razne analitike nacionalnega karaktera.

Po njihovih ugotovitvah sodeč je ženska zmeraj zasedala centralno pozicijo kot vsemogočna Mati. Pri tem ni toliko pomembno, ali je šlo za gospodovalne ženšchine, ki so vlekli niti življenja vseh članov družine domačega grunta, ali za uboge kočarice, neskončno trpeče zaradi

odsotnega moža in prelivale krvavi pot po sosedovi njivi. Mati je bila Zakon. Materinski ideal je vrlim sinovom ob odsotnosti očetovske avtoritete nalagal večno poslanstvo - travmo, krivdo in oddolževanje, ki ga ne bo nikoli konec. Žene in ljubice niso nikdar dokončno uspele prerezati popkovine. Pravzaprav so tudi moški prekleto trpeli in še v grob odnašali breme občutka nezadostnosti na vseh področjih življenja. Nesmisel? Morda, vendar ni zrasel na mojem zelniku.

Stanje je ostajalo bolj ali manj nespremenljivo do 2. svetovne vojne in posledičnega socializma. Le-ta je vloga ženske obrnil na glavo, saj je predvidel njeno popolno predanost in aktivacijo pri izgradnji domovine ter novega sistema. Partizanka, udarnica in delavka v tovarni, včasih tudi partijska aktivistka. Vendar ji je poleg tega ostala prej omenjena zapuščina trpečih mater - torej otroci, likalnik in štedilnik. Res je, da so izumili vrtnice - za tistih osem ur, ko so mame gradile socializem. Pa vendar je socialistična ženska v marsičem prehitela razvoj feminizma zahodnih držav.

Ostal nam je le še seštevek vlog in umestitev v družbi. Emancipacija žensk je nekaj, kar piše v slovenski ustavi. Praktično gledano, imamo ženske v politiki, pa v državni upravi, na vodilnih mestih v podjetjih in množično so zasedle cel kup fakultet, ker so pač bolj pridne v šoli. Kako jim je to uspelo? Sodobna ženska je proizvod prenatrpanega urnika in hkratne diskriminacije. Osem ali večurni delavnik, doma še štedilnik in otroci, kot že rečeno - ta tempo proizvaja posebno vrsto upornosti, borbenosti. Hčere socialističnih mater so odšle na fakultete. In srečale nenaklonjene predavatelje ekskluzivnega moškega akademskega kluba. Pa so stisnile zobe. Nato so podpisovale in še podpisujejo pogodbe tipa - pogoj za službo je, da ne boste imeli otrok. In nato na delovnem mestu prenašale nadlegovanje in posmeh kolegov, diskriminacijo in nižjo plačo. Nekateri od njih so kljub temu prodrle do vrha. Rezultat? Do skrajnosti so razvile svoj samoobrambni sistem, težko jih kaj vrže s tira. Prihajajoče generacije bodo vedno bolj tekmovalne in brezkompromisne, vsaj predvidoma.

Nauk zgodbe ni to, da ženske postajajo zmajji, niti to, da so moški zaostali šovinisti. Cilj ni politična agitacija za Barbaro. Je zgolj pojasnilo, zakaj jo za razliko od moških kandidatov še vedno sprašujejo, kako usklajuje kariero in družino. Saj res, Barbara, kako ti kaj uspevajo pelargonije?

Polonca Mastnak

Študentska kronika

NAPOVEDALI SMO

31. 10.: otvoritev P., Gledališka predstava K.A.F.K.A. in polet na Klek. *Fantje so se poleti trudili s preno, kar pa so stilsko dopolnile članice kluba na noro noč.*

8. 11.: večer 1917 z minikonzertom Mokrih sanj in vzgojnoizobraževalne skupine Zlati Kastrioti.

9. 11.: ham, ham inštrukcije. *Ideja je bila dobro zasnovana, prikazalo se je malo kuharskih navdušencev.*

Nekateri netaletirani kuharji so na koncu prišli pokušat, kaj so se naučili in kaj dobrega skuhal kolegi

Štrom scena, Improplegiki pa so bili v Brežicah,

15. 11.: otvoritev galerije »3. oko«. *Šentjur, bolje »P«, je dobil prvo stalno galerijo. Predstavil se je Matej Modrinjak iz Ruš s svojim videjem predvolilnih plakatov. V zadnjem času popularno tematiko so popestrili še domači Improplegiki. Prireditve so se udeležili tudi trije pravi kandidati na zadnjih volitvah (Štefan Tisel, Jurij Malovrh in Marko Diaci). Večer se je nadaljeval ob vinču in prijetni debati.*

16. 11.: ekskurzija v TE Trbovlje, 22. 11.: večer žalske scene.

23. 11.: redni letni občni zbor z izvolitvijo organov za tekoče študijsko leto.

NAPOVEDUJEMO

27.11./sreda/

18+ K4, Ljubljana: PRIDI NA 03 - srečanje regijskih študentskih klubov;

19h: interaktivno predavanje o razvojnih možnostih mladinskih centrov v celjski regiji; 21h: koncertni oder: Salamandra Salamandra in Feedback, DJ oder: DJ Ceci.

Sodelujejo: ŠKMŠ - Šentjur, KZŠŠ - Zgornja savinjska, ŠKŽ - Žalec, KŠDD - Slovenske Konjice, KŠŠO - Rogaška Slatina, Šmarje, ŠOHT - Hrastnik, ŠKLAB - Zagorje, Trbovlje

29.11.-1.12. izlet v Beograd in Novi sad.

1.12. /nedelja/ 9-13h, Mestni trg: KONTRA AIDS! Akcija ob dnevu boja proti Aidsu.

7.12. /sobota/ 19h, Prostor: LITERARNI VEČER »Majolsnegulčica«

z izidom zbornika mladih šentjurskih ustvarjalcev v spomin na Aleša Kopa.



13.12. /petek/ 21h, Prostor: HIP HOP EKSPLOZIJA. Raperske rime v stoječi in tekoči obliki.

14.12. /sob/ 09h, Prostor: I Z D E L O V A N J E NOVOLETNIH VOŠČILNIC

14.12. /sobota/ 21h, ŠMOCL, Laško: ŠENTJUR NA OBISKU. Gledališke improvizacije: Improplegiki, koncert: Žurdov.

20.12. /petek/ 21h, Prostor: MINIKONCERT. Igrajo: Marjetice (pohorski reaggae) in Area51 (donat rock).

21.12. /sobota/ 21h, Dol pri Hrastniku: večer gledaliških improvizacij z Improplegiki

Novoletni teden

25.12. /sreda/ 20h, Prostor: KINO PROSTOR. Filmske projekcije po izboru obiskovalcev via projektor.

26.12. /četrek/ 20h, Prostor: rESETANJE. Predstavitve Radia Študent in izbor glasbe z RŠ DJ-i.

28.12. /sobota/ 14:30, telovadnica OŠ F. Malgaja: ODPRTI TURNIR DVOJIC V NAMIZNEM TENISU

28.12. /sobota/ 20h, Prostor: VEČER Z AC MOLOTOV. Predavanje - predstavitev organizacije, koncert: Aktivna propaganda.

29.12. /nedelja/ 21h, Prostor: KANTAVTORSKI VEČER z Danijem Kavašem. Črno-beli prekmurski jazz.

30.12. /ponedeljek/ 20h, Prostor: MU-MU SCENA z DJ Traktorjem.

OBVESTILA

Decembra se zares začne malonogometna liga Zveze študentskih klubov Slovenije. Sprejemamo še zadnje prijave!

Rekreacija poteka ob sobotah med 14:30 in 16h v telovadnici OŠ F. Malgaja.

Uradne ure: petki, 15-17h v MS servisu, Kvedrova 26.



Ulica Dušana Kvedra 26, pon-pet 11-15
tel: 749 11 50; gsm: 041 454 456

Ob 50-letnici ZD Šentjur

Šentjursko zdravstvo skozi čas

Ob 50-letnici ZD Šentjur piše Mimica Horvat

(4. nadaljevanje)

Ker ni personalnih podatkov o substitutih, jih bom navedla po spominu. Vsi ti zdravniki so kasneje postali ugledni specialisti in univerzitetni profesorji, a so ohranili pristen stik s Šentjurjem, kar je bilo večkrat v pomoč našim bolnikom.

nadzornik, saj ni bilo dneva, da bi ne bil na gradbišču.

Delo v.d. je opravljal le do marca 1959.

S 1. marcem 1959 je bil imenovan za direktorja ZD Šentjur Ivan Moser iz Celja. Moser je diplomiral leta 1955, staž je opravil v Celju, delal nekaj časa na pediatriji in v Zdravstveni postaji Kozje. Šentjur je bil kraj, kjer je bil ugled zdravnika obvezujoč, česar se je zavedal tudi Moser. Kozjansko je v tistem času bilo pojem zaostalosti, neprosvetljenosti in zdravstvenega nazadnjaštva, Šentjur kot trg pa je gojil nostalgijo po dobrih starih časih, ko je še nekaj pomenil. Moser se je moral sprijeti z vsemi mogočimi težavami in problemi. Poln elana in poklicne vneme je vse svoje sile usmeril v razširitev in posodobitev zdravstvene mreže v občini. Tako smo

od prej 7 zaposlenih postopoma prešli v kolektiv s kar 19 zaposlenimi. Leta 1958 se je zaposlil dr. Mosetizh, leta 1959 Milena Hudina-Čretnik, leta 1960 sin pokojnega Franca Svetine Anti Svetina in leta 1964 Andrej Fidler.

Tako so šentjursko zdravstvo obvladovali 4 zdravniki, vključno s Planino in zunanji ambulantami na Ponikvi, v Dramljah, Slivnici in Loki. Leta 1969 je pričel delati na Planini



Splošna ambulanta 1957 - Perličeva, Knez, Svetina in Spolenakova

V Šentjurju so delali: Stane Petrovič, Meta Uršič - Gostenčar, Edita Schaubach, Franjo Copf, Vlado Mordej, Zdenko Gams, Valter Premšak, Ivan Dolinar, Alojz Fijavž, Bogomil Hrašavec, Franc Fazarinc, Alma Butja, Pavle Knez, Vera Marinčič, Milena Rošker - Kranjc, Milena Hudina Čretnik, Milan Mosetizh.

Leta 1958 sta v Šentjurju nastopila službo Milan Mosetizh in Milena Hudina-Čretnik. S tem letom se prične novo obdobje šentjurskega zdravstva in končuje nepozabno obdobje nestorja in začetnika organiziranega zdravstvenega varstva v Šentjurju dr. Svetine. V tem letu je ZD Šentjur dobil prostore v adaptiranem združnem domu, Svetina pa je postal prvi direktor ZD Šentjur. Žal svojega poslanstva ni opravljal dolgo, njegovo zadovoljstvo nad novimi prostori je pretrgala nenadna bolezen in smrt. Umrli je 22. decembra 1958, star 64 let. Kako je bil priljubljen med občani, je pokazala množica, ki ga je spremljala na zadnji poti do družinske grobnice na šentjurskem pokopališču.

Šentjursko zdravstvo 1958 - 1972

Po smrti Franca Svetine je bil za vršila dolžnosti direktorja imenovan višji dentist Jože Čeh, najstarejši član kolektiva. Jože Čeh je bil izjemno prizadeven in zaslužen za razvoj šentjurskega zobozdravstva. V času adaptacije prostorov v združnem domu je bil tudi nezamenljiv koordinator in



Kolektiv sektorske ambulante 1954

Janez Šmid, ki je ostal tam vse do danes. Zobozdravstvo je razpolagalo z 2 zobnima ordinacijama in zobotehničnim laboratorijem. Leta 1964 so v ZD Šentjur delali: 4 zdravniki, 4 medicinske sestre, 2 zobozdravnika, 2 zobni instrumentarki, 1 zobotehnik, 1 laborant, 2 patronažni sestre, 2 babici in 2 snažilki.

Zdravstveni dom na novi lokaciji

Leta 1972 je bil zgrajen nov zdravstveni dom. Lokacija sicer ni bila najbolj primerna, toda to je bila edina možnost, da Šentjur dobi primeren zdravstveni dom. Gradnja je bila združena z gradnjo poslovnih prostorov Kmetijskega kombinata Šentjur, dogovor pa je bil, da pritlične prostore gradi Kombinat, prvo in drugo nadstropje pa zdravstveni dom

Da ne pozabimo

O zločinih, ki so se med vojno zgodili na območju občine Šentjur

(1. nadaljevanje)

Da je vsaj v določenih primerih šlo za samovoljne usmrtitve, ki jih lahko označimo kot zločin, kaže primer usmrtitve trgovca Josipa Grasselija iz Št. Jakoba pri Šentjurju. O njegovi likvidaciji je poročal sam Okrožni komite KPS Kozje v svojem poročilu okrožnemu pooblaščenca OZNE z dne 9. 3. 1945. Okoliščine, v katerih je bila izvršena usmrtitev Grasselija, omenjeno poročilo takole opisuje: »Po poročilu okrajnega sekretarja tovariša Marjana iz Okraja Št. Rupert, so v začetku decembra 1944, ko še ta okraj ni bil priključen kozjanskemu okrožju, izvršili trije tovariši likvidacijo Grasselija, trgovca iz Št. Jakoba pri Sv. Juriju ob južni železnici. Likvidacijo so napravili tovariši: Matjaž, Boštjan (bivša člana prejšnjega Okrajnega komiteja KPS Celje - okolica) in Lovrenc (član okrajnega odbora Štore). Grasselija so odpeljali iz doma, češ, da bo šel v vojsko in ga žena ter otroci še danes pričakujejo. /.../ Ko so prišli k njemu omenjeni trije tovariši, so se izdali za Nemce. Dan po aretaciji pa so ponovno prišli v to hišo, kjer so ugasnili luči in potem v temi plenili po stanovanju.«

Iz istega poročila se vidi ne le to, da je bil Josip Grasseli usmrčen brez vsake krivde, ampak da je celo pomagal partizanom in da so njegovi otroci s partizani sodelovali tudi še po njegovi usmrtitvi, za katero pa sploh niso vedeli. O tem, kaj bi utegnil biti razlog za njegov umor, isto poročilo ugotavlja: »Kakor vse kaže, je bilo posredi osebno maščevanje in pa stremljenje pridobiti si razni material«. O navedenih treh morilcih pa se navaja, da »kvalitete imenovanih tovarišev niso namreč velike in so prihajale lansko jesen stalne pritožbe proti njim, češ, da si z rekvizicijami pridobivajo živež in blago, da udobno živijo in da jim je politično delo deveta brigada«.

Iz zelo podobnih razlogov, kot so usmrtili Josipa Grasselija, so partizani verjetno usmrtili tudi trgovca Josipa Kosmosa iz Loke pri Žusmu. Zanj se navaja samo, da je bil »radi sodelovanja z okupatorjem kot narodni izdajalec dne 24. 7. 1944 od NOV ustreljen«, ni pa navedeno nobeno konkretno kaznivo dejanje, ki bi ga bil storil. Razen tega bi, če bi ga tudi resnično storil, moral biti postavljen pred vojaško sodišče, kar pa se ni zgodilo. Tudi trditev, da je bil Josip Kosmos ustreljen, je vprašljiva. Po pričevanju nekaterih starejših prebivalcev teh krajev naj bi partizani (verjetno terenci) Kosmosa odpeljali na Rudnico, ga tam razpeli med dve drevesi in mu prerezali trebuh, tako da je umrl v strašnih mukah. Njegovo vpitje naj bi se slišalo daleč naokrog.

Primer usmrtitve Karoline Urbanček iz Št. Ilja pri Dramljah pa kaže, kako partizanski likvidatorji niso imeli nobenih pomislekov usmrtiti celo otroka. Potem ko so 3. novembra 1944 usmrtili Jožefa Urbančka, so 12. decembra 1944 umorili še njegovo ženo Heleno ter njuno hči Karolino, ki je takrat imela komaj trinajst let.

Drug primer, ko je žrtev partizanskih likvidatorjev postala mlajše in povrh še nosečo dekle, se je zgodil jeseni 1944 v Št. Vidu pri Planini. Takrat so partizani tam usmrtili mlado dekle Olgo Kukovič iz Planine pri Sevnici. Tamkajšnji starejši prebivalci se tega tragičnega dogodka še zelo dobro spominjajo in se nad njim še danes zgražajo, saj so prepričani, da je bilo dekle usmrčeno povsem po nedolžnem.

(se nadaljuje)

Policijske cvetke

Alko na močnejšem pohodu

V preteklem obdobju je bilo od 222 testiranih pozitivnih kar 38 šoferjev. Značilnost tega obdobja so močne doze. V špici sta 55-letni Šentjurčan R.F., ki je napihal spodbudnih 3,45 promil in še vedno ostal živ za volanom, ter 29-letni Slivničan R.V., ki je z nekoliko nižjo številko (3,28) celo uspešno vozil motorno kolo.

Zanimivo je, da jima policisti sploh niso odvzeli voznih dovoljenj. Ker jih nimata.

Ena akcija, trije ranjeni

Zgodba se je pričela v Lokarjah ob dveh jutraj dne 2. novembra, ko je 23-letni Šentjurčan K.B. skoraj povzročil prometko, in končala pred Kava barom Palma, kjer so ga policisti uspeli ustaviti. K.B.-ja, ki ni kazal nobene volje po pihanju in podobnih zlonamernih policijskih postopkih, sta policista izvlekla iz avtomobila, kar je bila huda napaka. K.B. in njegova sopotnica N.V. sta ju pošteno obrčala, preden so jima nadeli zapestnice, kar jima zagotavlja šopek ovadb, ki bodo razveselile enega od sodnikov.

B-52 je bombardiral?

Tokrat se je izkazalo hruševsko Društvo za razvedrilo in rekreacijo B-52. Dne 3. novembra v ranih jutranjih urah je prišel na policijo 22-letni M.Š. iz Vrbnega in povedal, da so ga tamkajšnji redarji pretepli, mu vzeli 5000 tolarjev, vozniško dovoljenje in prstan, poleg tega pa še maltretirali njegovo prijateljico, 18-letno S.M. Kako sta »zabava in rekreacija« v resnici potekali, še ni povsem jasno, kajti posledično se je iz B-52 vsula še kopica nasprotnih obtožb in ovadb, iz katerih se bo še sodišče težko izmotalo.

Tudi ljubezen pozna meje

Ni pa jih poznal 29-letni Slivničan J.V., ki ni mogel pozabiti svoje nekdane T.V., zato jo je občasno »osrečeval« s svojimi nenavadnimi ljubezenskimi ponudbami. J.V. so obiskali policisti, ki so mu odvzeli lovsko puško in nekaj nabojev, ker le-ta tudi po njihovem prepričanju ne more biti primeren ljubezenski rekvizit.

Okradli sami sebe

Tako bi se reklo v času samoupravljanja, zdaj pa ne več. V Alposu, kjer je izginilo za več kot pol milijona aluminijastih cevi, gre torej za veliko tatvino. In da bo mera polna, vse kaže, da so akcijo izvedli insajderji.

Videti in biti viden

V tej preventivni akciji so policisti 14. novembra zvečer kontrolirali na javnih cestah 25 pešcev. Le peterica je imela kresničke.

Zgodilo se je nekoč

Trikratni samomor

Pred leti smo imeli na območju Šentjurja samomorov toliko, da smo bili uvrščeni v sam svetovni vrh, kar zagotovo ni bil ponos za naš kraj. Samomori so vsakdanost po celem svetu, v predelih revnega sveta jih je več kot drugje.

V Trški gorci se je na mali kmetiji leta 1909 rodil Anton. Bil je delovni človek, priučil se je za tesarja in delo opravljal po zaselkih Kozjanskega. Po odsluženju vojaški obveznosti pred drugo svetovno vojno je spoznal štiri leta mlajšo partnerico Julijano iz Gorice. Kar dolgo časa sta se med vikendi sestajala vse do trenutka, ko sta ugotovila, da sta za skupaj. Anton se je preselil k Julijani v Gorico. Poročila se nista, vendar so se jima rodili dve hčerki in sin, tako je bila družina primerna za takratno posestvo.

Otroci so odraščali ob šolanju na osnovni šoli Slivnica, hčerka Ivanka je bila že za pomoč v gospodinjstvu, pomagala je materi, ki je bila že kar nekaj časa bolna, nazadnje pa je morala bolnišnico v Celje na zdravljenje. Čas je tekkel, oče Anton je obupoval, ker so iz bolnice prihajale slabe novice. Anton je imel sicer obveze do družine, a si je klub temu našel drugo partnerico iz Slivnice, ki je bila predvidena za primer, če Julijana bolezni ne bo preživela.

Hladne jeseni leta 1951 se je pri hiši začela prava mora, iz bolnice so sporočili, da je stanje Julijani boljše in da bo za nekaj dni lahko odšla domov. Ta vest je Antona, ki že je imel drugačne načrte, šokirala. Spremenil se je in se zaprl vase.

Anton, ki je nekaj dni bedel v svoji zidnici, so skušali pomagati sosedje. Ni se odzival na njihove poskuse, izogibal se je ljudi in govoril, da bo kmalu vsega konec.

Obupen krik Nežike, ki je na seniku našla visečega Antona, je soseski oznanil nesrečo. V vasi je nastala panika, milica je zavarovala do prihoda zdravnika in komisije iz Celja.

Komisija je ugotovila, da je Anton storil trikratni samomor: zaužil je strup za lisice, se v kleti ustrelil z lovsko puško v usta in se nato na seniku še obesil.

Prizor je bil grozovit, zdravnik dr. Svetina je izjavil, da česa takšnega še ni doživel.

Puška pokojnega Antona, ki je bila visokega cenovnega razreda in neznanega porekla, se nahaja v pokrajinskem muzeju Celje.

Kratek čas za tem je umrla tudi Julijana. Otroci so ostali sami in prepuščeni v oskrbo sosedom. A ne za dolgo. Pojavil se je človek iz sosednje vasi, prevzel vse v oskrbo ter se poročil z mladoletno Ivanko. Bila sta srečen par.

Albert Tanšek

Šentjur v času

Dobrodošla srečanja

Odkar je lansko leto avgusta bil ponovno odprt Klub društva upokoencev, je društveno življenje postalo živahnejše. Člani iz zunanjih podružnic, ki so potrebni zdravstvene zaščite ali imajo opravke na občini ali sodišču, se radi oglašajo v Klubu, kjer so poceni gostinsko postreženi in kjer počakajo na avtobusne zveze.

Novi tednik, 18. 11. 1982

Nova podoba gostinskega lokala

Šentjur je pridobil zelo prikupen gostinsko-turistični lokal. Gostilničar Marjan Bohorč je preuredil vse gostinske prostore, jih na novo opremil in obogatil s slikami domačih likovnikov. Dva gostinska prostora sta opremljena z deli slikarja Iva Vrečka, tretji prostor pa je preurejen v spominsko sobo skladateljev Ipavcev.

Novi tednik, 3. 11. 1977

Črna pika za zapornike

Starodavna navada je že, da mora popotnik na Grobelnem čakati celo večnost pred zapornicami, da se končno le priziba vlak iz kakršnekoli smeri pač. Minute čakanja se včasih zavlečejo celo na polurne postanke.

Novi tednik, 9. 11. 72

Nova krajevna skupnost

Krajevnim skupnostim v Šentjurju se je pred dnevi pridružila še ena. Kalobje, precej hribovit teren, je dosedaj bilo pod KS Slivnica, to pa je bilo po mnenju občanov preveč oddaljeno.

Celjski tednik, 23. 11. 1967

Bojni manevri »svete vojske« pri Sv. Uršuli nad Dramljami

Vsako leto, točno po pratiki, proslavljajo nad Dramljami »Urško«, najprej ponižno pred oltarjem, potem pa hrupno v gostilni. Letos pa so nekateri Drameljčani sklenili prirediti bojne manevre svoje »cerkvene garde«.

Po maši so se zbrali pri mizah, naloženih z vinom. Ker ljubijo red, so najprej izvolili poglavarja te vojske. Soglasno so izvolili Čretnik Marijo, vendar se je nekaj navzočih upiralo temu predlogu, češ, poveljnik naj nosi hlače. Čretnikova pa je s sunkovito kretnjo dvignila krilo in dokazala, da tak ugovor ni utemeljen. Ob tem prizoru je prišla Koštomajevo Justa taka bojevitost, da je pograbila Brglez Ivana in ga poglala po brajda navzdol, da se je ves polomil. Manevru Čretnikove se je pridružil še Šolinc Jakob s soprogo. Kazal je svoje spretnosti z gumijevko in rokoborbo. Spravil se je nad zadružnika Zidanška, češ, kaj išče tu, ko je kot zadružnik »vse zapravlil«. Vzorna soproga pa se je z zobmi udeležila boja in končno utrpela močan udarec po svojevrstnem orožju, da jo je minila vsaka bojevitost. Odlikovanja bo vsem razdelil sodnik za prekrške na okraju.

Savinjski vestnik, 15. 11. 1952

Kino v Šentjurju

V počastitev VI. kongresa KPJ je bila v nedeljo svečana otvoritev kina v Zadružnem domu v Šentjurju. Predvajali so slovenski film Kekec, ki so ga navzoči z velikim navdušenjem sprejeli.

Savinjski vestnik, 8. 11. 1952

br

Stilski izziv

Tokrat debitiramo z novo rubriko, kjer gre pravzaprav za nekakšen dokumentarec o stilski preobrazbi, ki v tem prvem primeru ni bila povsem naključna; Tanja Plahuta, naša prva gostja, je bila v neposredni bližini snovanja same ideje in je z veseljem sprejela izziv ter s tem dvignila zaveso.

V kolikor so vam rezultati preobrazbe všeč, vas vabimo, da nam pišete ali nas pokličete, da vam bomo podobno priložnost ponudili v kakšni izmed prihodnjih števil ŠN.

Petek dopoldan. Ob enih friziranje v Frizerstvu Tina v zgradbi hotela Žonta pri Tini Ribič. Ob treh šminkanje v Salonu Anna Marie za Kulturnim domom pri Tanji Janžek. Nazadnje oblačenje pri naši redni dopisnici in urednici našega modnega kotička, Vanji Bertossi, v butik Laura nasproti Zdravstvenega doma.

Pozitivna energija se je pričela kopičiti že pri



Tina Ribič, frizerstvo Tina

simpatični frizerki Tini, s katero smo kar vse tri podebatirale o možnostih, željah, trendih... Tina je uporabila zlate jesenske tone za poživitev in sicer tri barve: bakreno, blond in čokoladno rjavo za spodnji del, vse že preizkušene in kvalitetne barve znamke Axenia. Striženje sicer nima imena, opis pa bi bil: striženje s poudarkom na resicah, glede na obliko obraza in temperament, za dobro spremembo. Na tem mestu velja omeniti, da je nasploh zadnji trend poleg striženja prav barvanje, le-to pa vam v Frizerstvu Tina ponujajo z gotovostjo vase in zagotovitvijo kvalitete preparatov ter široko paleto odtenkov. Vse tri smo bile po tem prvem posegu več kot zadovoljne!

Naslednja postaja Salon Anna Marie mlade prijazne lastnice Tanje. Pričakala naju je v lepem vzdušju pomirjujoče meditativne glasbe, v skrbno čistem in moderno urejenem prostoru, z lahnimi vonji po kremah, oljih, losionih in šminkah. Čudovit prostor za relaksacijo in posvečanje negi telesa. Tanja Janžek je v hipu ocenila tip Tanjine kože in poteze obraza, vprašala še po željah in v nekaj minutah je Tanjin obraz žarel pred mojimi očmi res lepo in naravno dovršen. Tanja je uporabila Double finish A. D. puder, pastelno rjave in bele sence ter sivo obrobo za oči, črtalo za



Tanja Janžek, kozmetični salon Anna Marie

ustnice in šminko v naravni barvi ter brezbarvni gloss, prah v barvi zemlje za ličnice in črno maskaro za zgornje trepalnice vse to znamke Art Deco. Dve fotografiji in gremo dalje. Sicer pa se velja zaustaviti še ob ostali Tanjini ponudbi: solarij, nega telesa, hujšanje, odprava celulita, pedikura, manikura, risanje tatoojev.

In naposled se znajdeva, že kar precej utrujeni, v butik Laura pri Vanji. Gospa Vanja je kot poznavalka svojega posla takoj premerila Tanjo, njen predlog sva enoglasno sprejeli, nato pa smo vse zadovoljno zrle v zrcalo, pri čemer sem se jaz jezila na skoraj izpraznjeno baterijo fotoaparata in se hkrati čudila svoji prijateljici, ki nam je z današnjim dnem odkrila še druge vidike svoje osebe in podobe, tiste bolj elegantne in žensvene. Dolgo volneno krilo in barvno ustrezajoč puli (tudi k frizuri) se je kot ulit podal k tej novi drži, prav tako sama mehko volne, poudarjajoč mehko obliko ženskega telesa. Še zadnja fotografija in končno odih.

Bilo je čudovito popoldne. Najlepše se zahvaljujem Vanji B., Tini R. in Tanji J. za sodelovanje in zastoj usluge in pa seveda Tanji P. za pogum.

e.k.



Poslovni kotiček

Ali veste



-da po 01.10.2002 pišemo davčne številke na vse račune izdane osebam, ki opravljajo katerokoli dejavnost (npr. Janez s.p. davčna številka: 01234567, pa če si DDV lahko odbija, ali pa ne), davčne številke

ne pišemo samo za končne potrošnike (npr. Janezom). To je posledica spremembe Zakona o Davku na dodano vrednost, ki namesto med davčnim zavezancem in nezavezancem (mali zavezanec) loči med davčnim zavezancem z odločbo in davčnim zavezancem brez odločbe;

-če prodajamo osebni avtomobil, za katerega nismo imeli pravice do odbitka vstopnega DDV, po novem od 01.10.2002 pri prodaji ne obračunamo DDV;

-davčni zavezanec lahko popravi znesek izstopnega DDV za radi nezmožnosti poplačila s strani svojega dolžnika, če pred tem pridobi pravnomočni sklep sodišča o zaključnem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave v katerem ni bil poplačan. Enako velja tudi pri ustavitvi izvršilnega postopka in pri izbrisu iz sodnega registra oziroma drugih ustreznih registrov.

Kaj lahko pričakujemo od sprememb Zakona o davku iz dobička?

Če upoštevamo, da je naša država kot vreča brez dna, ki sprejema takšne predpise, da zagotovijo čim višje prilive za krpanje proračunske luknje, nas pri spremembah ne čaka nič dobrega:

-amortizacijske stopnje se bodo znižale iz 33,3 na 25% (za opremo vozila, mehanizacijo); znižanje bo tudi pri večletnih nasadih, osnovni čredi, za druga vlaganja in dobro ime. Enaka stopnja 50% bo veljala le za računalnike in računalniško opremo;

-znižanje sledi tudi pri 40% odstotni olajšavi za vlaganja v osnovna sredstva. Če nameravate kupiti osnovno sredstvo, ga je priporočeno kupiti letos in ne naslednje leto, ko lahko prične veljati nov zakon. Ta olajšava pa ne velja za nakupe osebnih avtomobilov.

Glede na to, da bo čez dober mesec že konec leta, preverite svoje rezultate in dobičke in poskrbite za čim več davčno upravičenih stroškov, da vas ne bo spomladl bolela glava zaradi previsokih davkov.

Klara Koželj, univ.dipl.oec, s.p. - davčno svetovanje

POHIŠTVENI ODDELEK



Mestni trg 3,
3230 Šentjur,
tel.: 03 747 14 00

* sedežne garniture * jogiji *
* postelje * kavči * regali *
* predsobe * omare * spalnice *
* jedilnice * klubske mize...

3D kredenca 2001

138 x 46 x 194,
hrast

74.990 SIT



Kotna sedežna garnitura LOCARNO
kot, miza, stol 2x **50.816 SIT**



Jedilnica G 0282
1 + 6 stol, oreh, hrast **81.990 SIT**



Stol
G-080
5.390 SIT



Stol
G-081
5.390 SIT



297 X 197, češnja **96.990 SIT**



jelša - modra **66.990 SIT**

CENE VELJAJO DO RAZPRODAJE ZALOG!

*** SVETOVANJE * UGODEN NAKUP ***
*** DOSTAVA NA DOM ***

VSE CENE
VELJAJO
ZA GOTOVINO

VSE SLIKE SO SIMBOLIČNE

Živeti z nami je ceneje

VSE CENE SO V SIT

Kuharski kotiček

Božični menu

Goveja juha s fritati

Skuhati govejo juho ni več problem. Fritate ali ometne rezance pa pripravimo takole: Pripravimo testo iz pol litra mleka (lahko vzamemo pol mleka in pol vode), 2 jajc, približno 25 dag moke in malo soli. Vse sestavine dobro stepemo, da dobimo gladko, precej tekoče testo. Iz tega spečemo na ogreti ponvi tanke omlete, jih narežemo na 6-7 mm široke rezance in jih damo v juho.

Puran

V marsikateri deželi mora biti za božič na mizi puran. Menda je purica okusnejša od purana. Torej bomo pekli purico. Očiščeno purico nasolimo od zunaj in znotraj, znotraj jo še nadrgnemo s poprom. V trebušno votlino damo jabolko ali kutino, polijemo jo z vročim maslom in pečemo pri 200 °C. Pečemo jo za vsak kg teže 1 uro. Med peko jo večkrat prelijemo s sokom, ki se je nacedil v pekaču, z juho ali jo premažemo z maslom.

Purico lahko napolnimo z naslednjim nadevom: na masčobi prepražimo 30 dag zmletega svinjskega mesa, dodamo 1 rezino belega kruha, namočenega v juhi ali vodi. Skuhamo 50 dag kostanja in ga olupimo. Kostanj, meso in kruh zmešamo, malo posolimo, popopravimo, lahko pa dodamo tudi nekaj sesekljanih puranji jeter. S tem nadevom napolnimo trebušno votlino in spečemo.

Puranji rezki po pariško

Manjše družine se bodo verjetno odločile za puranje zrezke. Puranja prsa narežemo na tanjše zrezke, jih posolimo. Povaljamo jih v moki in raztepenem jajcu ter ocvremo.

Priloge

Če bomo spekli purico, bomo kot prilogo pripravile mlince. K zrezkom pa bomo verjetno ponudili pommes frites. Sicer pa lahko pripravimo:

Ajdova kaša

20 dag ajdove kaše skuhamo v 1 l vode ali juhe. Kuhani kaši lahko dodamo nekaj dušenih gob.

Ocvrta cvetača

Cvetačo očistimo, razdelimo na manjše dele in jo skuhamo skoraj do mehkega. Pripravimo pivsko testo iz 2 dl piva, 1 žlice olja, 2 jajc in malo moke. Vse sestavine razžvrkljamo, da dobimo gladko testo. V to testo pomakamo cvetačo in jo rumeno ocvremo. Lahko pa pripravimo testo kot za omlete - namesto piva uporabimo mleko.

Solata

K pripravljenemu lahko ponudimo katerokoli solato.

Za božič naj bi spekli potico za seveda razno drobno pecivo. Za letos predlagam pripravo judov.

Judi

Pripravimo testo iz 25 dag masla, 16 dag sladkorja v prahu, 16 dag zmletih orehov, 40 dag moke, pol pecilnega praška in 2 celi jajci. Testo dobro pregnetemo, razvaljamo 3-4 mm natanko, z modelčkom izrežemo okrogle kekse premera 5 - 6 cm in v spečemo. Ohlajene namažemo s kremo, ki smo jo pripravili iz 25 dag margarine, 20 dag sladkorja v prahu, 1 vaniljev sladkor, 1 rumenjaka, 3 žlice ruma, 5 žlic dobro zmlete kave in 3 žlice mleka. S to kremo namažemo polovico keksov in stisnemo po dva in dva kekse skupaj. Nazadnje jih pomočimo še v glazuro. To smo naredili iz 24 dag naribane jedilne čokolade, 10 dag masla in 4 žlice vrele voda. Zmes mešamo nad soparo, da dobimo gladko glazuro.

Ob tako dobrem kosilu se prileže kozarec dobrega vina. K purici enologi priporočajo bela vina (chardonnay, laški rizling, šipon), lahko pa tudi modri pinot. Da pa bomo ustregli tudi mlajšim članom omizja, jim postrežimo s kozarcem otroške penine.

Poskrbimo za res praznično vzdušje in temu primerno pripravimo mizo. Mogoče lahko sami sešijemo primeren prt ali prtičke ali pa jih kupimo. Četudi bo na mizi le bel prt, lahko z manjšo ikebano ali s primernim svečnikom naredimo pravo božično vzdušje.

C.H.

Kotiček za zdravje

Iz Zdravstvenega doma

Končujemo prvo leto preventivnega varstva (odkrivanja in preprečevanja) srčnožilnih bolezni, ko naj bi v petih letih pregledali vse ogrožene, t.j. ženske med 45. in 70. letom let, moške med 35. in 65. letom in tudi mlajše, če so družinsko obremenjeni s srčnimi boleznimi, motnjami presnove in sladkorno boleznijo. Večina je že opravila določene laboratorijske preglede in EKG. Po končanem kliničnem pregledu in obravnavi v laboratoriju in na EKG vse obravnavane seznanimo z njihovimi izvidi, v primeru ogroženosti pa jim svetujemo potrebno spremembo življenjskega stila, vključevanja v zdravstveno vzgojne delavnice ali predlagamo individualno obravnavo za odvajanje kajenja, pitja alkohola in podobno.

V ZD potekajo delavnice zdrave prehrane, zdravega hujšanja, opuščanja kajenja in delavnica za telesno dejavnost. Za del programa (telesna dejavnost) imamo prostor v Domu starejših Šentjur. Kljub dogovarjanju in prijavam je udeležba skromna, zato pozivamo vse kandidate, da se odločijo narediti zase več, si dovolijo pomagati v svojih prizadevanjih. S tem tudi pokažejo spoštovanje do truda organizatorjev delavnic.

Ta mesec se končuje obdobje kadrovske stiske zaradi specializacije dveh zdravnikov. Opravičujemo se pacientom, ki jim nismo uspeli adekvatno nadomestiti njihovega izbranega zdravnika.

Posodobili smo naše laboratorijske storitve. Opravljamo meritve vitalne

kapacitete pljuč (spirometrija), poškodbe sluha (audiometrija), v vsaki ambulanti tudi merimo vsebnost kisika v krvi (oksimetrija), po potrebi dajemo zdravila s pomočjo elektronskih inhalatorjev, nudimo protibolečinsko in preventivno lasersko terapijo ter manjše kirurške posege (šivanje, intraartikularne injekcije in blokade).

Na vsakega zdravnika opravimo dnevno povprečno po 12 laboratorijskih odvzemov, 4 do 5 EKG, za napotene na specialistične obravnave pa potrebne laboratorijske preiskave. Pripravljamo se na demonstracijo oživiljanja na elektronski lutki in na različne delavnice po šolah in za odrasle (hipertoniki, diabetiki, astmatiki).

Napredek v stroki terja vse več denarja, zato se srečujemo z različnimi restrikcijami, s katerimi nas omejuje ZSSS, pred pacienti pa smo običajno krivi le izvajalci. Poskušamo krmariti med danimi možnostmi, hkrati pa v največji možni meri spoštovati interese bolnikov in zahteve stroke.

Draga Kovač-Škoberne, dr. med.

Gripa prihaja

Od 11. novembra naprej se je mogoče cepiti v zdravstvenem domu pri izbranih zdravnikih. Mladi do 18. leta in starejši od 65 let ter tisti s kroničnimi obolenji plačajo cepljenje 1.000 tolarjev, vsi ostali pa po 2.000 tolarjev.

Na celjskem območju se je lani cepilo 27.000 ljudi, letos pa so na območnem zavodu v Celju naročili za 30.000 doz cepiva proti gripi.

Mali oglasi

Kupim zazidalno parcelo do 600 m² v Šentjurju ali v bližni okolici. Tel. 031 319 764

V najem damo pisarniške prostore (35 m²) v centru Šentjurja. Tel. 574 13 83

Prodam hišo v Šentjurju, 140 m², parcela 922 m², atraktivna lokacija. Tel. 041 800 624

Prodam brunarico v Dramljah, parcela 1700 m². Tel. 041 759 816.

Nudim prevoze s turističnim kombijem (8 + 1, klima, ABS) za izlete, nakupe... Tel. 041 632 215.

Vodenje dvostavnega knjigovodstva, davčno svetovanje, za gopodarske družbe in SP. Klara Koželj, 031 336 459.

Na mamicah svet stoji!

V celjski porodnišnici so od prejšnjih podatkov v Šentjurskih novicah rodile naslednje mame:

18. oktobra: Mateja Žavski Bahč z Dobja - deklico, 20. oktobra: Romana Romih iz Šentjurja - dečka, 23. oktobra: Zala Lakner iz Grobelnega - deklico, 24. oktobra: Darja Brilej s Planine - dečka, 25. oktobra: Lučka Palir iz Šentjurja - deklico, 27. oktobra: Maja Senker s Ponikve - dečka, 28. oktobra: Milica Majcen iz Šentjurja - dečka, 31. oktobra: Leonida Lavriha s Planine - dečka, Tatjana Dečman iz Šentjurja - deklico; Silvestra Javeršek iz Loke pri Žusmu - dečka, 2. novembra: Polona Senica s Planine - dečka, 5. novembra: Metoda Zalokar s Planine - deklico, Suzana Majcen iz Šentjurja - dečka, 7. novembra: Tanja Stropnik Lorgier iz Dramelj - deklico, 9. novembra: Mirica Kolman z Dobja - deklico.

Čestitamo!

Pepca poroča

Spoštovani gospod urednik!

Kar vroče mi je postalo, gospod urednik, ko ste mi naročili, da mora biti tokratna moja kolumna povolilno analitična. Zadeva sicer na prvi pogled izgleda zelo enostavno, v resnici pa zahteva mnogo preverjenih informacij s terena, ki jih ni tako enostavno pridobiti.

Moje prvo in najbolj razveseljivo spoznanje je, da Planinčani odločamo o bodoči politični sliki šentjurske občine. Mogoče boste zamahnili z roko, a samo dokler vam z dejstvi ne podprem moje natančne politične projekcije. Kot veste, je v Šentjurju doktor Tisel premagal Malovrha za celih dvajset pik in samo milimeter mu je manjkal, pa bi slavil že v prvem krogu. Kar za nas časnikarje sploh ne bi bilo dobro, ker bi se cirkus prehitro končal. Da je z Jurijem konec, sem vedela takoj, ko sem videla, da se ven meče s svojim poštenjem. Kot se je pred časom njegov bivši strankarski šef, ki sedaj redi piščance nekje v Jugoslaviji. Da se heca tudi s parolo »delovno«, smo pa itak vsi na svoji koži občutili ob nekajletnih »intenzivnih« pripravah prostorskih aktov, ki so še danes v oblakih. Da so pa moji domorodci na volitvah tako enotnega mišljenja, je pa tudi mene presenetilo: na planinskem volišču, kjer je prišlo volit skoraj petsto polnoletnih osebkov, je za gospoda Malovrha glasovalo le 8 »izdajalcev«. Ko sem pikolovsko iskala vzroke za Jurijev polom, jih v obeh farah ni bilo pretežno izbrskati. V desetih letih vladavine odhajajočega župana ni bilo pri nas položenega niti metra regionalnega asfalta, čeprav se je on vsako leto hvalil z s številnimi amandmaji, ki jih je vlagal bogve kam. Naprej: celo jaz, ki sem ga vedno imela malo rada, ne morem prav razumeti, zakaj nam je odžrl občino. Potem nam je zaplenil še krajevno blagajno in do kraja pohodil mojega Romančka, česar mu še tri dni po smrti ne bom mogla odpustiti. Kar je še neprimerno hujše kot to, da se je spentljal s cestnim lobijem in ugasnil našo asfaltno bazo, na kateri smo mislili obogateti. Ha, da Planinčanom ni mogoče prodajati bučnic za orehe, smo mu lepo pokazali na prvem in edinem zboru občanov, ki ga je sklical tik pred volitvami v Šentvidu.

Kot sem predvidevala, so se za planinsko krajevno oblast res udarili liberalci in klerikalci. Klumpovski mladoliberalci so deklasirali nasprotnike z rezultatom osem proti tri, in bodo tako dobili krajevno oblast v roke. Če bodo le imeli s čim vladati. Sicer smo pa v občinskem svetu dobili kar štiri svetnike, kar je skoraj enkrat več, kot bi nam šlo glede na število prebivalcev. Smo morda mi krivi, če šentjurske stranke norijo za našimi ljudmi in jih postavljajo na izvoljiva mesta? Zelo pa sem žalostna, da je na kahli pristal moj Romanček, približno tam kot njegova SDS, ki so ji tik pred volitvami skočili v hrbet njeni prekaljeni prvoborci. Še enkrat pa se je izkazal popularni Pupi, ki je kot Jelinčičev padalec pristal natančno v občinskem svetu. Kot je videti, mu ponovni samski stan dobro služi tudi v politiki. Na naslednjih državnih volitvah menda planira celo spodmakniti poslanska fotelja Juretu in Markotu.

Tako, to je vse o volitvah. Koliko bomo od vseh teh vrtoglavih uspehov imeli navadni smrtniki, pa še nisem utegnila razmisliti.

Vas lepo pozdravlja Pepca.



O Šentjurju izven Šentjurja

(Kako nas vidijo ljudje iz drugih koncev Slovenije)

(1. in zadnje nadaljevanje)

Kasneje, proti koncu študija, ko sem se začel sukati v krogih ljudi starejših od mene (in seveda ob vstopu v službo), se obrazi ob odgovoru, da sem iz Šentjurja, niso več prepletali sami vase, medtem ko so skušali ugotoviti način, kako bi mi najbolj obzirno povedali, da še v življenju niso slišali za to mesto, temveč jih je ponavadi obsijala svetloba spoznanja in so navdušeno rekli: »Ja, Šentjur, seveda vem, kje je to!« Večina jih pove, da so se večkrat peljali skozi, to pa je tudi vse. In da je lepo mesto. Ob tem se mi vedno zdi, da je obvoznica bolj ali manj ubila turističen priliv, saj sedaj mimopeljoči ne morejo več videti, kako lepo mesto je Šentjur, temveč odbrzijo mimo. No, je pa vsaj še upanje, da ne bodo nikoli zgradili obvoznice iz smeri Dramlje.

Zadnje čase ljudje spoznajo Šentjur tudi po tem, da je to pač mesto, kjer je bil odstotek prebivalstva, ki je bil proti umetni oploditvi samskih žensk, najvišji v državi. Oziroma eden izmed najvišjih. Tudi prav. To pač pove, kako zelo konzervativno je prebivalstvo v naši predragi občini. Zato se mi je zdelo prav smešno, da bo na letošnjih volitvah kandidirala za županjo ženska (članek je bil napisan tri tedne pred prvim krogom volitev – op.ur.). Saj ne, da imam kaj proti temu, še prav fina ideja se mi zdi, toda glede na prejšnje rezultate raznih volitev in referendumov v Šentjurju, ki kažejo na to, da je Šentjur precej konzervativno patriarhalno mesto, ta kandidatka ne samo, da ne bo dobila nič glasov, temveč se bo njen volilni uspeh verjetno odražal celo v negativnih odstotkih. Upam, da je njen volilni štab sestavljen iz raznih šaljivcev, kajti ko se bodo z visokoletečih načrtov med pristankom na realna tla z glavo zarili nekam globoko pod zemljo, malodane v pekel, jih bo pred izgubo zdravega razuma in pred norišnico rešil le še izjemno pretanjen smisel za absurden in ciničen humor.

Kar se pa tiče vseslovenskih medijev, pa o Šentjurju molčijo kot grob (Novi Tednik ter lokalne časopise in radie tokrat pustimo tokrat ob strani). Le občasno, približno enkrat na teden, na radiu slišim, da so na cestah gneče v okolici Žalca in Šentjurja. To pa je tudi vse. Aja, pred kakim letom ali dvema je ena oseba prepoznala Šentjur kot mesto, čigar župan in poslanec, Jurij Malovrh, je bojda eden izmed tistih poslancev, ki na mesec porabijo za okoli sto jurjev pogovorov preko mobilnega telefona. In ne, denar za te račune ne gre iz njihovih žepov, ampak na račun davkoplačevalcev. Oziroma je šel do nedavnega, ko so sprejeli nek nov zakon, s katerim so poslancem omejili uporabo prenosnih telefonov. V tiskanih medijih se prav tako občasno pojavi ime županskega kandidata Diacija, vendar nikoli oz. le redko v povezavi s Šentjurjem.

Hja, obstaja pa Šentjur globoko zakoreninjen v zgodovini balkan rocka, saj je omenjen v eni izmed nesmrtnih pesmi še bolj nesmrtnne skupine Mirzino jato. Naslov pesmi je Tri drugara, gre pa nekako takole:

Tri drugara planinaraaaaa

Lojzek, Ibro i Dragišaaaaa

Služili su u armiji negdje pored Nišaaaaa

Sad ih Lojzek okupia u Šentjuru pored Celjeeeeeeeeeeeee

Jer bez njih ne mož' da prode svatbeno veseljeeeeeeeeeeeee

Za konec: zagotovo se bo komu zdelo, da Šentjurju delam krivico in da je naše mestece zagotovo bolj prepoznavno, kot bi človek sodil po tem članku. Nič ne rečem, vse je pač odvisno od tega, v kakšnih krogih in interesnih sferah se gibljete. Zato naj, preden me raztrgate, povem, da se mi zdi, da Šentjur tako vidi povprečen državljani Slovenije.

mf

Šepetanja ob šanku

Na volilno nedeljo zvečer

Točajka: Dober dan, gospoda. Danes nekoliko kasneje? In tako lep dan je bil že jutraj.

Tinček: Najprej kosilo doma v družinskem krogu, potem na volitve. Zdaj smo pa tu.

Tonček: Da, da, volitve. Tudi sam sem šel volit, čeprav sem kar nekaj časa govoril, da me tokrat ne bo zraven. Vedno zmagajo tisti, ki jih jaz ne maram.

Tinček: Saj bo tokrat tudi tako. Pa saj je vseeno. Še sam ne vem, kaj bi bilo bolje. Točajka, en liter na mizo! Častim, ker bomo spet zmagali.

Točajka: Prav, Tinček, čeprav zmaga še ni gotova. Sem slišala, da se stvari drugače pletejo.

Tonček: No, kdo bo zmagal, bomo pa res videli. V tem Šentjurju je vedno drugače kot drugod. Saj še pomnite gospodje, kdo vse je v Šentjurju že zmagal. Ponavadi vedno kakšen mandat kasneje tisti, ki so zmagali v Sloveniji.

Tinček: Ne tako. V Šentjurju izgubijo ponavadi tisti kakšen mandat kasneje kot v Sloveniji. Upam, da tokrat ne bo tako.

Točajka: Pijača za vas. Pri nas je že odvrle. Pravo mlado vino za vas. Okusno je letos. Upam, da ga rezultati volitev ne bodo skalili. Nekaterim že, a ne Tonček?

Tonček: Bomo videli! Kaj pa ti veš, kako bo? Ali imaš kakšne veze tam zgoraj, da tako govoriš?

Točajka: Kaj veze! Ali nič ne spremljata anket v Šentjurčanu in poslušata ljudi. Vsega imajo dovolj. Obljube, obljube, pa nič. No, ko pa že govorita o vezah, vama lahko povem, da bom prva izvedela rezultat naših volitev. Takoj po sedmi uri. Imam mrežo opazovalcev in to sodi k sodobni gostinski ponudbi. Bosta videla, koliko ljudi bo tukaj, ko bom imela

rezultate. Če bosta ostala, vama bom prvima zaupala rezultat.

Tinček: Ti vse veš. Jaz pa pravim, da bomo še vedno mi na oblasti.

Tonček: Tokrat pa tudi jaz nisem več prepričan v vašo zmago.

Točajka: (prinese drugi liter vina na mizo) No, vidita, kako je gostilna polna. Malo reklame in prave, hitre informacije, pa gre.

Tinček: Res si prava za ta posel. Povej, ali je že kaj znanega, koga so ljudje volili?

Tonček: Ne bodi nestrpen. Ti in vaši ste tako prepričani o zmagi. Idej imate še za petdeset let in takšen novi kulturni dom ste nam predstavili, da ga bomo petdeset let gradili.

Tinček: Tiho bodi! Saj veš, da tega niso mislili resno. Še z gradnjo knjižnice niso uspeli. Omagali so že takoj po zamenjavi njenega direktorja.

Tonček: Zdaj pa tudi že mene daje radovednost. Ura je že sedem. Pokliči točajko in dam še jaz za liter.

Točajka: Za las je šlo, toda imeli bomo drugi krog. Tokrat se je dosedanja oblast slabo odrezala.

Tonček: Ali veš to zanesljivo?

Točajka: Zanesljivo ne, kajti stvari bodo jasne šele 1. decembra, ko bo drugi krog volitev za župana. Kar pa se svetnikov tiče, je večina starih, le »mladi« so pridobili na račun združene ljudsko krščanske koalicije.

Tinček: Pa smo pogoreli.

Tonček: Ne obupuj, saj bodo čez štiri leta spet volitve. Koalicija, ki sedaj pelje novega župana na oblast, je tudi načelna: liberalci (Artnakovi), Janševi (Koržetovi) socialdemokrati in Bajukova (Arzenškova) Nova Slovenija so prav idealni, da stvari brez preprirov pripeljejo v nove čase in zmage.

Tinček: Ne bo jim lahko. Najprej bo potrebno soglasno izpeljati obljubljene zamenjave na občini. In postoriti bo potrebno tudi kaj.

Točajka: Te volitve so pa res pravi biznis.

Se nadaljuje.
Vaša točajka

Lucija poroča

Lementacija ob volilni skrinjici

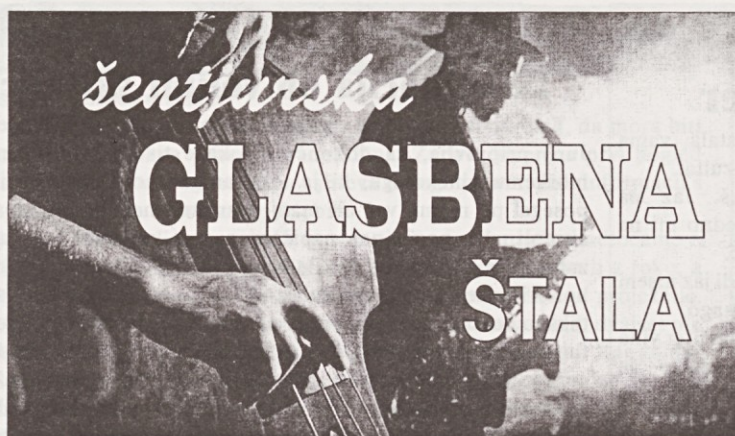
Ta moj urednik je pa do kraja smotan; v trenutkih, ko se moj Jurij pripravlja, da dokončno pokaže tistemu pritepenemu moškemu ginekologu, ki je tako arogantno in neopravičeno posegel po njemu več ali manj dosmrtno namenjeni županski aureoli, me goni, naj napišem o tem resnem boju nekaj zabavnega. Jok, to pa ne. Pa četudi me takoj zbrise s seznama honorirancev. Lucija ima svoja načela. Ki niso naprodaj. Vsaj za takšno ceno, kot mi jo ponuja on, ne. Na splošno je pa grozno, ful sem v depri in najraje bi se kar skenslala s turna naše farne cerkve skupaj mojim nesrečnim Jurijem; človeška nehvaležnost je grozljiva. Pa tako je imel rad svoje občane, še zlasti volivce, zdaj pa tole. In kako lepo sta se že ujela z Janezom, kljub temu, da sta oba hotela biti župana. Solze so mi stopile v oči, ko sem prebirala Janezovo pismo, v katerem je še pravi čas s prstom točno pokazal, kakšen prašič je tisti dohtarček Štef. Pa ni nič pomagalo. Ampak, zapomnite si, volitev še ni konec. Če so tisti reklamerji dvakrat stlačili celjskega Šrota skozi ljudsko sito, lahko enkrat to storijo tudi z Jurijem. Bomo pač plačali, jaz s tem celim honorarjem, občina pa tudi še ni brez ficka. Lepo vas prosim, mešanica liberalov, zadržih janševcev in argentinskih krščanarjev oziroma dva Jožefa, vsak s svojim ljubljanskim Janezom na paklu, pa Bajukov Dragec, ti naj bi nam vladali? Pa ljudje, ne bodite smešni. Če bo treba, bomo šli pač na ulico. Pošteno in delovno!

Kako drugače vozi moj dobjsanski favorit Franci. Pohodil je tistega čudnega kmečkega združenega listaša kot črva, še preden se je le-ta uspel pošteno namestiti na listi kandidatov. Zvesti podaniki ga izvolijo, če je treba, tudi sredi noči z zavezanimi očmi, Zdravljice pa mu ne zapojejo le ob otvoritvi njegove trgovine, temveč tudi takrat, ko si v knjižnici slovesno sposodi kakšno risanko. To je pravi odnos pravega ljudstva do prave oblasti! Ne pa to, kar počne drhal v Šentjurju. In vsa dobjsanska občina je bruhnila v jok, ko je nesrečna Vida iz žaklja potegnila hudobca Dragota namesto pravovernega Vladota, predsednik volilne komisije pa nikakor ni bil za to, da bi žrebanje ponavljali tako dolgo, da bi bil izvoljen pravi. Pa tako lepo je bilo zamišljeno, da bi bil dobjsanski občinski svet kot en mož na županovi strani. Ampak me ne skrbi, Dobjani bodo prenapetega Dragota že zrihtali, kot so zrihtali dve uri časovne razdalje med Francijem in njim na soočenju pred volitvam. Če ne, bo pa Poni odpekletjala z Jožičinim sporočilom po pomoč k Janši v Ljubljano. Pa vse to sploh ni tako pomembno, kot je bilo to, da so občinski možje lastnoročno ustavili sai babovko Ireno, ki se je vsilila na volilno listo z grdim namenom, da lastnoročno uniči cvetoče dobjsansko kmetijstvo. Si predstavljate sramoto, če bi v občini, kjer mariborski kanonik in domači župnik odpirata županovo trgovino, dobila volitve sai babovka? Pa vsa tista sponzorstva, ki jih je zrihtala, gor ali dol. Nekaj tovrstne pronicljive odločnosti je zmanjkalo mojemu Juriju, ki se je, sirota, zanašal na gospoda Zemljiča in Strmšnika, kar seveda v modernem času, ko veliko poštenih kristjanov spremlja nedeljsko mašo po televiziji, ne pali več. Volitve je potrebno obravnavati sistematično in odprto, nekako take kot so to storili stari vodstvi šentjurskega mesta in bližnje Blagovne ter planinski enfant terrible Marko, ki so pred vsem svetom odkrito razgrnili, da imajo radi oblast, hvaležni občani pa so njihovo odkritost bogato nagradili z izvolitvijo. Saj pravim, naši ljudje so v bistvu pošteni, kar pa nikakor ne bi mogla reči za tiste, ki zahrbtno strežejo po oblasti mojega Jurija.

Ampak volitev še zdaleč ni konec. Pozivam vse, ki se natančno zavedamo, da ga ni boljšega od Jurija, da mu v nedeljo še enkrat dokažemo svojo brezmejno ljubezen.

Vas pričakuje na volišču Lucija.





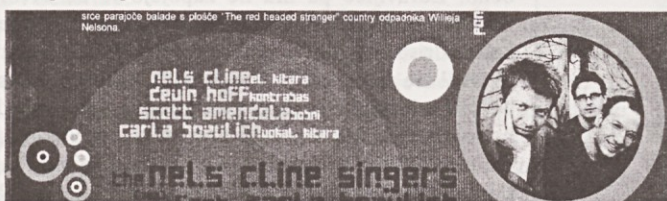
text: ludvig

3. mednarodni glasbeni festival

jazz klub SATCHMO-Maribor

Kdorkoli je hotel po volilni nedelji doživeti malo rockerskega jazz, se mu ni bilo težko spokati v avto in se zapeljati v Maribor. Da, res je. Klub Satchmo že nekaj let fura jazz glasbene večere, ki te redko kdaj razočarajo. Ni dvoma, da gre do zaslug našega obiska nastopajočemu kitarskemu brzoprstnežu Nilsu Clineu, strunarskemu magu po izboru revije Guitar player magazine, jazz glasbeniku leta 1999 po izboru California Music Awards. Clain sicer redno igra s člani Sonic Youth in Janes Addiction po drugi strani pa se je proslavil v različnih ansamblih in sodeloval na več kot sto albumih. Predstavil se je s popolnoma inštrumentalnim triom, ironično imenovanim The Singers. V prvem setu s pevko Carlo Bozulich, (iz art-rock skupine Geraldine Fibbers) tempirajo parajoče balade s plošče »The red headed stranger« country odpadnika Willieja Nelsona in protiglobalno Dylanovo »Master of War«. V drugem delu pa smo pričeli temperamentnemu kitarskemu stapedu na meji Johna Mc Laughlina in Jimija Hendrixa-vesoljskega rocka in kozmičnega bluesa. A navsezadnje, kdo sem jaz, da bom pisal temu nastopu same pluse.

slike parajoče balade s plošče »The red headed stranger« country odpadnika Willieja Nelsona.



nels cline, kitara
cevin hoffman, bas
scott amencola, bobni
carla bozulich, vokal, kitara

nels cline singers

KONCERTI

VOGLAJA DOGAJA

post festum

Tale foto ponatis rock koncerta je absolutna esenca pred mesecem doživete godbe, ki zaradi časovne nuje ni doživela radosti in navdušenja javnih okuševalcev. Pisano je na kožo tistim, ki bi se radi nadihali in naužili nečesa kar so zamudili.



HARMONIKAR NA STARI NAČIN

»Mamini spomini« je naslov nove kasete in zgoščenke Jazeta Bohorča in prijateljev, na kateri nam predstavlja osem lastnih skladb in dve priredbi starih pesmi. Kot nam je zaupal v pogovoru, ostaja zvest svojemu stilu igranja na frajtonarico. Besedila so prispevale Majda Rebernik in Marija Vovk, posneto pa je bilo v studiju Zlati Zvoki. Samouk, ki nam je iz pozabe vrnil veliko starih ohcetnih pesmi se nam bo zopet predstavil. Vse skladbe nam bo Jže zaigral na harmoniki, ki je narejena po starih načrti izdelovalca iz okolice Brezji.

Zakaj naslov Mamini spomini?

»Kot rejenec sem od enajstega leta živel pri svojih krušnih starših. Pred dobrim letom, pa sem po 35 letih zopet videl svojo pravo mamo. Čeprav nisem bil nič zraven nje, sem imel nanjo vseskozi spomine, ki so se prelili v to pesem. Omenil pa bi še pesem: Po starem, to staro besedilo in note je našel naš basist Ivan Ulaga med stvarmi svojega očeta, ki je bil kapelnik pleh muzike na Svetini. Nevestina pesem pa je stara podoknica, ki so jo peli za ledig stan in sem jo spremenil v valček. Naslovi ostalih: Na Resevni, Nazdravi Jože z nami, Spet na pot, Abraham, Zapeljiva harmonika, Pusti muzikanta, Polnočni

valček.

Kaj pa tvoji glasbeni začetki?

Že z desetimi leti me je Slakov način igranja na frajtonarico pritegnil. Najprej sem si harmonike kar sam izdeloval iz papirja. Do svoje prve harmonike pa sem prišel s štirinajstimi leti, ko sem prodal vso svojo takratno imovino - par koz in ovc, da sem jo lahko kupil. Narava me je obdarila z voljo in posluhom in potem so se začeli moji špili po celi Sloveniji. Največ se je igralo po ohceti, celo po tri dni skupaj. Sedaj so v modi bolj disko poroke in mladi ne poznajo starih običajev. Ko se ženiš, mora biti prava domača ohcet. Priče, ženin, nevesta in muzikanti se morajo na poroko odpeljati sami, svati pa nas morajo zvečer pričakati tam, kjer je ohcet. Sedaj pa vsi rinejo zraven in do večera se dobra volja in razpoloženje porazgubi.

JOŽE BOHORČ S PRIJATELJI, 1. decembra uradna predstavitev nove kasete »Mamini spomini« v kul. domu Gorica pri Slivnici ob 15. uri. Gostje: Igor in Zlati Zvoki, Polka Punce, harmonikar Dejan Omerza, voditelj Slavko Podboj, humorista Brajdimir in Berta.



Bohorč Jože - harmonika (tenor), Matija Lorenci - klarinet, Ivan Ulaga - bas kitara (bariton), Robi Čač - kitara, Ivan Škratek - tenor, Jože Strašek - bas, Janez Planinšek - bas.

Prejeli smo

Spoštovani!

Posiljam vam pripombo na prispevek »Zmaga OŠ Franja Malgaja«, ki je bil objavljen na športnih straneh Šentjurskih novic (št. 10, oktober 2002).

V tem prispevku neznani avtor navaja »Organizacija tekmovanja je zaradi neinteresa šol nekoliko kasnila, po posredovanju SZ in Oddelka za družbene dejavnosti pa je tekmovanje.....itd«. Takšno navajanje je nekorektno in ga v imenu športnih pedagogov občin Šentjur in Dobje odločno zavračam. Čeprav zahteva celotna zadeva nekoliko daljši odgovor, navajam samo dve dejstvi, ki govorita, da v članku navedena trditev ne drži.

Aktiv športnih pedagogov (predstavniki vseh 7 šol) je že v mesecu maju leta 2002 izdelal program občinskih tekmovanj za šolsko leto 2002/03. V ta program je vključeno tudi tekmovanje v **malem nogometu za starejše učence**. Za sodelovanje so se prijavile vse OŠ iz obeh občin.

Tekmovanje je bilo organizirano izključno na pobudo aktiv športnih pedagogov. Z vodjem Oddelka za družbene dejavnosti občine Šentjur in predsednikom SZ Šentjur smo se sestali šele oktobra, saj se pred tem dveh naših sestankov kljub vabilu nista

udeležila. Čeprav so bile naše pobude pravočasne in večkratne, je bilo tekmovanje izvedeno izredno pozno, saj je že potekel rok za prijavo na regijsko tekmovanje. Naknadno prijavo na regijskem centru za šolska športna tekmovanja v Celju je moral osebno urejati vodja aktiv.

Podobno se je zgodilo tudi s tekmovanjem v jesenskem krosu, ki še ni izpeljano, ker se predstavnika Občine Šentjur in SZ Šentjur ne držita dogovorov.

Obe instituciji sta skupaj z aktivom športnih pedagogov odgovorni za tekmovanja osnovnošolcev na občinskem nivoju. V pravilih (Informator, Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport; Zavod za šport Slovenije) je zapisano, da se program in izpeljava tekmovanj uskladiata z ustrežno lokalno službo, ki pokriva šolski šport. V tem primeru se to ni zgodilo, krivda pa v nobenem primeru ni na naši, šolski strani, saj smo svoje delo opravili pravočasno in pravilno. Takšni zapleti se pojavljajo že kar nekaj let. Njihovo reševanje je seveda že druga in širša tema. Žal so oškodovani predvsem otroci.

Športni pozdrav!

Vodja športnih pedagogov občin Šentjur in Dobje

Andrej Podgoršek, prof.

Iz tabora ŽKK Šentjur ŠD Šmarje

Kadetinje že prve, pionirke še v igri za zaključni turnir

Po krajšem ligaškem premoru so šentjurske košarkarice znova stopile na parket. Kadetinje so najprej doma visoko ugnale Škofjo Loko, nato pa še v gosteh Šentvid in si tako že zagotovile prvo mesto v drugi ligi! Pionirke so izgubile v Šentvidu pri Ljubljani in z Jesenicami doma.

V derbiju vzhodne skupine 2. slovenske kadetske lige so Šentjurčanke dokazale, da jim v letošnji sezoni ni para. Drugouvrščeno ekipo Odeje iz Škofje Loke, ki je doslej edina še držala korak z našimi puncami, so zanesljivo premagale kar za 41 točk. Da gostjam ne mislijo prepustiti prvega mesta, je domača udarna peterka pokazala že v prvih sedmih minutah, ko je povedla z 21: 9. Nenehne spremembe igre v obrambi in napadu "mačkic" (tako se ljubkovalno imenujejo) niso zmedle in so z odločno in hitro igro ves čas večale rezultat do končnih 96:55.

Ob izvrstni igri vseh igralok so bile še posebej razpoložene Lili Leljak (24 točk) in Karmen Voga (10), ki sta s trojkami razbijali gostujočo consko obrambo in Tjaša Mlakar (15), ki je neustavljivo prodirala skozi posamično obrambo gostij.

Podobno je bilo na tekmi v Ljubljani, kjer so Šentjurčanke zmagale kar s 56 točkami prednosti in si tako že zagotovile prvo mesto v ligi. Največ točk (16) je dosegla Katja Strašek, Karmen Voga pa je zadela 4 trojke.

Manj znanja in predvsem sreče so imele pionirke, ki so bile v prvem krogu po napetem in izenačenem dvoboju za točko prekatke. Domača ekipa ŽKK Šentvid je slavila minimalno s 43:42. V drugem krogu so doma izgubile proti ekipi ŽKK Jesenice s 53 : 60 in so štiri kroge pred koncem Superlige na 4. mestu, ki še vodi na zaključni turnir.

L. H.

Šentjurski športniki po Sloveniji

Lorger prvi vratar, Potočnikova v reprezentanci, Romih v prvi postavi

Kar nekaj športnikov iz naše občine nastopa z klube izven naše občine. Tokrat bomo pogledali, kako gre rokometnemu vratarju Gregorju Lorgerju, košarkarici Alenki Potočnik in nogometašu Damjanu Romihu.

21-letni Gregor Lorger iz Grobelnega po lanski »revoluciji« v rokometnem klubu Pivovarna Laško dobiva več priložnosti. Po poškodbi Dejana Periča pa je celo prvi vratar. Izkazal se je tako v slovenski ligi, kjer je bil v derbiju s Prulami, ki so sicer premagale Celjane, med boljšimi igralci, dobro pa je nastopil tudi na dveh evropskih srečanjih z izraelsko ekipo



Hapoela.

Alenka Potočnik je še vedno kapetanka Merkurja iz Celja, s katerim nastopa v mednarodni ligi in se nahaja na drugem mestu. Nazadnje so Celjanke ugnale avstrijske prvaka Wels, Potočnikova pa je dosegla 12 točk.

Odlične igre so ji prinesle tudi vabilo v slovensko reprezentanco, ki te dni igra kvalifikacije za evropsko prvenstvo.



časopisov vedno med bolj ocenjenimi nogometaši.

Edini Šentjurčan, ki nastopa v prvi slovenski nogometni ligi, je Damjan Romih, ki že drugo sezono brani vijoličastni dres Ere iz Šmartnega, kjer redni član prve enasterice in v različnih slovenskih

L. H.

Občni zbor rekreativcev

Iz poročila predsednika Potočnika smo slišali, da društvo tvorijo sekcija za mali nogomet, tenis, košarko, moško in žensko rekreacijo. Precej denarja so namenili za tekmovalni del košarke, nogometa in tenisa. Posebno dejavni so bili člani sekcije za tenis, saj so uredili igrišče in razsvetljavo, košarkarji pa so postavili nov semafor.

Udeležbe na rekreaciji, zlasti na ženski, je množična. Za pokritje vseh dejavnosti bi društvo potrebovalo mnogo več sredstev, svoje finance pa rešujejo tako, da člani sami krijejo stroške prevozov, najema telovadnice in tenis igrišč.

Izvolili so novo vodstvo. Novi predsednik je Jernej Košak, sekretar Jože Palčnik in blagajničarka Tatjana Lesnika. V upravnem odboru je poleg predsednika in tajnika še pet vodij sekcij. V nadzornem odboru so Bojan Povh, Branko Potočnik in Boštjan Pisanec. Odbor se bo sestal v kratkem in izdelal okvir dela ter poiskal možnosti za pridobitev dodatnih sredstev.

M. L.



Košarkarji po dolgem času uspešni Konec krize Alpos Kemoplasta?

Po odličnem začetku in dveh zmagah so košarkarji Alposa Kemoplasta zašli v krizo in zapored zabeležili štiri poraze. Še posebej boleča sta bila domača s Koprom in Roglo, ki sta popolnoma deklasirala Šentjurčane. Toda ti so se kljub temu, da je trener Igor Pučko ponudil celo odstop, pobrali in v lokalnem derbiju za biti ali ne biti zanesljivo ugnali Elektro iz Šoštanja. V hruševski košarkarski hram se je tako vrnil mir.

»Kljub dobrem začetku sem opozarjal, da moramo biti previdni in trdni na tleh. Po krajših pripravah in manj odigranih tekmah, kot je običajno, je bilo težko pričakovati standardno visoko formo. Na roke nam ni šel niti 14-dnevni odmor, v katerem smo izgubili polet, svoje pa so ob že tako tankem igriškem kadru naredile tudi poškodbe, je o vzrokih šentjurske košarkarske krize povedal trener Igor Pučko. Po uvodnih zmagah je bil padec vendarle nepričakovan, še posebej tako hud. Šentjurčani so na domačih tekmah s Koprom in Roglo izgubili za 30 točk, kar se jim do sedaj razen z Olimpijo in Krko še ni dogodilo. »Svoje je naredila tudi psiha, saj so nas znervirale stvari, ki nas nikakor ne bi smele. Proti Kopru je to bil preizek koš, na Polzeli menjava sodnika, proti Rogli napovedi gostov,

da smo bili čisto na tleh«, pravi Pučko, ki je po porazu z Roglo ponudil odstop, ki pa ga uprava kluba ni sprejela, pa tudi vsi igralci so želeli, da Celjan ostane na šentjurski barki. Boljšo igro je Alpos Kemoplast prikazal že na gostovanju pri favoriziranem Slovanu, s katerim so se do nekaj minut pred koncem enakovredno kosali. Pred tekmo za biti ali ne biti z Elektro so bili obeti tako vsaj malo optimistični...

Na srečanju s Šoštanjčani, kjer se je zbralo kakšnih 200 gledalcev, so Šentjurčani slabo začeli, toda ob začetku druge četrtine so se ujeli. Predvsem po zaslugi izvrstnega Bojana Novaka, ki je bil praktično nezgredljiv. Počasi se je ujel tudi v zadnjih tekmah »odrezani« Ilija Petrovič, v drugem polčasu pa je v igro vstopil tudi poškodovani Damjan Novakovič, ki je z nekaj potezami v njegovem stilu dokončno prevzel tehtnico na šentjursko stran. Petrovič in Novak, ki sta bila z 21 in 30 točkami najboljša strelca, sta zadela še nekaj trojk, Alpos Kemoplast pa je na koncu zmagal s 93:78.

Seveda pa Šentjurčani kljub zmagi še vedno niso izplavali iz nevarnih vod. Med enajstimi moštvi se nahajajo na osmem mestu, toda pred zadnjima



Igor Pučko

ekipama imajo le dve zmagi prednosti, s tem da zaporedoma igrajo s tekmečema, ki sta na lestvici za njimi. Po reprezentančnem odmoru bodo to soboto najprej gostovali v Kranju pri Triglavu, 7. decembra pa v Hruševce prihaja Zagorje.

Še naprej pa jih mučijo tudi poškodbe. Damjan Novakovič ima poškodovano koleno in trenira z zmanjšano obremenitvijo. Še resnejša pa je poškodba Huseina Kahvedžića, ki je tekmo z

Elektro odigral s pomočjo tablet, po njej pa se je znašel na urgenci. Ima namreč resne težave s hrbtom in zaenkrat še ni začel z vadbo. Težave z ahilovo tetivo in kolonom ima tudi Ilija Petrovič, toda le te niso hujše narave.

Kljub hudim težavam z igriškimi kadrom, pa v klubu ne razmišljajo o okrepitvah, saj jim tega finančne razmere ne dopuščajo. Z morebitnim uspehom v prihodnjih dveh tekmah bi se pomaknili na sredino lestvice, sicer pa jih čaka trd boj za obstanek...

L. H.

Nekaj šentjurskih košarkarjev najdemo tudi med najboljšimi v različnih statističnih prvinah 1. A SKL Ilija Petrovič je s 17, 4 doseženimi točkami enajsti med strelci, Bojan Novak 17. (15,7) in Damjan Novakovič 25. (13,7). Najboljši skakalec Alposa Kemoplasta je seveda Husein Kahvedžić, s povprečno šestimi skoki na tekmo. Petrovič je tudi drugi po asistencah in pridobljenih

da so prišli po zmago. To se seveda ne sme dogajati, toda ko nisi prepričan vase, te zmoti vsaka malenkost. Svoje je naredila še utrujenost ključnih igralcev, tako

Medobčinska košarkarska liga

Rekreativci končno začeli

Še nekoliko kasneje kot lani se je začela nova sezona medobčinske košarkarske lige. Letošnje tekmovanje bi moralo biti vsaj v prvi ligi najzanimivejše doslej, saj s šentjurskega nastopajo kar štiri ekipe: Študentski košarkarski klub Šentjur, Šentjur 2000, Ponikva in Tajfun Planina, poleg njih pa še Rogaška, ŠŠK Šmarje in Kozje.

V prvoligaški konkurenci letos ekipa ŠKK Šentjur brani drugi zaporedni (skupaj so v sedmih sezonah osvojili tri) naslov. Sprememb glede na lansko sezono v igriškem kadru ni, poslovali so se le od trenerja Dejana Miheveca, ki ga bo nadomestil dvojec Miha Bračun in Kristian Martinovič. Njihov cilj je boj za vrh lestvice, podobno kot pri dvakratnih viceprvakih MKL, Šentjurju 2000. Novinci v ligi Ponkovljani in Planinčani bodo svojo kožo seveda hoteli prodati čim dražje, še poseben motiv pa bodo obema ekipama tekme proti šentjurskim tekmečem.

V drugoligaški konkurenci naj bi letos iz našega območja nastopali ekipi Dramlje in Gorica, vendar so se slednji odpovedali tekmovanju. Namesto lanskih šestih bodo v drugi ligi igrale samo tri ekipe. Poleg Drameljčanov bosta to še Pristava in Dren Lesično.

Po nekaj letih so zopet začele tekrovati veteranske ekipe. Štiri ekipe bodo igrale po turnirskem sistemu. Ob Ponikvi se bodo pod koši merili igralci iz Šmarja, Lesičnega in Kozjega.

Prve tekme

Šentjur 2000 je po pričakovanju v prvem krogu že zabeležil zmago. Gostje so vodili samo v prvi četrtini, na koncu pa so Šentjurčani zlahka zmagali, čeprav bi marsikdo pred začetkom stavil na večjo razliko.

Ponikva in šmarski študentje so bili vseskozi izenačeni. V nekoliko neregularnih razmerah, saj je sodil samo en sodnik, so Ponkovljani po več kot letu dni doživeli prvi prvenstveni poraz.

Planinčani so prvič igrali na tako velikem igrišču, saj so bili »drugoligaški« tereni lani veliko manjši. Nasprotniki so bili vseskozi boljši, Planinčani so dobili le tretjo četrtino.

Rezultati

1. krog, 16. in 17. 11.

Šentjur 2000 : KK Kozje 90 : 75. Strelci: Grajzl 25, Lapornik 21, Prezelj 17... Trojke: 9, prosti meti: 14/24.

Ponikva : ŠŠK Šmarje 66 : 69. Strelci: Mansutti 18, Kundih 17, Krašovec 13... Trojke: 7, prosti meti 9/23.

KK Rogaška : Tajfun Planina 100 : 62. Strelci: Tovornik 22, Rebernik 13, Kozole 10

Trojke: 1, prosti meti 10/16.

Kozje veterani : Ponikva veterani 77 : 74. Strelci: Polh 29, Grosek 18, Trbovc 17. Trojke: 8, prosti meti 6/13. Pred zadnjo četrtino so ponkovljanski veterani vodili za 8 točk.

Razpored tekem

Ponikva : Šentjur 2000, petek, 29. 11., ob 19^h

Tajfun Planina : ŠŠK Šmarje, sobota, 30. 11., ob 19^h

Šentjur šesti

Sredi novembra se je zaključil jesenski del tekmovanje v medobčinski nogometni ligi celjskega območja. Nogometaši Šentjura so med osmimi ekipami zasedli šesto mesto.

Na začetku novembra so najprej na domačem igrišču s 3 : 0 ugnali ekipo Laškega, nato pa spet dvakrat izgubili. Najprej visoko s 5 : 0 na gostovanju v Oplotnici, v zadnjem jesenskem krogu pa še doma z Rogaško Slatino s 3 : 1. Tako so po dvanajstih krogih zbrali osem točk in zasedli šesto mesto, kar je manj, kot so napovedovali pred sezono. Najboljša strelca ekipe, ki je skupaj dosegla 17 golov (prejela 28), sta bila Rok Skerbinek s šestimi in Damjan Zvonar s štirimi goli. Igralci in uprava kluba so na zimski odmor odšli prejšnjo nedeljo, ko so odigrali medsebojno prijateljsko tekmo in jo kronali z družabnim srečanjem. Spomladi, ko upajo na boljše čase, bodo najprej gostovali v Zrečah.

L. H.

br

Dobri rezultati mlajših selekcij KK Alpos Kemoplast

Našim mlajšim košarkarskim selekcijam borbenosti ne manjka, saj so kljub več zaporednim porazom dovolj motivirani, da prikažejo dobro in kvalitetno igro. O tem pričajo podatki, da so sposobni tudi v najbolj težkih trenutkih zbrati moči in znižati zaostanek s 30 na 4 točke.

PIONIRJI

10. novembra so imeli pionirji skupine »A« v gosteh košarkarje iz Cerknega in se tako borili za kvalifikacije v »final 4«. Kljub presenetljivo velikemu številu domačih navijačev so gostje vodili celo tekmo. V zadnji četrtini se je razigrala naša »osmica« Peter Marčič, kar pa je bilo na žalost premalo za zmago. Dosegel je zavidljivih 43 točk, a so Šentjurčani vseeno izgubili za 4 točke.

Povratno tekmo so odigrali teden dni kasneje v Cerknem, kjer so prav tako izgubili za samo eno točko. Trener Dejan Mihevc je dejal, da so jih na gostovanju spremljali številni problemi, saj naj bi bila telovadnica manjših razsežnosti neprimerna za igranje. Med drugim je zbolel Miha Sajko, ključni igralec, Peter Marčič pa je tekmo kljub poškodbi gležnja odigral fantastično in dosegel 56 točk. Zanimivo je dejstvo, da so Šentjurčani vodili dve minuti pred koncem za 8 točk, kar sodnika iz Žirov nikakor nista mogla preboleti, zato sta postala pri zadnjih treh napadih malce slabovidna. Cerkno je napake dobro izkoristilo in prešlo v vodstvo, ki ga do konca ni več izpustilo iz rok. Pionirji so tako zasedli odlično 6. mesto.

17.11.2002 Pionirji »B« - Trener Kristjan Košak je glasno spodbujal svoje varovance, ki se niso predramili vse do zadnjih minut, ko so ujeli gostujočo ekipo in znižali razliko med rezultatom.

KADETI

Kot je znano, je Draško Adžić zapustil mesto trenerja, zamenjal ga je Uroš Grešak iz Petrovč, ki je prejšnja leta sodeloval z ekipo iz Zreč. Po besedah novega trenerja so fantje zelo nadarjeni in delavni, le šola jih nekoliko omejuje pri treniranju. Minulo soboto so njegovi varovanci nanizali nov uspeh, saj so nasprotnikom v Zasavju z 31 točkami prednosti prereševali koš.

Tudi kadeti »B« ekipe niso od muh. Trener Mihevc jih vedno znova dobro pripravi, saj tako doma kot tudi izven šentjurskih meja dosegajo dobre rezultate. Vredno je pripomniti, da so zadnjo tekmo v gosteh prav tako zmagali.

MLADINCI

10.11. naša pomlajena ekipa nikakor ni mogla ustaviti Polzelanov. V 2. in 3. četrtini se je trdil Sandi



Rezultati mlajših selekcij

Pionirji A

Kemoplast Alpos : Cerkno 98 : 102

Cerkno : Kemoplast Alpos 123 : 124

Pionirji B

Kemoplast Alpos : Paloma 67 : 72

Kadeti A

Zagorje : Kemoplast Alpos 64 : 95

23.11.2002 ob 9h _ Kemoplast Alpos : Litija (:)

Kadeti B

Kemoplast Alpos : Haloze Ptuj (112 : 59)

KK Banex : Kemoplast Alpos (65 : 89)

23.11.2002 ob 11.15 _ Kemoplast Alpos : Radenska (:)

Mladinci

Kemoplast Alpos : Hopsi (96 : 118)

Kemoplast Alpos : Domžale (85 : 96)

Čebular in dosegel največ točk za Šentjurčane (40). Gostitelji so v zadnji četrtini dokončno zapečatili usodo naših mladincev. Opazna je bila odsotnost Aleša Bevca, ki je zaradi izključitve na eni izmed tekem moral počivati.

17.11.2002 so mladinci izgubili že drugo tekmo zapored na domačem igrišču. Fantje so pokazali igro, vredno ogleda, saj so se vseskozi trudili in na koncu rezultat celo znižali s 30 na 11 točk razlike. Potrebno je omeniti, da mladinsko ekipo sestavljajo v večini kadeti skupine »A«, letnik 86, ob veliki pomoči Janoša Hunskega in Aleša Bevca, ki se je s to tekmo vrnil na igrišče.

B.M.

Na šahovski olimpijadi

Olimpijada, ki je bila na Bledu, tako rekoč za prvim vogalom, pa čeprav šahovska, ki se zavrti vsako drugo leto, je dogodek, ki ga ni veljalo zamuditi. Tako smo se odločili sosedje iz ulice in sreda, 6. novembra, je bil tudi šahovski dan za Šentjurske novice.

Prvi vtis je bil, da se na Bledu ne dogaja nič posebnega, le olimpijski šahovski transparent preko ceste je oznanjal, da gre zares. Ampak če se ne bi prej pozanimal, kje je olimpijsko prizorišče, bi verjetno malo taval okrog jezera, kajti smerokazov očitno na Bledu še niso izumili.

V športni dvorani je bil vzdušje bolj spodbudno: množica pisanih zastav, živopisni živ -žav med šahovskimi mizami, pa čeprav so imeli dostop do njih le uradne osebe, novinarji in sodniki. Žal smo zamudili tistih prvih 15 minut, ko je možno šahovske legende pogledati in jih fotografirati od blizu. Na tribunah je nekaj sto šahovskih navdušencev strmelo v pet displayev s prikazom poteka dvajsetih najzanimivejših partij ali pa z daljnogledi sledilo dogajanjem na šahovnicah. Med njimi sem z lahkoto odkril tudi nekaj znanih šentjurskih obrazov. Tudi med uradnimi osebami. Nad eno od omizij je bdel sodnik Sebastjan Jazbinšek - Sajz. Urejen, v svetlih poletnih hlačah, z razpeto srjaco in gayevsko ogrlico je bil opazna figura. Marjana Drobnet, tudi sodnika, ki pa se ni odpovedal svoji »klasični« bundi, smo srečali malo

kasneje. Bila sta prijeten in koristen vir informacij. Od daleč smo poiskali najprej naše ekipe, nato po vrsti druge šahovske face od

»naša«, temveč je tudi mlada in lepa, smo posvetili temu ustrezno pozornost. Žal so jim mero vzele Filipinke.



Kasparova nazaj ter se končno usidrali pred displayem, ki je spremljal spopad naše prve ekipe s Portugalsko. Tri ure so minile, kot bi mignil. Zdelo se je, da jim trda prede, nazadnje pa se je zasukalo v solidno zmago naših s 3 : 1. Hm, naših? Beljavski, Mihajličšin, Pavasović, Sermek, kdo bi uganil, koliko je med njimi »pravih« naših. Naši prvi ženski ekipi, ki ni le

Večer smo zaključili v gostinskem šotoru ob pivu in kranjski klobasi, ki smo jo zlahka izbrali izmed »domačih« specialitet, kot so prebranac, pleskavica, čevapčiči, ražnjiči in mučkalica, ob milih melodijah strogradskih pesmi. Ali niso malo čudni ti Slovenci? Na treh ali štirih stojnicah so se s podobno »iznajdljivostjo« izkazali naši prodajalci spominkov. Še na shodu na drameljski Uršuli bi jih našli več.

Potem smo na hitro še naredili pohod do jezera. Nočni Bled ima vedno svoj čar. Tudi tisti večer, kljub zimskemu vzdušju, ki ga je ponujal hladen veter, nas ni razočaral. Do konca pa so nas razočarali blejski turistični poslovneži: nikjer ničesar šahovskega, olimpijskega, kar bi nas pritegnilo, zabavalo, kjer bi lahkega srca kaj napravili. V avto in domov! Ob krofih na Trojanah smo zlahka pozabili, da smo bili na olimpijadi.

F.K.

NAGRADNA KRIŽANKA



							NOVICE SOSEDNJA DRŽAVA GOROVJE OB ČRNEM MORJU UNIČEVALKA ŽELEZA EDVARD KARDELJ DRUŽBA ZA AVTOCESTE IRSKA REPUBL. ARMADA TEGA DNE ITALIJA ČRN PTIČ
							POVERILNO PISMO 3 9

							JANEZ VALVAZOR 12 4 POLMER LESNI IZDELKI
							POMOŽNI GLAGOL EGIPČANSKI BOG SONCA HORIZONT (MN.) 15 PRITROILNICA SLOVENSKEGA NOVINAR VINKO
							TENIŠKI KLUB SREDIŠČE VRTENJA NASPROTNO OD NOTER OMAJAN (NEDOLOČ.)
							RADIJ 5 BOR FRA. TEROR. ORGANIZAC. ORGANSKA SPOJINA
							NORD NADLEŽNE ŽUŽELKE MOŠKO IME
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	DRŽAVA V EVROPI	NASPROTNO OD UVRSTITVE	RUSKI ZGODOVINAR (1875-1955)	LETALO	DUŠIK	POLOTOK V PERZJSKEM ZALIVU	EVROPSKA DRŽAVA AMPER 13 17
OTROŠKO BERILO	6						OKR. ZA JOULE GLEJ SLIKO PRES. AFRI. DRŽAVE 7
SIN IZAKA IN REBEKE				8	AVSTRILJA	KUŠČARJEM PODOBNI PLAZILCI	14 ŠPANILJA
TEKAČ SPRINTER	11				NOGOMETNI KLUB	JAZ (LAT.)	EAST TUKAJ NEKD. NAŠA ARMADA NJEJ 10 ARABSKI ŽREBEC NEKD. LAST. ŠTATENBERGA
POVEZOV. LEPEGA IN DOBREGA							16 REKA V ČRNI GORI RIMSKA 5 2
GL. MESTO JEMENA					PREBIVALCI BALKANA		1 TOVARNA V MESTINJU

SLOVARČEK: POVERILNO PISMO - AKREDITIV: GL. MESTO JEMENA - ADEN

Šentjurske
NOVICE
Nagradna križanka
NOVEMBER 2002

Izpišite geslo po zaporednih številkah in nam ga skupaj s kuponom pošljite na naš naslov!

Izžrebani reševalci oktobrske križanke so: Betka Gašpersič iz Šentjurja, Miroslav Senica iz Planine pri Sevnici in Albina Jug iz Šentjurja. Vsem nagradiencem čestitamo

Lahko bi bilo res

Volitve 2002 - Sadamov sindrom prvič

Največji volilni uspeh je dosegel mestni svet KS Šentjur, ki je predlagal samega sebe in od 14 kandidatov le eden ni bil po volji volivcev.

Volitve 2002 – Sadamov sindrom drugič

Svet KS Blagovna je bil za 100 odstotkov manj uspešen od šentjurskih mestnih svetnikov: volivci so jim sesuli kar dva njijhova stara kandidata.

Volitve 2002 – mladinska varianta

Če se ne bodo obnesli tudi novi planinski krajevni svetniki, ki so v povprečju pol desetletja mlajši od bivšega tridesetletnega predsednika Romana, bodo čez štiri leta Planinčani listo kandidatov sestavili v otroškem vrtcu.

Volitve 2002 – predsedniška varianta

Vodja Drnovškovega volilnega štaba je novinarjem povedal, da sta predsedniška kandidata Drnovšek in

Brezigarjeva različna kot dan in noč. Torej so vsak dan krajši novembrski dnevi odlično znamenje za BB

Volitve 2002 – iščejo službo

Jurčku je spodrsnilo. Kaj spodrsnilo - padel je s konja, ki so ga tako umno vlekli vsi njegovi pomočniki skupaj z gospodom dekanom s prižnice. No, njemu ne bo hudega, v Ljubljano ne bo hodil peš. Tetežje bo njegovim sodelavcem, kajti ni verjeti, da jih bo novi župan sprejel v službo, če bo res držalo, kar j obljublja. Da bo imel v občinski upravi le sposobne ljudi..

Ne stavkata

Po polomu na prvem krogu volitev obeh prvih občinskih funkcionarjev na občini skoraj ni več na spregled. Ali morda stavkata? Sploh ne, funkcionirata tako kot običajno: delovno in pošteno.

Simbolika mosta v Unišah

Zgrajen je čakal dve leti, bogu na čast, je rekel podžupan Čokl, zdaj pa je le uspelo. Žal dva tedna prepozno, ker so volitve več ali manj mimo. Ampak se vsaj naslednja garnitura ne bo mogla hvaliti z njim.

Skromnost

Vsi šentjurski županski kandidati bi želeli funkcijo župana opravljati – ljubiteljsko. Ne ve se, ali zato, ker je županska plača premajhna za njihovo veličino ali zato, ker je prevelika za njihove sposobnosti.

Z besedami št. 4

Škoda, da je prireditve bila po volitvah, ker je predsednik Mastnak večino govora namenil volitvam. Resda v aforizmi, a na koncu čisto zares: po volitvah zmagovalci nikoli ne delijo položajev po sposobnostih in zaslugah, ampak po vezah, poznanstvih in uslugah. Kaj pa ti literati vedo!

Ni prijetno, je pa zakonito

Prebivalci Nove vasi so pomirjeni. Na sestanku z direktorico »krematorija« Marinko so izvedeli, da smrdljive pline, ki se občasno privalijo iz alpoške ekološke peči, vdihavajo v skladu z zakoni.



OPTIKA *Glesšič*

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 Šentjur
tel.: 03 492 34 10



Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev z ENO do DESET LETNO GARANCIJO!

radio 93,7 87,6

Štajerski val

NAJBOLJ POSLUŠANA REGIONALNA RADIJSKA POSTAJA

(Mediana 1994-2001)

RADIO ŠTAJERSKI VAL d.o.o. Šmarje pri Jelšah, Aškerčev trg 21, 3240 Šmarje pri Jelšah



RENAULT

SCENIC prihranek
do 630.000 SIT



na zalogi še nekaj vozil
z brezplačno klimo
dostavna vozila
s podaljšano
garancijo in
ugodnim leasingom

CLIO prihranek
do 412.000 SIT



AKCIJA UGODNEGA FINANCIRANJA - izkoristite kredite NLB, BREZ REALNIH OBRESTI in 3 LETNA GARANCIJA na motorne sklope, nakup na položnice ali leasing, kjer vam 5 OBROKOV PLAČAMO MI!!!

ŽGAJNER

ROGAŠKA SLATINA - na obvoznici

tel.: 03 818 22 52, gsm: 050 646 441, 041 817 056

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika • rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo • ročno pranje • montaža gum •

Kredit, Kredit na položnice, Leasing, Staro za novo, Staro za staro.

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska cesta 26, 3230 Šentjur, tel. in fax: 03 57 41 151

V TRGOVINI ELBA vse za:

- eektroinštalacije
- vodovod in
- toplotno tehniko

NAROČILA SPREJEMAMO TUDI
PO ELEKTRONSKI POŠTI
elba@siol.net

TRGOVINA Z OGREVALNO TEHNIKO
ELEKTROMATERIALOM
IN VODOVODNIM MATERIALOM

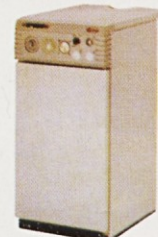
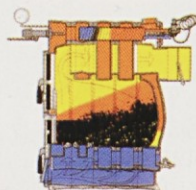
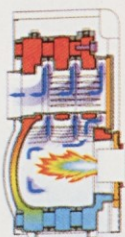


SVETLEČE CEVI PO ZELO UGODNI CENI

Za dodatne informacije smo Vam na voljo na tel.: 03 / 57 41 151

LITOŽELEZNE PEČI

in PEČI



na olje ali plin

na trda goriva

na plin

Vse slike so simbolične.

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Celje - skladišče

D-Per

18/2002



5000010979,11

COBISS o

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55, 3230 Šentjur,
tel.: 03/ 749 14 80



**Dobra
trgovina**



*Miklavž je
obljubil, da bo
obiskal tudi nas!*

Vabljeni!

**ZA NAKUPE.
KI SE SPLAČAJO!**



SEBASTIAN & BEPOP

VELIKI PRAZNIČNI KONCERT

ŠPORTNA DVORANA HRUŠEVEC

26.12.2002, ob 16 h